

Notarr

C.2006.0139.N

Arrest van 29 mei 2009

CLERENS, Axel; Noot "Parasitaire mededinging: naar een theorie van misbruik van het recht op kopie?", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [R.A.B.G.], 2011, nr. 1, p. 3-7.

CASSATIEBEROEP

Wanneer de bestreden beslissing door de toekomstige verweerder in cassatie betekend is aan de toekomstige eiser in cassatie, zonder dat daarin keuze van woonplaats is gedaan, heeft de keuze van woonplaats in de vorige instantie door die toekomstige verweerder in cassatie geen gevolg meer en kan het cassatieberoep niet meer aan deze vroeger gekozen woonplaats worden betekend (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327, met strijdige concl. adv.-gen. Dubrulle.

HANDELSPRAKTIJK

Begaat in beginsel geen daad strijdig met de eerlijke handelsgebruiken, de verkoper die: het aanbod van een andere marktdeelnemer in verband met diensten of producten nabootst, tenzij de verkoper hierdoor, hetzij, een door de wetgeving op de intellectuele eigendom beschermd recht miskent, hetzij, dit aanbod doet onder begeleidende omstandigheden die indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken; zonder zelf een creatieve inspanning te leveren, rechtstreeks voordeel haalt uit belangrijke inspanningen of investeringen gewijd aan een creatie met economische waarde van een andere verkoper; de rechter kan nochtans op grond van het behalen van een voordeel om een andere reden dan het louter nabootsen, oordelen dat dit handelen onrechtmatig is; die andere redenen bestaan niet alleen uit de miskennis van intellectuele eigendomsrechten of verwarringstichtende reclame maar kunnen elke vorm van onrechtmatig gedrag zijn.

WOONPLAATS

De keuze van de woonplaats in de akte van betekening van een gerechtelijke beslissing geldt ten aanzien van alle proceshandelingen welke met die beslissing verband houden en onder meer ten aanzien van de rechtsmiddelen die ertegen kunnen worden aangewend (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.670.N, AC, 2003, nr. 327, met strijdige concl. adv.-gen. Dubrulle.

WOONPLAATS

Wanneer de bestreden beslissing door de toekomstige verweerder in cassatie betekend is aan de toekomstige eiser in cassatie, zonder dat daarin keuze van woonplaats is gedaan, heeft de keuze van woonplaats in de vorige instantie door die toekomstige verweerder in cassatie geen gevolg meer en kan het cassatieberoep niet meer aan deze vroeger gekozen woonplaats worden betekend (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, AC, 2003, nr. 327, met strijdige concl. adv.-gen. Dubrulle.

C.2006.0208.F

Arrest van 3 december 2007

VAN OEVELEN, Aloïs; Noot "Het definitief en onherroepelijk karakter van de regelmatig gegeven opzegging van een overeenkomst", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 34, p. 1431-1433.

OVEREENKOMST

Aangezien de eenzijdige beëindiging van een overeenkomst onherroepelijk leidt tot het tenietgaan van die overeenkomst, heeft de partij die de overeenkomst beëindigt geen enkel recht om hiervan af te zien; het ontbreken van een dergelijke afstand kan dus geen rechtsmisbruik opleveren (1). (1) Zie Cass., 9 maart 1973, AC, 1973, 671; Cass., 6 nov. 1987, AC, 1998, AR 5397, nr. 149.

RECHTSMISBRUIK

Aangezien de eenzijdige beëindiging van een overeenkomst onherroepelijk leidt tot het tenietgaan van die overeenkomst, heeft de partij die de overeenkomst beëindigt geen enkel recht om hiervan af te zien; het ontbreken van een dergelijke afstand kan dus geen rechtsmisbruik opleveren (1). (1) Zie Cass., 9 maart 1973, AC, 1973, 671; Cass., 6 nov. 1987, AC, 1998, AR 5397, nr. 149.

C.2007.0282.F

Arrest van 5 mei 2011

VERBEKE, Rudy ; Noot "Een verfijning van de beoordelingsbevoegdheid van de executierechter over de opeisbaarheid van de dwangsom", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 17, p. 1226-1237.

BENELUX

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel de interpretatie vereist van de artikelen 3

en 4, eerste lid, van de Bijlage bij de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, in zoverre zij de vraag doet rijzen of die artikelen in die zin moeten worden uitgelegd dat ze eraan in de weg staan dat de executierechter, bij het opduiken van een nieuwe gebeurtenis die geen overmacht vormt, kan nagaan of de titel waarbij de dwangsom werd bevolen werkzaam en uitvoerbaar blijft, is het Hof van Cassatie verplicht die vraag voor te leggen aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie Benelux Hof, 12 feb. 1996, A 94/3, Jur., 1996, 3, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven.

BENELUX

De artikelen 1384quater en 1385quinquies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek die overeenstemmen met de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij het Benelux-Verdrag van 26 november 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom staan niet eraan in de weg dat de executierechter, gelet op het feit dat zich een nieuwe, geen overmacht opleverende omstandigheid heeft voorgedaan, kan toetsen of de titel waarbij de dwangsom is opgelegd, nog doeltreffend en uitvoerbaar is (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

BESLAG

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een veroordeling tot een dwangsom bevat, staat het aan de beslagrechter om op grond van artikel 1498 van het Gerechtelijk Wetboek te bepalen of de voor een dwangsom gestelde voorwaarden vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

BESLAG

Hoewel de beslagrechter in de regel geen uitspraak kan doen over de zaak zelf en de rechten van de partijen die zijn vastgelegd in de titel waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, niet kan wijzigen, is hij evenwel bevoegd om na te gaan of die titel nog geldig en derhalve uitvoerbaar is; op dat punt dient de rechter acht te slaan op het doel en de strekking van de veroordeling waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd in de wetenschap dat die veroordeling niet verder mag gaan dan het bereiken van het ermee beoogde doel (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

BESLAG

De artikelen 1384quater en 1385quinquies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek die overeenstemmen met de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij het Benelux-Verdrag van 26 november 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom staan niet eraan in de weg dat de executierechter, gelet op het feit dat zich een nieuwe, geen overmacht opleverende omstandigheid heeft voorgedaan, kan toetsen of de titel waarbij de dwangsom is opgelegd, nog doeltreffend en uitvoerbaar is (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

Hoewel de beslagrechter in de regel geen uitspraak kan doen over de zaak zelf en de rechten van de partijen die zijn vastgelegd in de titel waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, niet kan wijzigen, is hij evenwel bevoegd om na te gaan of die titel nog geldig en derhalve uitvoerbaar is; op dat punt dient de rechter acht te slaan op het doel en de strekking van de veroordeling waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd in de wetenschap dat die veroordeling niet verder mag gaan dan het bereiken van het ermee beoogde doel (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

De artikelen 1384quater en 1385quinquies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek die overeenstemmen met de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij het Benelux-Verdrag van 26 november 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom staan niet eraan in de weg dat de executierechter, gelet op het feit dat zich een nieuwe, geen overmacht opleverende omstandigheid heeft voorgedaan, kan toetsen of de titel waarbij de dwangsom is opgelegd, nog doeltreffend en uitvoerbaar is (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een veroordeling tot een dwangsom bevat, staat het aan de beslagrechter om op grond van artikel 1498 van het Gerechtelijk Wetboek te bepalen of de voor een dwangsom gestelde voorwaarden vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

DWANGSOM

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een veroordeling tot een dwangsom bevat, staat het aan de beslagrechter om op grond van artikel 1498 van het Gerechtelijk Wetboek te bepalen of de voor een dwangsom gestelde voorwaarden vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

DWANGSOM

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een dwangsom uitspreekt, moet de beslagrechter nagaan of de voor de dwangsom gestelde vereisten al dan niet vervuld zijn; behoudens de door de wet bepaalde gevallen kan de beslagrechter geen uitspraak doen over de zaak zelf; hij mag geen uitspraak doen over de rechten van de partijen die zijn vastgesteld door een titel waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd (1). (1) Zie Benelux Hof, 14 april 1983, A 82/8, Jur., 1983, 83, met concl. adv.-gen. Krings; Cass., 9 feb. 2007, AR C.05.0573.N, AC, 2007, nr 77.

DWANGSOM

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel de interpretatie vereist van de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, in zoverre zij de vraag doet rijzen of die artikelen in die zin moeten worden uitgelegd dat ze eraan in de weg staan dat de executierechter, bij het opduiken van een nieuwe gebeurtenis die geen overmacht vormt, kan nagaan of de titel waarbij de dwangsom werd bevolen werkzaam en uitvoerbaar blijft, is het Hof van Cassatie verplicht die vraag voor te leggen aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie Benelux Hof, 12 feb. 1996, A 94/3, Jur., 1996, 3, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven.

DWANGSOM

De artikelen 1384quater en 1385quinquies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek die overeenstemmen met de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij het Benelux-Verdrag van 26 november 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom staan niet eraan in de weg dat de executierechter, gelet op het feit dat zich een nieuwe, geen overmacht opleverende omstandigheid heeft voorgedaan, kan toetsen of de titel waarbij de dwangsom is opgelegd, nog doeltreffend en uitvoerbaar is (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

DWANGSOM

Hoewel de beslagrechter in de regel geen uitspraak kan doen over de zaak zelf en de rechten van de partijen die zijn vastgelegd in de titel waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, niet kan wijzigen, is hij evenwel bevoegd om na te gaan of die titel nog geldig en derhalve uitvoerbaar is; op dat punt dient de rechter acht te slaan op het doel en de strekking van de veroordeling waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd in de wetenschap dat die veroordeling niet verder mag gaan dan het bereiken van het ermee beoogde doel (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

Wanneer de beoordeling van de gegrondheid van een middel de interpretatie vereist van de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, in zoverre zij de vraag doet rijzen of die artikelen in die zin moeten worden uitgelegd dat ze eraan in de weg staan dat de executierechter, bij het opduiken van een nieuwe gebeurtenis die geen overmacht vormt, kan nagaan of de titel waarbij de dwangsom werd bevolen werkzaam en uitvoerbaar blijft, is het Hof van Cassatie verplicht die vraag voor te leggen aan het Benelux-Gerechtshof (1). (1) Zie Benelux Hof, 12 feb. 1996, A 94/3, Jur., 1996, 3, met concl. adv.-gen. Janssens de Bisthoven.

C.2007.0354.F

Arrest van 25 juni 2009

DE BIE, Thomas; Noot "Relaas van een verdere afbrokkeling van de evenwichtsleer als objective aansprekelijkheidsgrond", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 39, p. 1645-1648

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De schadelijder kan tegen de buur die het evenwicht tussen de eigendommen verbroken heeft een rechtsvordering instellen op grond van artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek, zelfs als de schade door de fout van een derde is veroorzaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De eigenaar van een pand die door een daad, verzuim of enige gedraging het evenwicht tussen de eigendommen verbreekt door een naburige eigenaar een hinder te berokkenen die de gewone ongemakken van het nabuurschap te boven gaat, is hem een rechtmatige en passende compensatie verschuldigd die het verbroken evenwicht herstelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De schadelijder kan tegen de buur die het evenwicht tussen de eigendommen verbroken heeft een rechtsvordering instellen op grond van artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek, zelfs als de schade door de fout van een derde is veroorzaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De eigenaar van een pand die door een daad, verzuim of enige gedraging het evenwicht tussen de eigendommen verbreekt door een naburige eigenaar een hinder te berokkenen die de gewone ongemakken van het nabuurschap te boven gaat, is hem een rechtmatige en passende compensatie verschuldigd die het verbroken evenwicht herstelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

C.2007.0369.F

Arrest van 2 oktober 2008

SURMONT, Sylvie ; Observation « Indemnité pour privation de jouissance : faut-il prendre en compte la valeur locative estimée avant ou après les travaux effectués par le possesseur ? », Revue générale de droit civil belge [R.G.D.C.], 2011, n° 4, p. 157-160.

BEZIT

Aan de eigenaar van de zaak moeten niet alleen de vruchten worden teruggegeven die de bezitter te kwader trouw heeft verkregen, maar ook die welke de eigenaar zou hebben verkregen zonder het onrechtmatige bezit.

C.2007.0587.N

Arrest van 16 januari 2009

VELGHE, Guan ; Noot “De toepassing van art. 1690 BW op een familiale pachtoverdracht”, Rechtskundig weekblad [RW], 2011, nr. 9, p. 440-445.

HUUR VAN GOEDEREN

Uit de samenhang van de artikelen 34, eerste lid, en 35, eerste lid, van de Pachtwet volgt dat voor de tegenwerpelijke van een pachtoverdracht aan de in die bepalingen vermelde overnemers die niet op een pachtvernieuwing wensen aanspraak te maken, niet aan artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek moet worden voldaan; dit houdt een uitdrukkelijke afwijking in van artikel 1165 van het Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat overeenkomsten alleen gevolgen teweegbrengen tussen de contracterende partijen en aan derden geen nadeel toebrengen.

HUUR VAN GOEDEREN

De omstandigheid dat de tegenwerpelijke van de pachtoverdracht overeenkomstig het artikel 34 van de Pachtwet in beginsel niet afhankelijk is van enige kennisgeving aan de verpachter, houdt niet in dat, in het geval dat vaststaat dat de verpachter op het ogenblik van de opzegging geen kennis had of behoorde te hebben van een overdracht van de pacht door de pachter, de opzegging door de verpachter aan de overdragende pachter en niet aan de overnemer, ongeldig kan worden verklaard.

C.2008.0082.N

Arrest van 14 januari 2010

MERTENS, Dave; Noot “Bandeloze billijkheid. Vijf bemerkingen bij de toepassing van art. 2 en 3 Alleenverkoopwet”, Rechtskundig Weekblad [R.W.], 8 januari 2011, nr. 19, p. 800-805

KOOP

Noch de omstandigheid dat de redelijke opzeggingstermijn, waarop de concessiehouder recht heeft in geval eenzijdige beëindiging van een voor onbepaalde tijd verleende concessie van alleenverkoop, bepaald wordt bij de opzegging van het contract, noch de billijkheid waardoor de rechter zich moet laten leiden, beletten dat hij, bij de raming van de redelijke opzeggingstermijn, rekening houdt met alle elementen waarover hij op het tijdstip van zijn beslissing beschikt; de rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een bepaald element, waarover hij op het tijdstip van zijn beslissing beschikt en dat dateert van na de opzegging van het contract, een effectieve weerslag dient te hebben op de raming naar billijkheid van de redelijke opzeggingstermijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

KOOP

Bij ontstentenis van een redelijke opzeggingstermijn moet de concessiegever een vergoeding betalen ter compensatie van de schade die de concessiehouder ingevolge die ontoereikende opzeggingstermijn lijdt; wanneer een partij de concessie beëindigt met een ontoereikende opzeggingstermijn, kan de rechter, in geval van betwisting, die partij enkel veroordelen tot de betaling van een vergoeding ter compensatie van de schade geleden ingevolge die ontoereikende opzeggingstermijn, nu de verplichting tot betaling van dergelijke opzeggingsvergoeding geen autonome contractuele verbintenis is, maar een verbintenis die in de plaats treedt van de niet-nagekomen contractuele verbintenis een redelijke opzeggingstermijn in acht te nemen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

C.2008.0277.F

Arrest van 11 september 2009

MUYLDERMANS, Johan; Note sous cassation, Circulation Responsabilité Assurances [C.R.A.], 2011, n° 2, p. 84-86.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

Het arrest dat overweegt dat de Staat, die, met toepassing van artikel 42 van de wet van 5 augustus 1992 ieder politieambtenaar toestaat de hulp of bijstand te vorderen van een nuttig persoon, een voertuig heeft toevertrouwd aan een persoon met het verzoek het te depanneren, ervoor dient te zorgen dat hij een einde maakt aan de door hem geschapen toestand van stalling van het voertuig, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de Staat aan die persoon de stallingskosten van het voertuig moet betalen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit het bestaan niet uit van een schade in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover uit de inhoud of uit de draagwijdte van de overeenkomst, de wet of het reglement niet blijkt dat de uitgaven of prestaties die moeten worden gedaan, definitief ten laste moeten blijven van degenen die zich daartoe hebben verbonden of die daartoe door de wet of het reglement worden verplicht (1). (1) Cass., 1 okt. 2007, AR C.06.0389.N, AC, 2007, nr 443.

POLITIE

Het arrest dat overweegt dat de Staat, die, met toepassing van artikel 42 van de wet van 5 augustus 1992 ieder politieambtenaar toestaat de hulp of bijstand te vorderen van een nuttig persoon, een voertuig heeft toevertrouwd aan een persoon met het verzoek het te depanneren, ervoor dient te zorgen dat hij een einde maakt aan de door hem geschapen toestand van stalling van het voertuig, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat de Staat aan die persoon de stallingskosten van het voertuig moet betalen.

C.2008.0346.N

Arrest van 24 september 2009

DE WEGGHELEIRE, Jennifer; Noot "De samenhang tussen de exception non adimpleti contractus en de gerechtelijke ontbinding van een overeenkomst wegens wanprestatie", Rechtskundig Weekblad [R.W.], nr. 32, p. 1346–1349

OVEREENKOMST

De rechter die uitspraak moet doen over de vordering tot ontbinding van een wederkerige overeenkomst, dient de omvang en de draagwijdte te onderzoeken van de door partijen aangegane verbintenissen en, aan de hand van de feitelijke omstandigheden, te beoordelen of de aangevoerde wanprestatie voldoende ernstig is om de ontbinding uit te spreken (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1991, AR 8803, AC, 1990-91, nr 288.

OVEREENKOMST

In een wederkerige overeenkomst heeft iedere partij die bewijst dat haar medecontractant in gebreke is gebleven zijn verbintenissen met betrekking tot die overeenkomst uit te voeren de mogelijkheid om, gelet op de onderlinge afhankelijkheid van hun wederkerige verbintenissen, de uitvoering van haar eigen verbintenis op te schorten en het nakomen ervan uit te stellen zolang de wederpartij de hare niet uitvoert (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 2003, AR C.01.0357.N, AC, 2003, nr 586.

OVEREENKOMST

De rechter dient na te gaan of de partij die zich op de exceptie van niet-uitvoering beroept, bewijst dat haar medecontractant in gebreke is gebleven zijn wederkerige verbintenis uit te voeren, en of de exceptie niet werd ingeroepen buiten de grenzen van de onderlinge afhankelijkheid van de wederkerige verbintenissen.

OVEREENKOMST

Uit de enkele omstandigheid dat de niet-uitvoering van zijn verbintenissen door een contractant niet ernstig genoeg is om de wederkerige overeenkomst te zijnen laste te ontbinden, kan niet worden afgeleid dat de medecontractant, die zich op de niet-uitvoeringsexceptie beroept om tot het opschorten van de eigen verbintenissen over te gaan, hierdoor een ernstige fout begaat die de ontbinding van de overeenkomst te zijnen laste rechtvaardigt.

OVEREENKOMST

De rechter die uitspraak moet doen over de vordering tot ontbinding van een wederkerige overeenkomst, dient de omvang en de draagwijdte te onderzoeken van de door partijen aangegane verbintenissen en, aan de hand van de feitelijke omstandigheden, te beoordelen of de aangevoerde wanprestatie voldoende ernstig is om de ontbinding uit te spreken (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1991, AR 8803, AC, 1990-91, nr 288.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

Het algemeen rechtsbeginsel van de exceptie van niet-uitvoering laat toe dat de contractant, zonder tussenkomst van de rechter, overgaat tot het opschorten van de uitvoering van de eigen verbintenissen

(1). (1) Zie Cass., 21 nov. 2003, AR C.01.0357.N, AC, 2003, nr 586.

VERBINTENIS

De rechter dient na te gaan of de partij die zich op de exceptie van niet-uitvoering beroept, bewijst dat haar medecontractant in gebreke is gebleven zijn wederkerige verbintenis uit te voeren, en of de exceptie niet werd ingeroepen buiten de grenzen van de onderlinge afhankelijkheid van de wederkerige verbintenissen.

VERBINTENIS

In een wederkerige overeenkomst heeft iedere partij die bewijst dat haar medecontractant in gebreke is gebleven zijn verbintenissen met betrekking tot die overeenkomst uit te voeren de mogelijkheid om, gelet op de onderlinge afhankelijkheid van hun wederkerige verbintenissen, de uitvoering van haar eigen verbintenis op te schorten en het nakomen ervan uit te stellen zolang de wederpartij de hare niet uitvoert (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 2003, AR C.01.0357.N, AC, 2003, nr 586.

VERBINTENIS

Uit de enkele omstandigheid dat de niet-uitvoering van zijn verbintenissen door een contractant niet ernstig genoeg is om de wederkerige overeenkomst te zijnen laste te ontbinden, kan niet worden afgeleid dat de medecontractant, die zich op de niet-uitvoeringsexceptie beroept om tot het opschorten van de eigen verbintenissen over te gaan, hierdoor een ernstige fout begaat die de ontbinding van de overeenkomst te zijnen laste rechtvaardigt.

VERBINTENIS

Het algemeen rechtsbeginsel van de exceptie van niet-uitvoering laat toe dat de contractant, zonder tussenkomst van de rechter, overgaat tot het opschorten van de uitvoering van de eigen verbintenissen (1). (1) Zie Cass., 21 nov. 2003, AR C.01.0357.N, AC, 2003, nr 586.

C.2008.0354.N

Arrest van 4 mei 2009

VAN DEN BERGH, Bart; Noot "Over de stuitende werking van de dagvaarding voor een onbevoegde rechter. Wat indien de strafrechter onbevoegd is inzake de burgerlijke vordering wegens de vrijpraak op de strafvordering?", Tijdschrift voor Belgisch Burgerlijk Recht [T.B.B.R.], 2011, nr. 6, p. 295-299.

BEVOEGDHEID EN AANLEG

Wanneer de strafrechter beslist dat geen misdrijf bewezen is ten laste van de beklaagde en zich om die reden onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen ingesteld tegen de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, doet de strafrechter met deze beslissing uitspraak over de zaak zelf en houdt deze beslissing in dat de burgerlijke vordering wordt afgewezen omdat het misdrijf waarop zij steunt niet bewezen is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

VERJARING

De bepaling van artikel 2247 B.W. overeenkomstig hetwelk de stuiting voor niet bestaande wordt gehouden indien de eis wordt afgewezen, maakt geen onderscheid naar gelang de reden van afwijzing van de eis.

VERJARING

Wanneer de strafrechter beslist dat geen misdrijf bewezen is ten laste van de beklaagde en zich om die reden onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen ingesteld tegen de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, doet de strafrechter met deze beslissing uitspraak over de zaak zelf en houdt deze beslissing in dat de burgerlijke vordering wordt afgewezen omdat het misdrijf waarop zij steunt niet bewezen is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

VONNISSEN EN ARRESTEN

Wanneer de strafrechter beslist dat geen misdrijf bewezen is ten laste van de beklaagde en zich om die reden onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen ingesteld tegen de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, doet de strafrechter met deze beslissing uitspraak over de zaak zelf en houdt deze beslissing in dat de burgerlijke vordering wordt afgewezen omdat het misdrijf waarop zij steunt niet bewezen is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

BAETENS-SPETSCHINSKY, Marc ; Observations : « Le délai de recours en cassation en matière civile : pièges à éviter et recommandations de lege ferenda », Journal des tribunaux [J.T.], 2011, n° 6451, p. 694-697.

CASSATIEBEROEP

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de regeling van artikel 4, § 2, en 6, § 2, van de Taalwet gerechtszaken de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat zij de termijn voor het instellen van een cassatieberoep doet ingaan vanaf het ogenblik van de uitspraak, zelfs in afwezigheid van de partijen, terwijl in civiele procedures de termijn van het cassatieberoep in de regel ingaat vanaf de betekening of de kennisgeving van de beslissing, stelt het Hof die vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

CASSATIEBEROEP

Het cassatieberoep tegen de uitspraak over de wijziging van de taal van de rechtspleging moet worden ingesteld binnen de drie maanden te rekenen vanaf die uitspraak.

GRONDWETTELIJK HOF

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de regeling van artikel 4, § 2, en 6, § 2, van de Taalwet gerechtszaken de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat zij de termijn voor het instellen van een cassatieberoep doet ingaan vanaf het ogenblik van de uitspraak, zelfs in afwezigheid van de partijen, terwijl in civiele procedures de termijn van het cassatieberoep in de regel ingaat vanaf de betekening of de kennisgeving van de beslissing, stelt het Hof die vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

PREJUDICIEEL GESCHIL

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de regeling van artikel 4, § 2, en 6, § 2, van de Taalwet gerechtszaken de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat zij de termijn voor het instellen van een cassatieberoep doet ingaan vanaf het ogenblik van de uitspraak, zelfs in afwezigheid van de partijen, terwijl in civiele procedures de termijn van het cassatieberoep in de regel ingaat vanaf de betekening of de kennisgeving van de beslissing, stelt het Hof die vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot

taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

TAALGEBRUIK

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de regeling van artikel 4, § 2, en 6, § 2, van de Taalwet gerechtszaken de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat zij de termijn voor het instellen van een cassatieberoep doet ingaan vanaf het ogenblik van de uitspraak, zelfs in afwezigheid van de partijen, terwijl in civiele procedures de termijn van het cassatieberoep in de regel ingaat vanaf de betekening of de kennisgeving van de beslissing, stelt het Hof die vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

TAALGEBRUIK

Het cassatieberoep tegen de uitspraak over de wijziging van de taal van de rechtspleging moet worden ingesteld binnen de drie maanden te rekenen vanaf die uitspraak.

TAALGEBRUIK

Uit de tekst van de artikelen 4 en 6 van de Taalwet gerechtszaken volgt dat de hierin uitgewerkte versnelde en bijzondere procedure van toepassing is op de afhandeling van de incidenten van taalwijziging aldaar opgenomen (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaarborg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin

ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

C.2008.0413.F

Arrest van 30 april 2010

KILESTE, Patrick; STAUDT, Cécile; Note «Champ d'application de la loi du 27 juillet 1961 et risques supportés par le distributeur», Revue de droit commercial belge [R.D.C.], 2011, n° 8, p. 800-807.

KOOP

De omstandigheid dat de concessiehouder sommige risico's betreffende de distributie van de producten draagt, sluit op zich niet uit dat de concessiegever aan de concessiehouder het recht had voorbehouden om in eigen naam en voor eigen rekening de gecommmercialiseerde producten te verkopen en dat de partijen gebonden waren door een alleenverkoopovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

C.2008.0436.N

Arrest van 29 oktober 2009

TOURY, John; & DENYS, Martin; Noot "De vergoeding van fiscale onteigeningsschade bij meerwaarden op onroerende goederen", Tijdschrift voor notarissen [T. Not], 2011, nr. 7-8, p. 424-434.

BELASTING

Om billijk te zijn, moet de onteigeningsvergoeding even groot zijn als het bedrag dat moet betaald worden om zich een onroerend goed aan te schaffen van dezelfde waarde als het goed waarvan de onteigende werd ontzet (1); de verschuldigde belasting op de onteigeningsvergoeding staat in oorzakelijk verband met de onteigening (2); indien de onteigeningsvergoeding als gedwongen meerwaarde in hoofde van de onteigende wordt belast, moet die vergoeding worden verhoogd met de erop verschuldigde belasting teneinde de onteigende toe te laten een gelijkwaardig goed aan te kopen (1). (1) Cass., 24 april 1980, AC, 1979-80, nr. 541; (2) Zie Cass., 31 jan. 2008, AR C.06.0250.N, AC, 2008, nr. 76

GRONDWET

Om billijk te zijn, moet de onteigeningsvergoeding even groot zijn als het bedrag dat moet betaald worden om zich een onroerend goed aan te schaffen van dezelfde waarde als het goed waarvan de onteigende werd ontzet (1); de verschuldigde belasting op de onteigeningsvergoeding staat in oorzakelijk verband met de onteigening (2); indien de onteigeningsvergoeding als gedwongen meerwaarde in hoofde van de onteigende wordt belast, moet die vergoeding worden verhoogd met de erop verschuldigde belasting teneinde de onteigende toe te laten een gelijkwaardig goed aan te kopen (1). (1) Cass., 24 april 1980, A.C., 1979-80, nr. 541; (2) Zie Cass., 31 jan. 2008, AR C.06.0250.N, A.C., 2008, nr. 76

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE

Om billijk te zijn, moet de onteigeningsvergoeding even groot zijn als het bedrag dat moet betaald worden om zich een onroerend goed aan te schaffen van dezelfde waarde als het goed waarvan de onteigende werd ontzet (1); de verschuldigde belasting op de onteigeningsvergoeding staat in oorzakelijk verband met de onteigening (2); indien de onteigeningsvergoeding als gedwongen meerwaarde in hoofde van de onteigende wordt belast, moet die vergoeding worden verhoogd met de erop verschuldigde belasting teneinde de onteigende toe te laten een gelijkwaardig goed aan te kopen (1). (1) Cass., 24 april 1980, AC, 1979-80, nr. 541; (2) Zie Cass., 31 jan. 2008, AR C.06.0250.N, AC, 2008, nr. 76

C.2008.0441.F

Arrest van 9 december 2010

AYDOGDU, Roman; Note "Les critères et le moment de l'évaluation des titres dans les actions en exclusion et en retrait: le soleil s'est levé à l'ouest.", Revue de jurisprudence de Liège, Mons et Bruxelles [RJLMB], 2011, n° 34, p. 1656-1664.

VENNOOTSCHAPPEN

Wanneer een vordering is ingesteld die ertoe strekt een vennoot te verplichten om zijn aandelen in de vennootschap over te dragen, moet de prijs van de aandelen worden geraamd op het tijdstip waarop de rechter de overdracht ervan beveelt, aangezien het recht op betaling van de prijs van de aandelen ontstaat op het tijdstip van de eigendomsoverdracht ervan.

VENNOOTSCHAPPEN

De raming van aandelen in de vennootschap moet gebeuren met het oog op continuïteit en daarbij mag geen rekening worden gehouden met de invloed van het gedrag van de partijen op de toestand die tot het instellen van de vordering heeft geleid en op de daaropvolgende heropleving van de vennootschap.

C.2008.0527.F

Arrest van 31 mei 2010

ROSOUX, Hélène ; Observations « Le recel successoral peut être consommé avant que l'inventaire ne soit clôturé », Revue de Jurisprudence de Liège, Mons et Bruxelles [JLMB], 2011, n° 27, p. 1276-1279.

ERFENISSEN

Het bedrog waarbij een erfgenaam, ten nadele van zijn mede-erfgenamen, de gelijkheid van de verdeling tracht te verbreken door zich goederen van de erfenis toe te eigenen of van de overledene verkregen giften verborgen te houden, moet bestaan op het tijdstip van de verdeling met de mede-erfgenamen (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 1981, AR 6372, AC, 1980-81, nr. 66.

ERFENISSEN

De erfgenaam die de goederen van een nalatenschap weggemaakt of verborgen gehouden heeft, kan de in artikel 792 B.W. bedoelde sanctie niet ontlopen, tenzij hij uiterlijk vóór het afsluiten van de in artikel 1175 Ger.W. bedoelde boedelbeschrijving uit eigen beweging op de leugenachtige verklaring is teruggekomen, zonder daartoe door de omstandigheden te zijn gedwongen (1). (1) Cass., 21 nov. 2004, AR C.02.0431.F, AC, 2004, nr. 543.

ERFENISSEN

Hoewel artikel 1183, 10°, Ger.W., bepaalt dat de boedelbeschrijving, behalve de formaliteiten die aan alle notariële akten gemeen zijn, de waarschuwing door de notaris bevat dat de wet straffen uitvaardigt tegen hen die zich schuldig maken aan het wegmaken of helen van voorwerpen of aan meeneed, geeft dat artikel niet de mogelijkheid om de in artikel 792 B.W. bepaalde sanctie te ontlopen, wanneer de heling reeds voordien, en zonder enige spontane verklaring, aan het licht is gekomen.

C.2008.0552.N

Arrest van 3 juni 2010

HAENTJENS, Frederik; Noot "Het temporele toepassingsgebied van de informatieverplichtingen in het ruimtelijk ordeningsrecht", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 33, p. 1387-1393.

STEDENBOUW

Voor de overeenkomsten gesloten voordat 31 dagen zijn verlopen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad dat de gemeente, waar het onroerend goed gelegen is, beschikt over een goedgekeurd plannenregister en vergunningenregister, houdt de verplichting om in de akten, overeenkomsten en publiciteit, in geval van vermelding van benamingen, deze vermeld in de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen te gebruiken, de verplichting niet in om in die akten, overeenkomsten of publiciteit te vermelden of er voor het onroerend goed een stedenbouwkundige vergunning is uitgereikt en de meest recente stedenbouwkundige bestemming van het goed met de benamingen gebruikt in het plannenregister over te nemen; wat deze overeenkomsten betreft dienen aldus de benamingen gebruikt in de genoemde plannen niet verplicht te worden vermeld.

C.2008.0569.F

Arrest van 8 februari 2010

WERY, Patrick ; Note « La vente de la chose d'autrui et les obstacles à son annulation », Revue critique de jurisprudence belge [RCJB], 2011, n° 1, p. 5-55.

KOOP

De nietigheid van de verkoop van andermans zaak, bedoeld in artikel 1599 B.W., wordt niet gedekt door de mogelijkheid waarover de koper zou beschikken om artikel 2279, tweede lid, B.W., op te werpen tegen de rechtsvordering tot terugvordering, die de echte eigenaar tegen hem kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

KOOP

De nietigheid van de verkoop van andermans zaak, bedoeld in artikel 1599 B.W., wordt niet gedekt door de mogelijkheid waarover de koper zou beschikken om artikel 2279, tweede lid, B.W., op te werpen tegen de rechtsvordering tot terugvordering, die de echte eigenaar tegen hem kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

C.2008.0602.N

Arrest van 22 april 2010

VERLOOY, Beatrice ; Noot "Het tot stand komen en het bewijs van de handgift", Rechtskundig Weekblad [RW], 2011, n° 5, 268-271.

BEWIJS

Wanneer daartoe aanleiding bestaat, wordt het volwaardig schriftelijk bewijs van het bestaan van een handgift van roerende goederen ter waarde van meer dan 375 euro geleverd aan de hand van een door

de schenker en de begunstigde ondertekend geschrift, dat de overhandiging, met het inzicht om te schenken, van de zaak aan de begiftigde vaststelt, evenals de aanvaarding ervan door de begiftigde (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de gegrondheid van het middel en tot vernietiging van het bestreden arrest op grond dat een onderhandse akte dezelfde bewijswaarde heeft als een authentieke (cf. artikel 1319 en 1322 B.W.) waaruit kan worden afgeleid dat een volledig schriftelijk bewijs van een handgift bestaat in een tussen partijen opgesteld en ondertekend bilateraal geschrift waaruit blijkt dat alle geldigheidsvoorwaarden (d.w.z. de animus donandi, de traditio en de aanvaarding) vervuld zijn. Op dusdanig wettelijke basis kwam het aldus in casu voor dat een unilateraal begiftigingsinzicht van de rechtsvoorgangster van eisers en een al even unilaterale bedanking van verweerster niet in aanmerking konden komen als volwaardig schriftelijk bewijs van de tot stand gekomen handgift en dat de beslissing aldus niet naar recht verantwoord was.

BEWIJS

Wanneer daartoe aanleiding bestaat, wordt het volwaardig schriftelijk bewijs van het bestaan van een handgift van roerende goederen ter waarde van meer dan 375 euro geleverd aan de hand van een door de schenker en de begunstigde ondertekend geschrift, dat de overhandiging, met het inzicht om te schenken, van de zaak aan de begiftigde vaststelt, evenals de aanvaarding ervan door de begiftigde (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de gegrondheid van het middel en tot vernietiging van het bestreden arrest op grond dat een onderhandse akte dezelfde bewijswaarde heeft als een authentieke (cf. artikel 1319 en 1322 B.W.) waaruit kan worden afgeleid dat een volledig schriftelijk bewijs van een handgift bestaat in een tussen partijen opgesteld en ondertekend bilateraal geschrift waaruit blijkt dat alle geldigheidsvoorwaarden (d.w.z. de animus donandi, de traditio en de aanvaarding) vervuld zijn. Op dusdanig wettelijke basis kwam het aldus in casu voor dat een unilateraal begiftigingsinzicht van de rechtsvoorgangster van eisers en een al even unilaterale bedanking van verweerster niet in aanmerking konden komen als volwaardig schriftelijk bewijs van de tot stand gekomen handgift en dat de beslissing aldus niet naar recht verantwoord was.

BEWIJS

Vermoedens die niet bij wet zijn ingesteld worden aan het beleid van de rechter overgelaten, wat inhoudt dat de rechter onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt van de vermoedens waarop hij steunt, waarbij hij evenwel het rechtsbegrip feitelijk vermoeden niet mag miskennen (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2007, AR C.07.0161.N, AC, 2007, nr. 652.

BEWIJS

Vermoedens die niet bij wet zijn ingesteld worden aan het beleid van de rechter overgelaten, wat inhoudt dat de rechter onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt van de vermoedens waarop hij steunt, waarbij hij evenwel het rechtsbegrip feitelijk vermoeden niet mag miskennen (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 2007, AR C.07.0161.N, AC, 2007, nr. 652.

SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN

De regel dat alle akten houdende schenking onder de levenden voor notaris worden verleden, in de gewone contractvorm, en daarvan, op straffe van nietigheid, een minuut wordt gehouden, is niet van toepassing op de handgift van roerende goederen tussen levenden, die tot stand komt door de louter materiële overhandiging, met het inzicht om te schenken, van de zaak aan de begiftigde, die aanvaardt.

SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN

De regel dat alle akten houdende schenking onder de levenden voor notaris worden verleden, in de gewone contractvorm, en daarvan, op straffe van nietigheid, een minuut wordt gehouden, is niet van toepassing op de handgift van roerende goederen tussen levenden, die tot stand komt door de louter materiële overhandiging, met het inzicht om te schenken, van de zaak aan de begiftigde, die aanvaardt.

C.2009.0024.N

Arrest van 24 december 2009

JANSEN, Sanne; Noot "Afstand van recht: een eenzijdige rechtshandeling", Tijdschrift voor belgisch burgerlijk recht [TBBR], 2011, nr. 7, p. 332-343.

AFSTAND VAN RECHT

Afstand van recht is een eenzijdige rechtshandeling, die niet door de wederpartij moet worden aanvaard; afstand van recht wordt niet vermoed en kan alleen worden afgeleid uit feiten die niet voor een andere uitlegging vatbaar zijn (1). (1) Cass., 10 feb. 2005, AR C.03.0601.F, AC, 2005, nr 85.

AFSTAND VAN RECHT

De bepaling van artikel 88, tweede lid, van de wet op de landverzekeringsovereenkomst van 25 juni 1992 is van dwingend recht ten gunste van de verzekerde; deze kan derhalve, uitdrukkelijk of stilzwijgend, afstand doen van het recht zich te beroepen op het uit dat artikel voortvloeiende verval van het recht van verhaal van de verzekeraar.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

Afstand van recht is een eenzijdige rechtshandeling, die niet door de wederpartij moet worden aanvaard;

afstand van recht wordt niet vermoed en kan alleen worden afgeleid uit feiten die niet voor een andere uitlegging vatbaar zijn (1). (1) Cass., 10 feb. 2005, AR C.03.0601.F, AC, 2005, nr 85.

VERZEKERING

De bepaling van artikel 88, tweede lid, van de wet op de landverzekeringsovereenkomst van 25 juni 1992 is van dwingend recht ten gunste van de verzekerde; deze kan derhalve, uitdrukkelijk of stilzwijgend, afstand doen van het recht zich te beroepen op het uit dat artikel voortvloeiende verval van het recht van verhaal van de verzekeraar.

C.2009.0065.N

Arrest van 24 juni 2010

HAENTJENS, Frederik; Noot "Overdracht van gronden zonder voorafgaandelijk bodemattest : nietig zonder rechtsmisbruik ? En hoe moet het nu verder mpet de koopverkoop onder opschortende voorwaarde ?"; Tijdschrift voor Milieurecht, 2011, nr. 1, p. 20-28

MILIEURECHT

De omstandigheid dat de verkoper bij de overdracht van gronden het door het Bodemsaneringsdecreet vereiste bodemattest aflevert na het ondertekenen van de onderhandse akte en voor dat de authentieke akte wordt verleden, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de verwerver misbruik maakt van zijn recht de nietigheid te vorderen van de onderhandse overeenkomst, ook al wijst het afgeleverd attest op een afwezigheid van verontreiniging.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

De omstandigheid dat de verkoper bij de overdracht van gronden het door het Bodemsaneringsdecreet vereiste bodemattest aflevert na het ondertekenen van de onderhandse akte en voor dat de authentieke akte wordt verleden, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de verwerver misbruik maakt van zijn recht de nietigheid te vorderen van de onderhandse overeenkomst, ook al wijst het afgeleverd attest op een afwezigheid van verontreiniging.

RECHTSMISBRUIK

De omstandigheid dat de verkoper bij de overdracht van gronden het door het Bodemsaneringsdecreet vereiste bodemattest aflevert na het ondertekenen van de onderhandse akte en voor dat de authentieke akte wordt verleden, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de verwerver misbruik maakt van zijn recht de nietigheid te vorderen van de onderhandse overeenkomst, ook al wijst het afgeleverd attest op een afwezigheid van verontreiniging.

C.2009.0092.F

Arrest van 24 februari 2011

WEINBERGER, Marc-David; Note sous cassation, Droit bancaire et financier [Dr.banc.fin], 2011, n° 3, p. 189-195.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN

C.2009.0096.N

Arrest van 11 maart 2010

VANDEBERGHE, L.; Noot "De rechterlijke bevoegdheid inzake vermindering van de administratieve (fiscale) sancties"; Rechtskundig Weekblad [R.W.], 18 december 2010, nr. 16, p. 666 - 673

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, houdt niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen; de rechter die in zijn beoordeling expliciet wijst op het feit dat de belastingplichtige de btw wetens en willens niet heeft gefactureerd en doorgestort, vaststelt dat de afgevaardigd bestuurder strafrechtelijk werd veroordeeld en dat in de omstandigheden zoals deze blijken uit een proces-verbaal en de gevoerde onderhandelingen, het opleggen van een geldboete van 20 percent verantwoord is, en vervolgens de opgelegde geldboete van 200 procent van de ontdoken belasting vermindert om de enkele reden dat die boete onevenredig is, geeft niet aan waarin de onevenredigheid zou bestaan, laat na te onderzoeken in welke mate het bestuur zelf gebonden was door een sanctie en preciseert niet op welke gronden het bestuur van de vaste schalen had moeten afwijken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

C.2009.0125.N

Arrest van 3 juni 2010

DENISSEN, Fiona; Noot "Bijt niet in de hand die je voedt!"; Tijdschrift voor familierecht [T.Fam.], 2011, nr. 5, p. 101-106.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED

De afwezigheid van respect dat een kind aan zijn ouders verplicht is, vormt geen uitsluitinggrond voor het recht op onderhoudsbijdrage van dat kind, recht dat van openbare orde is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED

De afwezigheid van respect dat een kind aan zijn ouders verplicht is, vormt geen uitsluitinggrond voor het recht op onderhoudsbijdrage van dat kind, recht dat van openbare orde is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

LEVENSONDERHOUD

De afwezigheid van respect dat een kind aan zijn ouders verplicht is, vormt geen uitsluitinggrond voor het recht op onderhoudsbijdrage van dat kind, recht dat van openbare orde is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

LEVENSONDERHOUD

De afwezigheid van respect dat een kind aan zijn ouders verplicht is, vormt geen uitsluitinggrond voor het recht op onderhoudsbijdrage van dat kind, recht dat van openbare orde is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

C.2009.0216.F

Arrest van 23 mei 2011

BERNEMAN, Sidney ; Noot "De uitzondering bevestigt de regel : niet ieder nieuw middel tot cassatie in onontvankelijk!", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 17, p. 1208-1219.

RECHTEN VAN DE MENS

De beperking van de vrijheid van meningsuiting is nodig in een democratische samenleving wanneer zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid tussen het aangewende middel en het beoogde doel wordt geëerbiedigd en de beperking door steekhoudende en afdoende redenen verantwoord wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011.

C.2009.0220.F

Arrest van 23 september 2010

RENDERS, David ; Observations «Erreur de droit invincible et état du droit incertain: à propos de la responsabilité civile de l'administration», Journal des Tribunaux [J.T.], 2011, n° 6437, p. 380-383

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

Uit de omstandigheid dat de administratieve overheid, die beslist om een onteigend pand weder te verkopen, wegens het bestuursrechtelijk beginsel dat haar verplicht om aan de betrokkenen de individuele akten ter kennis te brengen die rechten en verplichtingen in hun hoofde doen ontstaan, geen genoeg kan nemen met de veronderstelling dat een gewone bekendmaking door aanplakking voldoende was, en dit ongeacht de rechtspraak van het Hof van Cassatie, kon het bestreden arrest wettig afleiden dat de administratieve overheid bijgevolg geen enkele rechtvaardigingsgrond kan aanvoeren noch enige grond die haar van haar aansprakelijkheid ontheft.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

Wanneer een dwaling onoverkomelijk is, komt de aansprakelijkheid van een administratieve overheid die grondwets- of wetsregels heeft miskend die haar verplichten iets niet te doen of iets op een bepaalde manier wel te doen, niet in het gedrang (1). (1) Cass., 8 feb. 2008, AR C.07.0131.F, AC, 2008, nr. 96.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De dwaling omtrent het recht kan, wegens bepaalde omstandigheden, door de rechter als onoverkomelijk worden beschouwd, mits eruit kan worden afgeleid dat de administratieve overheid heeft gehandeld zoals elk redelijke en voorzichtige persoon zou hebben gedaan; de bodemrechter stelt die omstandigheden op onaantastbare wijze vast, waarbij het Hof echter nagaat of hij daaruit naar recht heeft kunnen afleiden dat er sprake was van een rechtvaardigingsgrond (1). (1) Cass., 8 feb. 2008, AR C.07.0131.F, AC, 2008, nr. 96.

CASSATIE

De dwaling omtrent het recht kan, wegens bepaalde omstandigheden, door de rechter als onoverkomelijk worden beschouwd, mits eruit kan worden afgeleid dat de administratieve overheid heeft gehandeld zoals elk redelijke en voorzichtige persoon zou hebben gedaan; de bodemrechter stelt die omstandigheden op onaantastbare wijze vast, waarbij het Hof echter nagaat of hij daaruit naar recht heeft kunnen afleiden dat er sprake was van een rechtvaardigingsgrond (1). (1) Cass., 8 feb. 2008, AR

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE

Uit de omstandigheid dat de administratieve overheid, die beslist om een onteigend pand weder te verkopen, wegens het bestuursrechtelijk beginsel dat haar verplicht om aan de betrokkenen de individuele akten ter kennis te brengen die rechten en verplichtingen in hun hoofde doen ontstaan, geen genoeg kan nemen met de veronderstelling dat een gewone bekendmaking door aanplakking voldoende was, en dit ongeacht de rechtspraak van het Hof van Cassatie, kon het bestreden arrest wettig afleiden dat de administratieve overheid bijgevolg geen enkele rechtvaardigingsgrond kan aanvoeren noch enige grond die haar van haar aansprakelijkheid ontheft.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE

De administratieve overheid die een pand onteigent en vervolgens beslist om het weder te verkopen, moet haar beslissing ter kennis brengen van de onteigende eigenaar om hem de kans te bieden zijn recht op wederafstand uit te oefenen (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 1948, AC, 1948, p. 487.

C.2009.0226.N

Arrest van 3 juni 2010

VANHEES, Hendrik; Noot "Het vermoeden van verkrijging van vermogensrechten ten voordele van de werkgever uit artikel 3 Softwarewet", Auteurs & Media, 2011, nr. 1, p. 47-55.

AUTEURSRECHT

De natuurlijke persoon die het werk heeft gecreëerd geldt steeds als de oorspronkelijke auteursrechtelijke, ook indien de vermogensrechten worden overgedragen of worden vermoed te zijn overgedragen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; F. DE VISSCHER & B. MICHAUX, *ibid.*

AUTEURSRECHT

Het inzake computerprogramma's ingesteld vermoeden van verkrijging van vermogensrechten ten voordele van de werkgever wijkt af van de inzake auteursrechten geldende algemene regel, die vereist dat een overdracht van de vermogensrechten ten gunste van de werkgever uitdrukkelijk wordt bepaald; het vermoeden geldt dan ook slechts voor de vermogensrechten met betrekking tot computerprogramma's gemaakt door werknemers of beampten bij de uitoefening van hun taken of in opdracht van hun werkgever en kan niet worden uitgebreid tot de vermogensrechten met betrekking tot computerprogramma's gemaakt door de statutaire zaakvoerder van een handelsvennootschap, die niet mede de hoedanigheid heeft van werknemer ingevolge een met deze vennootschap gesloten arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Zie ook F. DE VISSCHER & B. MICHAUX, *Précis du droit d'auteur et des droits voisins*, nr. 254; B. MICHAUX & H.-F. LENAERTS, *Les droits relatifs aux programmes d'ordinateur créés par un employé ou un agent*, in *Orientations*, 1995, 243.

C.2009.0236.F

Arrest van 11 juni 2010

MATHIEU, Géraldine; Note sous Cassation, Revue trimestrielle de droit familial, 2011, n° 1, p. 119-129.

AFSTAMMING

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet schendt, in zoverre het een kind verbiedt zijn biologische vader op te sporen en diens vaderschap te doen erkennen wanneer het tijdens het huwelijk van zijn moeder is verwekt en zijn afstamming van de echtgenoot van zijn moeder bevestigd wordt door een bezit van staat, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

AFSTAMMING

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre dat artikel het instellen van een rechtsoverdracht tot onderzoek naar het vaderschap door een tijdens het huwelijk van zijn moeder geboren kind onderwerpt aan de voorwaarde dat degene wiens vaderschap vaststaat krachtens de artikelen 315 en 317 van het Burgerlijk Wetboek geen bezit van staat heeft, terwijl artikel 322 van dat wetboek het instellen van dezelfde rechtsoverdracht door een buiten het huwelijk geboren kind niet aan die voorwaarde onderwerpt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

AFSTAMMING

Aangezien artikel 7.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind geen directe werking heeft in de Belgische nationale rechtsorde, staat het niet aan de rechter een persoonlijke beoordeling die hij als meer aangewezen beschouwt, te laten voorgaan boven de door de wetgever opgelegde bescherming van de rechten van het kind (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1999, AR C.99.0048.N, AC, 1999, nr. 588.

GRONDWETTELIJK HOF

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre dat artikel het instellen van een rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap door een tijdens het huwelijk van zijn moeder geboren kind onderwerpt aan de voorwaarde dat degene wiens vaderschap vaststaat krachtens de artikelen 315 en 317 van het Burgerlijk Wetboek geen bezit van staat heeft, terwijl artikel 322 van dat wetboek het instellen van dezelfde rechtsvordering door een buiten het huwelijk geboren kind niet aan die voorwaarde onderwerpt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

GRONDWETTELIJK HOF

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet schendt, in zoverre het een kind verbiedt zijn biologische vader op te sporen en diens vaderschap te doen erkennen wanneer het tijdens het huwelijk van zijn moeder is verwekt en zijn afstamming van de echtgenoot van zijn moeder bevestigd wordt door een bezit van staat, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

PREJUDICIEEL GESCHIL

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet schendt, in zoverre het een kind verbiedt zijn biologische vader op te sporen en diens vaderschap te doen erkennen wanneer het tijdens het huwelijk van zijn moeder is verwekt en zijn afstamming van de echtgenoot van zijn moeder bevestigd wordt door een bezit van staat, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

PREJUDICIEEL GESCHIL

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of het oud artikel 323 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, in zoverre dat artikel het instellen van een rechtsvordering tot onderzoek naar het vaderschap door een tijdens het huwelijk van zijn moeder geboren kind onderwerpt aan de voorwaarde dat degene wiens vaderschap vaststaat krachtens de artikelen 315 en 317 van het Burgerlijk Wetboek geen bezit van staat heeft, terwijl artikel 322 van dat wetboek het instellen van dezelfde rechtsvordering door een buiten het huwelijk geboren kind niet aan die voorwaarde onderwerpt, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

C.2009.0244.F

Arrest van 8 februari 1010

DE BOECK, Annick; Noot "De gevolgen van de ontbinding van kanscontracten, in het bijzonder van een contract van levenslange huur", Tijdschrift voor Belgisch Burgerlijk Recht [TBBR], 2011, nr 9, p. 445-452.

HUUR VAN GOEDEREN

Hoewel de ontbinding niet kan leiden tot nietigverklaring van de wederzijdse prestaties die ter uitvoering van de overeenkomst zijn verricht indien deze niet voor teruggave in aanmerking komen, leidt zij wel tot teruggave of betaling in equivalent van de zaken of diensten die ten gevolge van de overeenkomst verbruikt zijn of aan een van de partijen ten goede zijn gekomen, terwijl de tegenpartij daarvoor geen tegenprestaties zou hebben ontvangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

HUUR VAN GOEDEREN

Wanneer de wet niets bepaalt, houdt het aleatoir karakter van de huurovereenkomst voor het leven geen afwijking in van de uitwerking van het gemene recht van de ontbinding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

NIEUWE VORDERING

Een nieuwe vordering die aan de in artikel 807, Ger. W., opgelegde voorwaarden voldoet, kan worden ingesteld tot aan de sluiting van het debat, voor zover zij geen betrekking heeft op een geschilpunt waarover reeds uitspraak is gedaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

NIEUWE VORDERING

Hoewel artikel 775, eerste lid, Ger. W., in de regel, uitsluit dat een nieuwe vordering wordt ingesteld die geen verband houdt met het voorwerp van de heropening het debat, staat die bepaling evenwel niet eraan in de weg dat een dergelijke vordering ingesteld wordt na de heropening van het debat wanneer het debat, na de heropening ervan, in zijn geheel wordt hervat wegens wijziging van de samenstelling van het rechtscollege (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

OVEREENKOMST

De contractuele tekortkoming van een partij, die de ontbinding van de overeenkomst in zijn nadeel verantwoordt, tast zijn recht op teruggave, zoals het uit die ontbinding ontstaat, niet aan en kan alleen zijn veroordeling tot vergoeding van de door die fout veroorzaakte schade tot gevolg hebben (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

OVEREENKOMST

Hoewel de ontbinding niet kan leiden tot nietigverklaring van de wederzijdse prestaties die ter uitvoering van de overeenkomst zijn verricht indien deze niet voor teruggave in aanmerking komen, leidt zij wel tot teruggave of betaling in equivalent van de zaken of diensten die ten gevolge van de overeenkomst verbruikt zijn of aan een van de partijen ten goede zijn gekomen, terwijl de tegenpartij daarvoor geen tegenprestaties zou hebben ontvangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

Hoewel artikel 775, eerste lid, Ger. W., in de regel, uitsluit dat een nieuwe vordering wordt ingesteld die geen verband houdt met het voorwerp van de heropening het debat, staat die bepaling evenwel niet eraan in de weg dat een dergelijke vordering ingesteld wordt na de heropening van het debat wanneer het debat, na de heropening ervan, in zijn geheel wordt hervat wegens wijziging van de samenstelling van het rechtscollege (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

C.2009.0261.F

Arrest van 12 april 2010

SAGAERT, Vincent; Noot «Het eigendomsvereiste bij onroerende goederen door bestemming», Rechtskundig Weekblad [RW], 2011, nr. 3, p. 177-180.

ERFPACHT (RECHT VAN)

Aangezien het recht van erfpacht geen eigendomsrecht op het erf toekent, kunnen de voorwerpen die de erfpachter daarop plaatst niet onroerend door bestemming zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

ONROEREND EN ROEREND GOED

Aangezien het recht van erfpacht geen eigendomsrecht op het erf toekent, kunnen de voorwerpen die de erfpachter daarop plaatst niet onroerend door bestemming zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

C.2009.0268.N

Arrest van 29 april 2010

DE MEUTER, Sonia, VAN DEN EYNDE, Leo; Noot onder cassatie, Tijdschrift voor Agrarisch Recht [T.Agr.R.], 2010, nr. 4, p. 248-251.

HUUR VAN GOEDEREN

Voor het oordeel dat de pachter heeft opgehouden de gepachte gronden te exploiteren, op grond dat hij ze in seizoenpacht geeft aan een derde, zonder toestemming van de verpachter, is het zonder belang dat de pachter, als seizoenverpachter, zelf de voorbereidings- en bemestingswerken uitvoert; de seizoenverpachter voert deze werken immers uit om de bebouwing door een derde mogelijk te maken.

C.2009.0357.F

Arrest van 5 maart 2010

VANLERSBERGHE, Patricia; Noot "Verdelingsincidenten", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 17, p. 1177-1181.

CASSATIEMIDDELEN

Het incident betreffende de verdeling van de burgerlijke zaken onder de kamers van een zelfde hof van beroep, kan niet voor het eerst worden opgeworpen voor het Hof van Cassatie (1); het middel dat op een dergelijk incident steunt, is niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de eiser dat incident heeft opgeworpen en evenmin dat dit hof dat incident ambtshalve heeft opgeworpen (1). (1) Cass., 1 juni 1990, volt. zitt., AR 6748, AC, 1989-90, met concl. adv.-gen. Declercq.

RECHTBANKEN

Het incident betreffende de verdeling van de burgerlijke zaken onder de kamers van een zelfde hof van beroep, kan niet voor het eerst worden opgeworpen voor het Hof van Cassatie (1); het middel dat op een dergelijk incident steunt, is niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de eiser dat incident heeft opgeworpen en evenmin dat dit hof dat incident ambtshalve heeft opgeworpen (1). (1) Cass., 1 juni 1990, volt. zitt., AR 6748, AC, 1989-90, met concl. adv.-gen. Declercq.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

Het incident betreffende de verdeling van de burgerlijke zaken onder de kamers van een zelfde hof van beroep, kan niet voor het eerst worden opgeworpen voor het Hof van Cassatie (1); het middel dat op een dergelijk incident steunt, is niet ontvankelijk wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de eiser dat incident heeft opgeworpen en evenmin dat dit hof dat incident ambtshalve heeft opgeworpen (1). (1) Cass., 1 juni 1990, volt. zitt., AR 6748, AC, 1989-90, met concl. adv.-gen. Declercq.

C.2009.0390.N

Arrest van 1 maart 2010

VALKENEERS, Rob; Noot "Een nieuw, maar toch vertrouwd geluid bij cassatie? Belangenafweging en de contra legem werking van algemene rechtsbeginselen", *Publiekrechtelijke Kronieken [C.D.P.K.]*, 2011, nr. 1, p. 75-81.

BERUSTING

De omstandigheid dat de gemachtigd ambtenaar geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een regularisatiebeslissing van de bestendige deputatie en de termijn heeft laten verstrijken om hoger beroep in te stellen bij de Vlaamse regering, houdt nog niet noodzakelijk in dat de overheid berust heeft en een toestand die indruist tegen de openbare orde heeft aanvaard. Dit is niet anders wanneer een zekere tijd verstreken is sedert de, volgens het bestuur onwettelijke, regularisatie werd verleend (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

BESLAG

Bij het onderzoek naar de actualiteit van de titel waarop het bestuur steunt om een veroordeling uit te voeren, kan de beslagrechter op grond van de rechtszekerheid een later tussengekomen regularisatiebesluit dat nog niet vernietigd is, in zijn beoordeling betrekken. Dit laat hem evenwel niet toe om zonder meer de door het bestuur opgeworpen exceptie van onwettigheid van het regularisatiebesluit te verwerpen. De vraag naar de wettigheid van een regularisatiebesluit kan determinerend zijn voor de rechtszekerheid en voor de redelijke verwachtingen van de rechtszoekende (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

RECHTBANKEN

Bij het onderzoek naar de actualiteit van de titel waarop het bestuur steunt om een veroordeling uit te voeren, kan de beslagrechter op grond van de rechtszekerheid een later tussengekomen regularisatiebesluit dat nog niet vernietigd is, in zijn beoordeling betrekken. Dit laat hem evenwel niet toe om zonder meer de door het bestuur opgeworpen exceptie van onwettigheid van het regularisatiebesluit te verwerpen. De vraag naar de wettigheid van een regularisatiebesluit kan determinerend zijn voor de rechtszekerheid en voor de redelijke verwachtingen van de rechtszoekende (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

RECHTBANKEN

Wanneer het bestuur de onwettigheid opwerpt van een besluit waarop de rechtszoekende steunt tot staving van de door hem ingeroepen rechtszekerheid, moet de rechter nagaan in welke mate dit besluit redelijke verwachtingen heeft gecreëerd. De wettigheid van het betrokken besluit moet hij hierbij in zijn beoordeling betrekken (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur sluiten het recht op rechtszekerheid in, wat onder meer inhoudt dat de burger moet kunnen vertrouwen op de openbare diensten en erop moet kunnen rekenen dat zij regels in acht nemen en een standvastig beleid volgen dat de burger niet anders kan opvatten. Het recht op rechtszekerheid kan echter door de burger niet worden ingeroepen indien dat beginsel leidt tot een beleid dat tegen de wettelijke bepalingen ingaat (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

C.2009.0392.N

Arrest van 1 maart 2010

DEBERSAQUES, Geert; VAN LANDEGHEM, Hans; Noot "Het staken van een 'gewoonlijk gebruik' van een grond", *Tijdschrift voor ruimtelijke ordening en stedenbouw [T.R.O.S.]*, 2011, nr. 61, p. 41-52.

STEDENBOUW

Het bevel tot staking is een preventieve maatregel die niet alleen ertoe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen, maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening zoals bedoeld in artikel 146 van het decreet te voorkomen. Het komt aan de rechter toe het bevel tot staking op zijn externe en interne wettigheid te toetsen, alsmede te onderzoeken of het strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

C.2009.0459.N

Arrest van 3 december 2010

PEETERS, Ivan; Noot "Cessie tot zekerheid: een verrassend slot van de controverse", *Bank- en Financieel Recht [Bank Fin. R.]*, 2011, nr. 2, p. 120-126.

OVEREENKOMST

Een overeenkomst waarbij een schuldvordering tot zekerheid wordt overgedragen kan ten aanzien van de schuldeisers in de samenloop nooit meer opleveren dan een pandrecht op deze schuldvordering zodat de overnemer van de schuldvordering niet meer rechten kan uitoefenen dan deze waarover een pandhouder beschikt (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

OVEREENKOMST

Het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers en de artikelen 7 en 8 van de Hypotheekwet wijken noodzakelijkerwijze af van de artikelen 1165, 1134 en 1135 van het Burgerlijk Wetboek, zodat een niet bij de wet bepaald zakelijk zekerheidsrecht niet aan de schuldeisers in de samenloop kan worden tegengeworpen (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

C.2009.0528.F

Arrest van 28 mei 2010

TATON, Xavier; Observations « Inscription à la B.C.E. et demande en justice : la Cour de cassation répare une des inadvertances du législateur de 2003 », Journal des tribunaux [J.T.], 1er janvier 2011, n° 1, p. 6-8.

VORDERING IN RECHTE

Blijkens de parlementaire voorbereiding wilde de wetgever dat de grond van niet-ontvankelijkheid, die hieruit is afgeleid dat de vordering van een de handels- of ambachtsonderneming die in deze hoedanigheid is ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen, die gebaseerd is op een activiteit waarvoor zij op de datum van de inleiding van de vordering niet is ingeschreven of die niet valt onder het maatschappelijk doel waarvoor zij op deze datum is ingeschreven, slechts vóór elke andere exceptie of elk ander verweer mag worden aangevoerd.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

Eventuele verschillen tussen de Nederlandse en de Franse tekst van de wetten, die, in het Nederlands en in het Frans worden gestemd, bekrachtigd, afgekondigd en bekendgemaakt, worden opgelost naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatie en zonder dat aan de ene tekst de voorkeur wordt gegeven boven de andere (1). (1) Cass., 25 mei 1982, AR 7121, AC, 1981-82, nr. 569.

C.2009.0565.N

Arrest van 1 oktober 2010

JANSEN, Sanne; & STIJNS, Sophie; Noot "Rechtsverwerking aanvaard als toepassing van rechtsmisbruik?", Rechtskundig Weekblad [RW], 2011, nr. 2, p. 142-148.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en oplettend persoon te buiten gaat; dit is in zonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogt of heeft verkregen; bij de beoordeling van de voorhanden zijnde belangen, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass., 8 feb. 2010, AR C.09.0416.F, AC, 2010, nr. 89.

RECHTSMISBRUIK

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en oplettend persoon te buiten gaat; dit is in zonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogt of heeft verkregen; bij de beoordeling van de voorhanden zijnde belangen, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass., 8 feb. 2010, AR C.09.0416.F, AC, 2010, nr. 89.

C.2009.0591.N

Arrest van 14 januari 2010

VAN DEN BERGH, Bart ; Noot "Over onttrekking van de zaak aan de rechter wegens wettige verdenking", Tijdschrift voor belgisch burgerlijk recht [TBBR], 2011, nr 8, p. 398-402.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

De banden die bestaan tussen een rechter en zijn collega's van een zelfde gerecht kunnen bij de partijen en bij derden een wettige verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die over de zaak uitspraak moeten doen, wanneer een van de betrokken partijen zelf rechter is in de rechtbank die uitspraak moet doen; wanneer de betrokken rechter ook benoemd is in de andere rechtbanken van hetzelfde rechtsgebied, verwijst het Hof de zaak naar een rechtbank van een ander rechtsgebied (1). (1) Zie Cass., 4 april 2003, AR C.03.0077.N, AC, 2003, nr. 228; Cass., 28 sept. 2006, AR C.06.0422.F, www.cass.be.

C.2009.0616.N

Arrest van 17 mei 2010

IDOMON, Catherine; Noot "De datum waarop het in de Voetbalwet bepaalde stadionverbod uitwerking krijgt", Rechtskundig Weekblad [RW], 2011, nr 11, p. 531-536.

STRAF

Het gerechtelijk stadionverbod, zoals bedoeld in artikel 41 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, is een straf waarop het Wetboek van Strafvordering van toepassing is. Dit stadionverbod onderscheidt zich dan ook van het administratief stadionverbod, bedoeld in artikel 24 van voormelde wet, zijnde een administratieve sanctie die op grond van een administratieve procedure wordt opgelegd.

STRAF

Een op tegenspraak gewezen arrest van een hof van beroep waarbij wegens een in een voetbalstadion begaan misdrijf een strafrechtelijke veroordeling met een gerechtelijk stadionverbod wordt uitgesproken, verkrijgt kracht van gewijsde en is uitvoerbaar na het verstrijken van de termijn van 15 vrije dagen vanaf de uitspraak, op voorwaarde dat tegen dit arrest binnen deze termijn geen cassatieberoep wordt aangetekend overeenkomstig artikel 373 van het Wetboek van Strafvordering. Het openbaar ministerie moet zorgen voor de tenuitvoerlegging van de beslissing van de strafrechter over de strafvordering, waartoe de beslissing omtrent het gerechtelijk stadionverbod behoort. De omstandigheid dat het openbaar ministerie hiervoor overeenkomstig artikel 45 van de wet van 21 december 1998 een beroep doet op de Directie Veiligheids- en Preventiebeleid- Voetbalcel, doet hieraan geen afbreuk. De omstandigheid dat het begin en einde van het uitgesproken stadionverbod aan deze directie ter kennis wordt gebracht en deze mededeling volgens de strafrechtspleging niet aan de betrokkene wordt gedaan, is het normaal gevolg van het feit dat de bedoelde directie geen partij was in de strafprocedure en de betrokkene wel.

C.2009.0635.N

Arrest van 24 januari 2011

DEVOET, Claude; Observations "Assurance groupe et régime matrimonial de communauté – La Cour de cassation ferme certaines portes", Bulletin des assurances [Bull. Ass.], 2011, n° 2, p. 186-190.

GRONDWETTELIJK HOF

Uit het systeem van de prejudiciële vraagstelling, zoals onder meer geregeld door de artikelen 26, §2, 2°, en 28 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt weliswaar dat ook in andere zaken waarin een vraag wordt opgeworpen met een identiek onderwerp als een vraag waarover het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan, de rechter de wetsbepaling die het Grondwettelijk Hof ongrondwettig heeft bevonden, buiten toepassing kan laten, maar de rechter vermog evenwel niet de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending bij analogie uit te breiden tot een andere rechtsvraag dan degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan, ook al heeft die betrekking op dezelfde wetsbepaling (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS]

Wanneer het Grondwettelijk Hof in een arrest uitspraak doet over de ongrondwettigheid van de artikelen 127 en 128 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst, met betrekking tot individuele levensverzekeringen die één van de in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoten heeft aangegaan en die de betaling van een kapitaal enkel aan de verzekeringnemer waarborgen, en de appelrechters oordelen dat ook wat betreft een groepsverzekering, die een specifieke verzekering betreft welke de functie heeft van een aanvullend pensioen met een meer collectief karakter dan een individuele levensverzekering, de rechter zich dient te gedragen naar voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof, breiden zij de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending uit tot een vraag die geen identiek onderwerp heeft als degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

PREJUDICIEEL GESCHIL

Uit het systeem van de prejudiciële vraagstelling, zoals onder meer geregeld door de artikelen 26, §2, 2°, en 28 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt weliswaar dat ook in andere zaken waarin een vraag wordt opgeworpen met een identiek onderwerp als een vraag waarover het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan, de rechter de wetsbepaling die het Grondwettelijk Hof ongrondwettig heeft bevonden, buiten toepassing kan laten, maar de rechter vermog evenwel niet de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending bij analogie uit te breiden tot een andere rechtsvraag dan degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan, ook al heeft die betrekking op dezelfde wetsbepaling (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERZEKERING

Wanneer het Grondwettelijk Hof in een arrest uitspraak doet over de ongrondwettigheid van de artikelen

127 en 128 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst, met betrekking tot individuele levensverzekeringen die één van de in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoten heeft aangegaan en die de betaling van een kapitaal enkel aan de verzekeringnemer waarborgen, en de appelrechters oordelen dat ook wat betreft een groepsverzekering, die een specifieke verzekering betreft welke de functie heeft van een aanvullend pensioen met een meer collectief karakter dan een individuele levensverzekering, de rechter zich dient te gedragen naar voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof, breiden zij de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending uit tot een vraag die geen identiek onderwerp heeft als degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

C.2010.0006.N

Arrest van 26 november 2010

LOOSVELD, Stefaan; Noot "Goede trouw en buitenbezitstelling bij een warrant als zakelijk zekerheidsrecht: een toepassing van de vereisten inzake pand", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [R.A.B.G.], 2011, nr. 9, p. 642-646.

BEZIT

De pandhouder wordt krachtens artikel 2279, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek beschermd wanneer hij erop mocht vertrouwen dat de verpande goederen werden verschaft door de eigenaar of door iemand die bevoegd was om de goederen te verpanden(1); de regel is ook van toepassing op de uitgever van de warrant (2) en op de warranhouder; de pandhouder is niet te goeder trouw wanneer hij wist of behoorde te weten dat de pandgever niet tot verpanden bevoegd was; behoudens bijzondere omstandigheden rust op de pandhouder ter zake geen onderzoeksplicht. (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0134.N, AC, 2003, nr. 190. (2) Cass., 12 feb. 2004, AR C.01.0121.N, AC, 2004, nr. 76.

PAND

De pandhouder wordt krachtens artikel 2279, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek beschermd wanneer hij erop mocht vertrouwen dat de verpande goederen werden verschaft door de eigenaar of door iemand die bevoegd was om de goederen te verpanden(1); de regel is ook van toepassing op de uitgever van de warrant (2) en op de warranhouder; de pandhouder is niet te goeder trouw wanneer hij wist of behoorde te weten dat de pandgever niet tot verpanden bevoegd was; behoudens bijzondere omstandigheden rust op de pandhouder ter zake geen onderzoeksplicht. (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.01.0134.N, AC, 2003, nr. 190. (2) Cass., 12 feb. 2004, AR C.01.0121.N, AC, 2004, nr. 76.

C.2010.0014.F

Arrest van 2 september 2010

GEORGE, Florence; Note "La condition d'imputabilité dans la théorie du mandat apparent", Revue Générale de Droit Civil Belge [R.G.D.C.], 2011, n° 6, p. 300-310.

LASTGEVING

Een persoon kan op grond van een schijnmandaat gebonden zijn, indien de schijn hem kan worden toegerekend, d.w.z. als hij uit vrije wil, door zijn gedrag, dat zelfs niet onrechtmatig hoeft te zijn, ertoe heeft bijgedragen die schijn te wekken of te laten voortbestaan (1). (1) Cass., 25 juni 2004, AR C.02.0122.F, A.C., 2004, nr. 357.

C.2010.0074.N

Arrest van 17 december 2010

BERNEMAN, Sidney; Noot "De rechtsplegingsvergoeding vs. de eenheid en ondeelbaarheid van de Belgische Staat", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [R.A.B.G.], 2011, nr. 6, p. 443-451

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De rechter die vaststelt dat een vordering tot schadevergoeding tegen de Belgische Staat op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid werd ingesteld bij dagvaarding meer dan vijf jaar na de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan de schade is ontstaan, dat de eiser voor het verstrijken van die termijn kennis had van de identiteit van de aansprakelijke, en, op grond van deze vaststellingen en redenen oordeelt dat de vordering verjaard is, verantwoordt zijn beslissing naar recht (1). (1) Zie GwH 14 feb. 2008, nr. 17/2008, AGwH 2008, p. 241.

GERECHTSKOSTEN

Wanneer de Staat in de persoon van verschillende ministeriële departementen wordt gedagvaard om reden dat de eiser van oordeel is dat het geschil tot de bevoegdheid van die verschillende departementen behoort, dienen deze departementen, niettegenstaande de eenheid en ondeelbaarheid van de Staat, als te onderscheiden partijen te worden beschouwd in de zin van artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek.

VERJARING

De rechter die vaststelt dat een vordering tot schadevergoeding tegen de Belgische Staat op grond van

buitencontractuele aansprakelijkheid werd ingesteld bij dagvaarding meer dan vijf jaar na de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan de schade is ontstaan, dat de eiser voor het verstrijken van die termijn kennis had van de identiteit van de aansprakelijke, en, op grond van deze vaststellingen en redenen oordeelt dat de vordering verjaard is, verantwoordt zijn beslissing naar recht (1). (1) Zie GwH 14 feb. 2008, nr. 17/2008, AGwH 2008, p. 241.

C.2010.0167.F

Arrest van 13 december 2010

STERCKX, Daniel ; Observations « Le testament olographe non daté – Emergence et limites d'une validation », Journal des Tribunaux [J.T.], 2011, n° 6433, p. 307-308

SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN

Het eigenhandig testament is niet geldig, indien het niet geheel met de hand van de erflater geschreven, gedagtekend en ondertekend is; het is aan geen andere formaliteiten onderworpen, zodat de aanduiding van het millennium volstaat.

C.2010.0228.N

Arrest van 21 januari 2011

RENIERS, Aileen; Note "Vergoedingsrekeningen tussen echtgenoten: moet de echtgenoot die een vergoeding eist van het gemeenschappelijk vermogen aantonen dat dit laatste voordeel heeft gehaald uit de verrijking?", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 13, p. 946-949.

BEWIJS

Storting van eigen gelden op een gemeenschappelijke rekening vallen, behoudens tegenbewijs, in het gemeenschappelijk vermogen: hieruit volgt dat het gemeenschappelijk vermogen vergoeding is verschuldigd, telkens als eigen gelden erin zijn terechtgekomen, ongeacht dat niet bewezen is dat het gemeenschappelijk vermogen voordeel heeft gehaald uit deze gelden.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS]

Storting van eigen gelden op een gemeenschappelijke rekening vallen, behoudens tegenbewijs, in het gemeenschappelijk vermogen: hieruit volgt dat het gemeenschappelijk vermogen vergoeding is verschuldigd, telkens als eigen gelden erin zijn terechtgekomen, ongeacht dat niet bewezen is dat het gemeenschappelijk vermogen voordeel heeft gehaald uit deze gelden.

C.2010.0302.F

Arrest van 13 januari 2011

de FOESTRAETS, Geoffroy, Observations "Le contrôle de la motivation d'une sentence arbitrale par le juge de l'annulation", Journal des Tribunaux [J.T.], 2011, n° 6442, p. 492-494.

ARBITRAGE

De rechter legt een arbitrale uitspraak op onaantastbare wijze uit tenzij zijn uitlegging onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBITRAGE

Het middel dat het arrest niet verwijt de bewijskracht van de arbitrale uitspraak die het vernietigt, te miskennen, en opkomt tegen de feitelijke beoordeling van het hof van beroep volgens welke twee overwegingen van die uitspraak kennelijk tegenstrijdig zijn, is niet-ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBITRAGE

De rechter die oordeelt dat de redenen van de arbitrale uitspraak tegenstrijdig zijn en de uitspraak vernietigt, dient daarbij niet na te gaan of zij niet om andere redenen dan die waartussen tegenstrijdigheid bestaat, gegrond blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBITRAGE

De rechter bij wie een vordering tot vernietiging van een arbitrale uitspraak aanhangig is gemaakt, heeft, tenzij hij moet nagaan of die uitspraak strijdig is met de openbare orde, niet tot taak de wettigheid ervan te toetsen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

Het middel dat het arrest niet verwijt de bewijskracht van de arbitrale uitspraak die het vernietigt, te miskennen, en opkomt tegen de feitelijke beoordeling van het hof van beroep volgens welke twee overwegingen van die uitspraak kennelijk tegenstrijdig zijn, is niet-ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

De rechter bij wie een vordering tot vernietiging van een arbitrale uitspraak aanhangig is gemaakt, heeft,

tenzij hij moet nagaan of die uitspraak strijdig is met de openbare orde, niet tot taak de wettigheid ervan te toetsen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

De rechter die oordeelt dat de redenen van de arbitrale uitspraak tegenstrijdig zijn en de uitspraak vernietigt, dient daarbij niet na te gaan of zij niet om andere redenen dan die waartussen tegenstrijdigheid bestaat, gegrond blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

De rechter legt een arbitrale uitspraak op onaantastbare wijze uit tenzij zijn uitlegging onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

C.2010.0322.F

Arrest van 24 februari 2011

CAVENAILE, Pierre ; Note « Le sort du conjoint du failli après l'entrée en vigueur de la seconde loi de réparation du 1er février 2005. », Revue de jurisprudence de Liège, Mons et Bruxelles [J.L.M.B.], 2011, n° 34, p. 1673-1979.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD

C.2010.0407.F

Arrest van 26 mei 2011

MAES, Bruno; Noot "De in een syntheseconclusie niet hernomen, voordien toelaatbaar verklaarde vordering en de taak van de rechter", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 17, p. 1182-1192

VONNISSEN EN ARRESTEN

De fusie van twee vennootschappen door overneming van één van beiden heeft geen invloed op het verloop van een procedure waarin de overgenomen vennootschap partij is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

Het arrest is verantwoord naar recht wanneer het dezelfde identiteitsgegevens bevat als die waaronder een door fusie overgenomen vennootschap is verschenen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

C.2010.0457.N

Arrest van 7 februari 2011

I.B.; Noot "Verhaal van WAM-verzekeraar op verzekeringnemer voor vergoedingen betaald op grond van artikel 29bis WAM", Nieuw juridisch Weekblad [NjW], 2011, nr. 242, p. 338-339.

VERZEKERING

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, Artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992, de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992, en artikel 29 bis, §1, eerste en laatste lid WAM 1989, volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2010, AR C.09.0352.N, AC 2010; nr....

VERZEKERING

Een beding dat aan de verzekeringsmaatschappij een recht van verhaal verleent voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten.

C.2010.0492.F

Arrest van 28 april 2011

J. M. ; Note, Circulation responsabilité assurances [CRA], 2011, n° 4, p. 264-266.

VERZEKERING

C.2010.0614.N

Arrest van 3 juni 2011

BAETENS-SPETSCHINSKY, Marc; Noot "De stuiting van de verjaring van de dwangsom en de openbare orde", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 17, p. 1219-1226.

DWANGSOM

Wanneer de verjaring van de dwangsommen door verloop van zes maanden na de dag waarop zij worden verbeurd, gestuit wordt door een bevel tot betalen of door een beslag en hiertegen door de schuldenaar verzet wordt gedaan binnen de termijn van zes maanden, duren de gevolgen van de stuiting weliswaar voort totdat over dit verzet definitief uitspraak is gedaan, maar enkel voor wat betreft de dwangsommen verbeurd op het ogenblik van de stuiting.

VERJARING

Wanneer de verjaring van de dwangsommen door verloop van zes maanden na de dag waarop zij worden verbeurd, gestuit wordt door een bevel tot betalen of door een beslag en hiertegen door de schuldenaar verzet wordt gedaan binnen de termijn van zes maanden, duren de gevolgen van de stuiting weliswaar voort totdat over dit verzet definitief uitspraak is gedaan, maar enkel voor wat betreft de dwangsommen verbeurd op het ogenblik van de stuiting.

C.2010.0657.F

Arrest van 19 mei 2011

VERLOOY, Beatrice ; Noot "De samenstelling van de zetel na de heropening van het debat in het burgerlijk geding", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 17, p. 1197-1203.

RECHTBANKEN

Uit de omstandigheid dat de partijen opnieuw en volledig hebben geconcludeerd over de geschilpunten die het vonnis dat de heropening van het debat beval, nog niet had beslecht, blijkt dat het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTBANKEN

Uit artikel 779, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de beslissing die uitspraak doet over de vordering, nadat een beslissing was gewezen tot heropening van het debat over het voorwerp dat zij bepaalt, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, gewezen moet worden door de rechters die de vorige zittingen hebben bijgewoond, of indien dit niet mogelijk is, door de rechters voor wie het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

Uit artikel 779, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de beslissing die uitspraak doet over de vordering, nadat een beslissing was gewezen tot heropening van het debat over het voorwerp dat zij bepaalt, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, gewezen moet worden door de rechters die de vorige zittingen hebben bijgewoond, of indien dit niet mogelijk is, door de rechters voor wie het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

Uit de omstandigheid dat de partijen opnieuw en volledig hebben geconcludeerd over de geschilpunten die het vonnis dat de heropening van het debat beval, nog niet had beslecht, blijkt dat het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

F.2007.0025.F

Arrest van 7 april 2011

VANDEBERGH, Henri ; Noot « Privégebruik van een bedrijfsgoed door een bestuurder van een vennootschap-Cassatie gaat uit van een verkeerd uitgangspunt », Tijdschrift voor Fiscaal Recht [T.F.R.], 2011, nr. 406, p. 649-656.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

EUROPESE UNIE

PREJUDICIEEL GESCHIL

F.2007.0035.N

Arrest van 12 december 2008

VAN DOOREN, Eric; Noot "Advocaten bij het Hof van Cassatie behouden alleenrecht t.a.v. fiscale betwistingen voor niet-fiscale rechters", Tijdschrift voor Fiscaal Recht [T.F.R.], 2011, nr. 402, p. 465-469.

CASSATIEBEROEP

Zoals inzake inkomstenbelastingen mag inzake provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige door een advocaat worden ondertekend en neergelegd voor zover het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een eindbeslissing die is gewezen over een geschil dat werd beslecht door de fiscale rechter als bedoeld in de artt. 569, 32° en 632 van het Ger. W. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN

Zoals inzake inkomstenbelastingen mag inzake provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige door een advocaat worden ondertekend en neergelegd voor zover het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een eindbeslissing die is gewezen over een geschil dat werd beslecht door de fiscale rechter als bedoeld in de artt. 569, 32° en 632 van het Ger. W. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

INKOMSTENBELASTINGEN

Zoals inzake inkomstenbelastingen mag inzake provincie- en gemeentebelastingen het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige door een advocaat worden ondertekend en neergelegd voor zover het cassatieberoep wordt ingesteld tegen een eindbeslissing die is gewezen over een geschil dat werd beslecht door de fiscale rechter als bedoeld in de artt. 569, 32° en 632 van het Ger. W. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M..

F.2007.0109.F

Arrest van 27 januari 2011

SAGAERT, Vincent; Noot "Beslag op een derdenrekening van een advocaat. De teloorgang van het vermogensbegrip", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 42, p. 1775-1779.

ADVOCAAT

Bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, behoren de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen; de persoonlijke schuldeisers van die advocaat kunnen derhalve in handen van de bank derdenbeslag op het creditsaldo van die rekening leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. . Hoewel het middel niet in onderdelen is verdeeld, voert het twee grieven aan die respectievelijk kritiek uitoefenen op de twee beslissingen van het bestreden vonnis, volgens welke (1) eisers uitvoerend beslag onder derden onwettig was en (2) de vrijgave, door de verweerster, van de geldsommen waarop derdenbeslag was gelegd, wettig was. Het O.M. concludeerde tot vernietiging op de tweede grief, in tegenstelling met het Hof, dat het middel op de eerste grief heeft aangenomen.

ADVOCAAT

Bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, behoren de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen; de persoonlijke schuldeisers van die advocaat kunnen derhalve in handen van de bank derdenbeslag op het creditsaldo van die rekening leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. . Hoewel het middel niet in onderdelen is verdeeld, voert het twee grieven aan die respectievelijk kritiek uitoefenen op de twee beslissingen van het bestreden vonnis, volgens welke (1) eisers uitvoerend beslag onder derden onwettig was en (2) de vrijgave, door de verweerster, van de geldsommen waarop derdenbeslag was gelegd, wettig was. Het O.M. concludeerde tot vernietiging op de tweede grief, in tegenstelling met het Hof, dat het middel op de eerste grief heeft aangenomen.

BESLAG

Bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, behoren de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen; de persoonlijke schuldeisers van die advocaat kunnen derhalve in handen van de bank derdenbeslag op het creditsaldo van die rekening leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. . Hoewel het middel niet in onderdelen is verdeeld, voert het twee grieven aan die respectievelijk kritiek uitoefenen op de twee beslissingen van het bestreden vonnis, volgens welke (1) eisers uitvoerend beslag onder derden onwettig was en (2) de vrijgave, door de verweerster, van de geldsommen waarop derdenbeslag was gelegd, wettig was. Het O.M. concludeerde tot vernietiging op de tweede grief, in tegenstelling met het Hof, dat het middel op de eerste grief heeft aangenomen.

BESLAG

Bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, behoren de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen; de persoonlijke schuldeisers van die advocaat kunnen derhalve in handen van de bank derdenbeslag op het creditsaldo van die rekening leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. . Hoewel het middel niet in onderdelen is verdeeld, voert het twee grieven aan die respectievelijk kritiek uitoefenen op de twee beslissingen van het bestreden vonnis, volgens welke (1)

eisers uitvoerend beslag onder derden onwettig was en (2) de vrijgave, door de verweerster, van de geldsommen waarop derdenbeslag was gelegd, wettig was. Het O.M. concludeerde tot vernietiging op de tweede grief, in tegenstelling met het Hof, dat het middel op de eerste grief heeft aangenomen.

REKENING-COURANT

Bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, behoren de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen; de persoonlijke schuldeisers van die advocaat kunnen derhalve in handen van de bank derdenbeslag op het creditsaldo van die rekening leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. . Hoewel het middel niet in onderdelen is verdeeld, voert het twee grieven aan die respectievelijk kritiek uitoefenen op de twee beslissingen van het bestreden vonnis, volgens welke (1) eisers uitvoerend beslag onder derden onwettig was en (2) de vrijgave, door de verweerster, van de geldsommen waarop derdenbeslag was gelegd, wettig was. Het O.M. concludeerde tot vernietiging op de tweede grief, in tegenstelling met het Hof, dat het middel op de eerste grief heeft aangenomen.

REKENING-COURANT

Bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, behoren de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen; de persoonlijke schuldeisers van die advocaat kunnen derhalve in handen van de bank derdenbeslag op het creditsaldo van die rekening leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. . Hoewel het middel niet in onderdelen is verdeeld, voert het twee grieven aan die respectievelijk kritiek uitoefenen op de twee beslissingen van het bestreden vonnis, volgens welke (1) eisers uitvoerend beslag onder derden onwettig was en (2) de vrijgave, door de verweerster, van de geldsommen waarop derdenbeslag was gelegd, wettig was. Het O.M. concludeerde tot vernietiging op de tweede grief, in tegenstelling met het Hof, dat het middel op de eerste grief heeft aangenomen.

F.2008.0022.N

Arrest van 12 november 2009

HENDRICKX, Chantal; Noot "Uitkering gewaarborgd inkomenverzekering: Hof van Cassatie op dezelfde lijn als de Grondwettelijk Hof", Tijdschrift voor Fiscaal Recht [T.F.R.], 2011, nr. 404, p. 557-563.

INKOMSTENBELASTINGEN

De pensioenen en lijfrenten of tijdelijke renten, alsmede als zodanig geldende toelagen die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hebben op een beroepswerkzaamheid, zijn in de regel belastbaar ongeacht of zij het gehele of gedeeltelijke herstel van een bestendige derving van winst, bezoldigingen of baten beogen; van deze principiële belastbaarheid wordt slechts afgeweken als de pensioenen, lijfrenten of tijdelijke renten en als zodanig geldende toelagen, waarvan sprake in artikel 34, § 1, 1°, W.I.B. 1992 zijn toegekend ingeval van blijvende ongeschiktheid met toepassing van de wetgeving op de arbeidsongevallen of beroepsziekten en geen herstel uitmaken van een bestendige derving van winst, bezoldigingen of baten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

Een vergoeding wegens blijvende ongeschiktheid uitgekeerd in het kader van een verzekering "gewaarborgd inkomen" waarvan de premies door de begunstigde als beroepskosten werden afgetrokken, zodat die vergoeding noodzakelijk op de beroepswerkzaamheid betrekking heeft, moet als een op grond van artikel 34, § 1, 1°, van het W.I.B. 1992 belastbaar pensioen worden aangemerkt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2008.0035.F

Arrest van 21 oktober 2010

DECROËS, Anne ; Observations « Indemnité de procédure et instance de cassation, Journal des tribunaux [JT], 2011, n° 6445, p. 562-565.

CASSATIE

Het Hof heeft niet tot taak om, ten gevolge van de verwerping van het cassatieberoep, de verweerster in cassatie de toestemming te geven om de zaak opnieuw bij de bodemrechter aanhangig te maken teneinde de veroordeling van de eiseres te verkrijgen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding voor het cassatieberoep (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

CASSATIEMIDDELEN

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het het arrest verwijt dat het beslist dat de belastingverordening op grond waarvan de litigieuze aanslag is gevestigd, artikel 464, eerste lid, 1°, W.I.B. 1992 niet schendt en het aldus verwijt dat het een onwettige verordenende bepaling toepast, zonder dat het de schending van artikel 159 van de Grondwet aanvoert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

GERECHTSKOSTEN

Het Hof heeft niet tot taak om, ten gevolge van de verwerping van het cassatieberoep, de verweerster in cassatie de toestemming te geven om de zaak opnieuw bij de bodemrechter aanhangig te maken teneinde de veroordeling van de eiseres te verkrijgen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding voor het cassatieberoep (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

GERECHTSKOSTEN

Uit geen enkele wettelijke bepaling volgt dat de eiser in cassatie, voor de rechter naar wie de zaak is verwezen, een rechtsplegingsvergoeding voor het cassatiegeding kan verkrijgen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

GRONDWET

Het middel is niet ontvankelijk, wanneer het het arrest verwijt dat het beslist dat de belastingverordening op grond waarvan de litigieuze aanslag is gevestigd, artikel 464, eerste lid, 1°, W.I.B. 1992 niet schendt en het aldus verwijt dat het een onwettige verordenende bepaling toepast, zonder dat het de schending van artikel 159 van de Grondwet aanvoert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

GRONDWETTELIJK HOF

Er bestaat geen grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die uitgaat van een onjuiste juridische veronderstelling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

PREJUDICIEEL GESCHIL

Er bestaat geen grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die uitgaat van een onjuiste juridische veronderstelling (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

F.2008.0042.F

Arrest van 23 april 2010

VAN BRUSTEM, Eric; VAN BRUSTEM, Michel; Observations « L'exclusion du bénéfice de la taxation distincte des arriérés d'honoraires payés aux avocats au titre de l'aide juridictionnelle est-elle justifiée? », Revue de Jurisprudence de Liège, Mons et Bruxelles [J.L.M.B.], 2011, n° 1, p. 11–20.

INKOMSTENBELASTINGEN

De bewoordingen "door toedoen van de overheid" in de zin van artikel 171, 6°, W.I.B. 1992 betekenen dat de laattijdigheid van de betaling of van de toekenning van de bezoldigingen te wijten moet zijn aan een fout of aan een nalatigheid van de overheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

F.2008.0051.F

Arrest van 14 mei 2010

HERVE, Luc; Observations « Evolution récente de la jurisprudence de la Cour de cassation au regard de l'obligation de motivation des avis de rectification en matière d'impôts sur les revenus », Revue de Jurisprudence de Liège, Mons et Bruxelles [J.L.M.B.], 2011, n° 1, p. 20–31.

INKOMSTENBELASTINGEN

Het bericht van wijziging dat volgens artikel 346 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 moet worden toegezonden, is bedoeld om de belastingplichtige de gelegenheid te geven zijn opmerkingen naar voor te brengen of met kennis van zaken zijn akkoord te betuigen met de voorgenomen aanslag (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.08.0051.F, Pas., 2010, nr.

INKOMSTENBELASTINGEN

Uit het feit alleen dat de administratie achteraf de wijziging anders motiveert dan in het bericht van wijziging en dat de rechter die nieuwe motivering aanneemt als rechtvaardiging van de wijziging kan niet worden afgeleid dat het bericht niet regelmatig gemotiveerd was (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.08.0051.F, Pas., 2010, nr.

F.2008.0067.N

Arrest van 10 juni 2010

GARABEDIAN, Daniel; « Cassation, 10 juin 2010, et CIR, 344, § 1er : révolution ou confirmation ? », Revue Générale de Fiscalité [R.G.F.], 2011, n° 3, p. 4–13

INKOMSTENBELASTINGEN

Een uitgave moet niet als een beroepskost worden aangezien indien ze in aanmerking komt voor het bepalen van de belastbare inkomsten van diegene die de daarmee overeenstemmende betaling heeft ontvangen; uit de omstandigheid dat uitgaven niet voldoen aan de voorwaarden om als beroepskosten aftrekbaar te zijn, volgt niet dat die uitgaven abnormale of goedgunstige voordelen vormen in de zin van artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992), en evenmin dat ze, om te kunnen worden belast, gevoegd hadden moeten worden bij de eigen winst waarvan ze, doordat ze als beroepskosten zijn verworpen, niet mogen

worden afgetrokken. De rechter die beslist dat de administratie op grond van artikel 49 W.I.B. (1992) terecht de door de belastingplichtige aangevoerde beroepskosten heeft verworpen, dient bijgevolg niet na te gaan of de voorwaarden voor de toepassing van artikel 26, eerste lid, van dat wetboek vervuld zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

Artikel 49 W.I.B. (1992) verduidelijkt de voorwaarden waaronder de kosten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen, als beroepskosten aftrekbaar zijn. Dit artikel is een autonome wetsbepaling ten aanzien van artikel 26 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

Zonder dat noodzakelijkerwijs vereist is dat de verrichting is geschied met de bedoeling een belastbare winst aan de belasting te onttrekken, wordt onder 'abnormale voordelen', die voordelen verstaan die, gelet op de economische omstandigheden van het ogenblik, strijdig zijn met de gewone gang van zaken, met de regels, of met de gevestigde handelsgebruiken, en onder 'goedgunstige voordelen', de voordelen die worden verleend zonder de uitvoering van een verbintenis te vormen, of die welke worden verleend zonder enige tegenwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

Artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992) heeft betrekking op de vaststelling van de belastbare winsten van de nijverheids, handels- of landbouwondernemingen en houdt een afwijking in van de bepalingen van de belastingwet die slechts de in het vermogen van een onderneming opgenomen winsten aan de belasting onderwerpen, met uitsluiting van die welke zij had kunnen verkrijgen indien zij haar zaken anders had beheerd dan zij heeft gedaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

Op grond van artikel 344, § 1, van het W.I.B. (1992) kan de administratie der directe belastingen aan een verrichting die op kunstmatige wijze in afzonderlijke akten is opgesplitst, in haar geheel een nieuwe kwalificatie geven die verschilt van de kwalificatie die door de partijen werd gegeven aan elke afzonderlijke akte wanneer zij vaststelt dat de akten uit economisch oogpunt dezelfde verrichting betreffen; het is mogelijk om opeenvolgende overeenkomsten tussen diverse partijen te wijzigen in een overeenkomst tussen partijen die niet rechtstreeks met elkaar hebben gecontracteerd, voor zover het vanuit economisch oogpunt om dezelfde verrichting gaat; de administratie kan de belasting vestigen op grond van die nieuwe kwalificatie, tenzij de belastingplichtige het bewijs levert dat de oorspronkelijke verrichting beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften. De administratie kan evenwel slechts tot herkwalificatie van de verrichting overgaan indien de nieuwe kwalificatie gelijksoortige niet-fiscale rechtsgevolgen heeft als het eindresultaat van de door de partijen gestelde rechtshandelingen; het voorgaande sluit niet uit dat de administratie een overeenkomst tot levering van diensten die tussen verbonden vennootschappen werd gesloten herkwalificeert in een overeenkomst tot levering van diensten en in een "gift" voor het deel van de verrichting dat aanleiding gaf tot een betaling zonder tegenprestatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2008.0073.N

Arrest van 15 oktober 2009

GRILLET, Jan; Noot onder cassatie, Tijdschrift voor notarissen [T.Not.], 2011, nr. 2, p. 106-113.

REGISTRATIE (RECHT VAN)

Onder een onroerend goed dat tot bewoning is bestemd in de zin van artikel 54, derde lid, W. Reg., wordt in het algemeen spraakgebruik een onroerend goed verstaan dat dient tot bewoning zonder dat vereist is dat het reeds effectief kan bewoond worden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2008.0090.N

Arrest van 14 januari 2010

GOOSSENS, Gregory; Noot « ... in goede en kwade dagen : over de gehoudenheid van de echtgenoot van de verschoonbaar verklaarde gefailleerde », Tijdschrift voor Fiscaal Recht, december 2010, nr. 392, p. 1025-1030.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD

De verschoonbaarverklaring treft enkel de eigen schulden van de gefailleerde; het gedeelte van de aanslag dat betrekking heeft op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige echtgenoot van de gefailleerde is geen eigen schuld van de gefailleerde, ook al kan deze schuld krachtens artikel 394, § 1, W.I.B. (1992), worden verhaald op zowel het gemeenschappelijk vermogen als op de eigen goederen van de beide echtgenoten, zodat de verschoonbaarverklaring van de gefailleerde niet tot gevolg heeft dat voor deze schuld geen verhaal meer mogelijk is op de eigen goederen van de belastingplichtige echtgenoot (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

De verschoonbaarverklaring treft enkel de eigen schulden van de gefailleerde; het gedeelte van de

aanslag dat betrekking heeft op het belastbaar inkomen van de belastingplichtige echtgenoot van de gefailleerde is geen eigen schuld van de gefailleerde, ook al kan deze schuld krachtens artikel 394, § 1, W.I.B. (1992), worden verhaald op zowel het gemeenschappelijk vermogen als op de eigen goederen van de beide echtgenoten, zodat de verschoonbaarverklaring van de gefailleerde niet tot gevolg heeft dat voor deze schuld geen verhaal meer mogelijk is op de eigen goederen van de belastingplichtige echtgenoot (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2008.0102.N

Arrest van 10 december 2010

VANDE EYNDE, Martin ; « La Cour de cassation confirme que la 'clause de maison mortuaire' n'est pas passible de droits de succession », Bulletin social & juridique, 2011, n° 451, p. 13.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot

toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijkstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijkstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijkstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijkstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het

O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

De specifieke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek over het huwelijksvermogensrecht verplichten niet tot een kwalificatie als een schenking of een contractuele erfstelling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Het verblijvingsbeding in een huwelijkscontract, dat het volledig gemeenschappelijk vermogen bij ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel 'om eender welke reden' aan de mede-echtgenoot toebedeelt, is geen overeenkomst over goederen van de nalatenschap van die mede-echtgenoot, maar een overeenkomst over het gemeenschappelijke vermogen; bedoeld verblijvingsbeding, dat uitwerking heeft, welke ook de reden van ontbinding van het huwelijksstelsel is en dat gecombineerd wordt met de inbreng van eigen goederen in het gemeenschappelijke vermogen door de vooroverleden echtgenoot, en het in artikel 1464, tweede lid, B.W. bedoelde 'aandeel boven de helft' is geen contractuele erfstelling, zodat dat 'surplus' niet belastbaar is op grond van artikel 2 W. Succ. (1). (Deels impliciet). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SUCCESSIERECHTEN

Een contractuele erfstelling in de zin van artikel 2 W. Succ. is een erfstelling die bij wijze van een overeenkomst tot stand komt; zij is een overeenkomst om niet, waarbij iemand ten voordele van een ander beschikt over de goederen die zijn nalatenschap zullen samenstellen; een contractuele erfstelling heeft enkel betrekking op de goederen van de nalatenschap van de beschikker (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2009.0007.F

Arrest van 26 februari 2010

AGACHE, Lode; Noot «Een economische benadering van het recht op aftrek ? ("there is no such thing as a free lunch")», Tijdschrift voor Fiscaal Recht [T.F.R.], 2011, nr. 401, p. 413-425

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Artikel 17, § 2 en 5, van de zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, waarvan de artikelen 45, § 1, 1° en 46, § 1, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde de omzetting naar Belgisch recht zijn, moet in die zin worden begrepen dat er eveneens een recht op aftrek wordt toegekend aan de belastingplichtige, ook al is er geen rechtstreeks en onmiddellijk verband tussen een bepaalde

handeling in een eerder stadium, en een of meer in een later stadium verrichte handelingen waarvoor recht op aftrek bestaat, wanneer de kosten van de bewuste diensten tot zijn algemene kosten behoren en als zodanig bestanddelen zijn van de prijs van de goederen die hij levert of van zijn dienstverrichtingen. Dergelijke kosten staan immers in rechtstreeks en onmiddellijk verband met de economische activiteit van de belastingplichtige in haar geheel (1). (1) Het openbaar ministerie was in zijn op dat punt andersluidende schriftelijke conclusie van oordeel dat het tweede onderdeel niet ontvankelijk was aangezien het beruiste op een feitelijke bewering die uit geen enkel stuk van het dossier bleek waarop het Hof vermocht acht te slaan en die het Hof niet mocht onderzoeken.

F.2009.0042.N

Arrest van 10 september 2010

POPELIER, Patricia; Noot "De zorgvuldige wetgever en de gekwalificeerde fout: een overvloedig respect voor de beleidsvrijheid van de wetgever", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 41, p. 1726-1729.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De aansprakelijkheid van de wetgever voor het nemen van een foutieve wetgeving vraagt een eigen beoordeling door de rechter aan wie gevraagd wordt de Staat te veroordelen op grond van een onrechtmatige daad; de loutere verwijzing naar een arrest van het Grondwettelijk Hof dat prejudicieel een tegenstrijdigheid tussen wet en Grondwet ontwaart op grond van de toestand van het recht op het ogenblik waarop het oordeelt, volstaat niet als een eigen beoordeling.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De aansprakelijkheid van de wetgever voor het nemen van een foutieve wetgeving vraagt een eigen beoordeling door de rechter aan wie gevraagd wordt de Staat te veroordelen op grond van een onrechtmatige daad; de loutere verwijzing naar een arrest van het Grondwettelijk Hof dat prejudicieel een tegenstrijdigheid tussen wet en Grondwet ontwaart op grond van de toestand van het recht op het ogenblik waarop het oordeelt, volstaat niet als een eigen beoordeling.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

De aansprakelijkheid van de wetgever voor het nemen van een foutieve wetgeving vraagt een eigen beoordeling door de rechter aan wie gevraagd wordt de Staat te veroordelen op grond van een onrechtmatige daad; de loutere verwijzing naar een arrest van het Grondwettelijk Hof dat prejudicieel een tegenstrijdigheid tussen wet en Grondwet ontwaart op grond van de toestand van het recht op het ogenblik waarop het oordeelt, volstaat niet als een eigen beoordeling.

F.2009.0078.F

Arrest van 18 november 2010

VRIJDERS, Evy; Noot "Gegevensuitwisseling door ambtenaar belast met het onderzoek van een bezwaarschrift", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [R.A.B.G.], 2011, nr. 10, p. 683-688

INKOMSTENBELASTINGEN

Uit de artikelen 335 en 336 van het W.I.B. 1992 volgt dat de ambtenaar die op grond van artikel 374, eerste lid, van dat wetboek, belast is met de behandeling van een bezwaarschrift betreffende een aanslagjaar, de inlichtingen die op regelmatige wijze bij zijn onderzoek zijn ingewonnen, mag bezorgen aan de ambtenaar die verantwoordelijk is voor de taxatie voor een ander aanslagjaar (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

F.2009.0100.N

Arrest van 10 december 2010

C.B.; Note "Pas d'appel 'dilatatoire', pas de 'consignation'?", Le Fiscologue, 2011, n° 1255, p. 10-11.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Artikel 92 van het Btw-wetboek, dat voorziet in een verplichting tot consignatie van de verschuldigde sommen alvorens enig rechtsmiddel kan worden aangewend tegen de rechterlijke beslissing die het verzet van de belastingplichtige tegen een dwangbevel afwijst, strekt ertoe het instellen van dilatoire rechtsmiddelen die de rechten van de schatkist in gevaar zouden brengen, tegen te gaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Indien het hoger beroep niet dilatoir is, kan de aangevoerde omstandigheid dat de rechten van de schatkist in gevaar zijn of kunnen zijn, het opgelegde verzoek tot consignatie niet verantwoorden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Artikel 92 van het Btw-wetboek legt aan het bevoegde bestuur de verplichting op rekening te houden met de concrete gegevens van elke zaak, met inbegrip van de financiële toestand van de

belastingplichtige die een voldoende draagkracht moet hebben om het bedrag te kunnen consigneren (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2009.0106.F

Arrest van 18 november 2010

VAN GERVEN, Dirk ; Noot "Aansprakelijkheid van de vennootoprichter van een CVOA", Tijdschrift voor rechtspersoon en vennootschap [Trv], 2011, nr. 6, p. 517-521.

INKOMSTENBELASTINGEN

Aangezien de vennoot van een coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid persoonlijk gehouden is de ten name van die vennootschap ingekohierde belasting te betalen, is hij een belastingschuldige tegen wie de administratie de rechten kan uitoefenen die de wet haar toekent voor de invordering van de belasting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

Aangezien de vennoot van een coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid persoonlijk gehouden is de ten name van die vennootschap ingekohierde belasting te betalen, is hij een belastingschuldige tegen wie de administratie de rechten kan uitoefenen die de wet haar toekent voor de invordering van de belasting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

VENNOOTSCHAPPEN

Uit artikel 147, tweede en derde lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en uit de parlementaire voorbereiding ervan volgt dat de vermelding "Goed voor onbeperkte en hoofdelijke verbintenis" slechts vereist is voor de inschrijving in het register van nieuwe vennoten en dat het ontbreken ervan de geldigheid niet aantast van de verbintenissen die de stichters in de oprichtingsakte van een dergelijke vennootschap hebben aangegaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

VENNOOTSCHAPPEN

Uit artikel 147, tweede en derde lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en uit de parlementaire voorbereiding ervan volgt dat de vermelding "Goed voor onbeperkte en hoofdelijke verbintenis" slechts vereist is voor de inschrijving in het register van nieuwe vennoten en dat het ontbreken ervan de geldigheid niet aantast van de verbintenissen die de stichters in de oprichtingsakte van een dergelijke vennootschap hebben aangegaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

F.2009.0121.N

Arrest van 10 september 2010

LECOQ, Arnaud; Note "Cotisation pour commission secrète, caractère punitif ou indemnitaire?", Droit pénal de l'entreprise [Dr. pén. Entr.], 2011, n° 3, p. 239-243.

INKOMSTENBELASTINGEN

Ingevolge artikel 47, §1, W.I.B.(1964) worden bepaalde kosten, zoals commissies, die voor de verkrijgers ervan beroepsinkomsten zijn, slechts als beroepskosten aangemerkt als ze gerechtvaardigd worden door de overlegging van individuele fiches en een samenvattende opgave die worden overgelegd in de vorm en binnen de termijn die de Koning bepaalt; wanneer die kosten niet op die wijze worden verantwoord kan worden vermoed dat de werknemer werd uitbetaald zonder afhouding van de sociale lasten en zijn deze uitgaven bijgevolg niet aftrekbaar.

INKOMSTENBELASTINGEN

In zoverre de bijzondere aanslag in de geheime commissielonen er toe strekt het verlies van de belasting en de sociale bijdragen te vergoeden, heeft zij geen strafrechtelijk karakter en is artikel 6 E.V.R.M. niet van toepassing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

RECHTEN VAN DE MENS

In zoverre de bijzondere aanslag in de geheime commissielonen er toe strekt het verlies van de belasting en de sociale bijdragen te vergoeden, heeft zij geen strafrechtelijk karakter en is artikel 6 E.V.R.M. niet van toepassing (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

RECHTEN VAN DE MENS

Artikel 6.1, E.V.R.M. is niet van toepassing op geschillen over rechten en verplichtingen in belastingzaken, tenzij een rechtspleging in belastingzaken leidt of kan leiden tot een naar aanleiding van een strafvordering uitgesproken straf in de zin van deze bepaling (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2009.0158.F

Arrest van 21 oktober 2010

DE VRIESE, Leen ; Noot « Het voegen van een bijlage maakt een aangifte 'onjuist' in lokale belastingen. Geld dit ook inzake inkomstenbelastingen », Tijdschrift voor Fiscaal Recht [T.F.R.], 2011, nr. 406, p.657-665.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN

De beslissing dat er geen grond bestaat tot vaststelling van de belastingaanslag van ambtswege, is niet naar recht verantwoord wanneer uit de vaststellingen van het arrest volgt dat de belastingheffende overheid de aangifte van de belastingplichtige voor onjuist heeft aangezien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr.

F.2010.0018.F

Arrest van 17 februari 2011

GLANSDORFF, François ; Observations « Le droit de rupture du client de l'avocat peut-il avoir un coût » ?, Journal des tribunaux [JT], 2011, n° 6448, p. 633-637.

ADVOCAAT

Een cliënt kan de overeenkomst met zijn advocaat te allen tijde en zonder vergoeding voor de gederfde inkomsten voor latere diensten beëindigen, onder voorbehoud van het misbruik van recht en van het beginsel dat overeenkomsten te goeder trouw moeten worden uitgevoerd, aangezien het vertrouwen de noodzakelijke grondslag van die overeenkomst is en de mogelijkheid om ze te beëindigen behoort tot de vrijheid van keuze van de advocaat, d.w.z. de uitoefening van het recht van verdediging; onder die voorwaarden kan hij niet alleen een einde maken aan de overeenkomst waarbij hij zijn verdediging in een welbepaald geschil aan een advocaat toevertrouwt, maar ook aan zijn verbintenis om hem die verdediging in latere geschillen toe te vertrouwen, tegen betaling van een welbepaald honorarium, in het kader van een abonnement, aangezien een dergelijke verbintenis op hetzelfde vertrouwen berust (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

Een cliënt kan de overeenkomst met zijn advocaat te allen tijde en zonder vergoeding voor de gederfde inkomsten voor latere diensten beëindigen, onder voorbehoud van het misbruik van recht en van het beginsel dat overeenkomsten te goeder trouw moeten worden uitgevoerd, aangezien het vertrouwen de noodzakelijke grondslag van die overeenkomst is en de mogelijkheid om ze te beëindigen behoort tot de vrijheid van keuze van de advocaat, d.w.z. de uitoefening van het recht van verdediging; onder die voorwaarden kan hij niet alleen een einde maken aan de overeenkomst waarbij hij zijn verdediging in een welbepaald geschil aan een advocaat toevertrouwt, maar ook aan zijn verbintenis om hem die verdediging in latere geschillen toe te vertrouwen, tegen betaling van een welbepaald honorarium, in het kader van een abonnement, aangezien een dergelijke verbintenis op hetzelfde vertrouwen berust (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

F.2010.0050.N

Arrest van 6 mei 2011

KELL, Livius ; Noot "Artikel 90, 1° WIB 1992 en de rechtspersoonlijkheid van venneootschappen", Tijdschrift voor Fiscaal Recht [T.F.R.], 2011, nr. 407, p. 707-710.

INKOMSTENBELASTINGEN

Artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) vereist niet dat de winsten en baten die zelfs occasioneel of toevallig buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, moeten voortvloeien uit geïsoleerde afzonderlijke verrichtingen; zo kan de rechter die oordeelt of een handeling van een belastingplichtige al dan niet een normale verrichting van beheer van een privé-vermogen is, rekening houden met een groter geheel van verrichtingen waarbinnen die handeling heeft plaatsgevonden, zeker wanneer er sprake is van een fiscaal geïnspireerde constructie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

De aankoop van aandelen kan een prestatie, verrichting of speculatie in de zin van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) zijn, indien die aankoop niet valt onder de normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen; wanneer aandelen worden verworven met speculatief inzicht, zal de volledige opbrengst van die aandelen het resultaat zijn van die speculatie en als dusdanig integraal belastbaar zijn op grond van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992), verminderd met de kosten bedoeld in artikel 97 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

Als diverse inkomsten in de zin van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) zijn alleen belastbaar, de inkomsten die de belastingplichtige behaald of verkregen heeft of geacht wordt behaald of verkregen te hebben gedurende het belastbare tijdperk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN

Artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) treft alle winsten en baten die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid worden verkregen en die voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, tenzij het gaat om winsten of baten die voortkomen uit de normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen, bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen; inkomsten die, ofschoon zij in wezen behoren tot de categorie van roerende inkomsten maar op grond van een uitdrukkelijke wetsbepaling niet belastbaar zijn als roerend inkomen, kunnen op grond van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) als diverse inkomsten belastbaar zijn, voor zover de voorwaarden van deze bepaling vervuld zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

F.2010.0051.N

Arrest van 11 maart 2011

C.B., Note "Les loueurs de voitures subissent le même sort que les loueurs de tentes", *Le Fiscologue*, 2011, n° 1248, p. 12-13.

INKOMSTENBELASTINGEN

Vaste activa waarvan het gebruik aan een derde is overgedragen op een andere wijze dan via een leasing-, erfpacht-, opstal- of soortgelijke overeenkomst, geven geen recht op investeringsaftrek, tenzij wanneer de gebruiker een natuurlijk persoon is die de activa in België gebruikt voor de exploitatie van een onderneming of voor de uitoefening van een vrij beroep, ambt, post of winstgevende activiteit, en voor zover hij het recht van gebruik van die activa op zijn beurt niet geheel of gedeeltelijk aan een derde overdraagt. Vaste activa waarvan het gebruik door verhuring aan een natuurlijke persoon werd afgestaan, komen zodoende niet in aanmerking voor de investeringsaftrek, tenzij de huurder die activa in België gebruikt voor de exploitatie van een onderneming of voor de uitoefening van een vrij beroep, ambt, post of winstgevende activiteit zonder het recht tot gebruik ervan aan een derde over te dragen; de investeringsaftrek is uitgesloten voor ondernemingen die vaste activa aan particulieren ter beschikking stellen, zelfs wanneer de hoofdactiviteit van de onderneming die de investeringsaftrek wil genieten, bestaat in het ter beschikking stellen van vaste activa aan derden-particulieren, en die activiteit gepaard gaat met het verstrekken van bijkomende diensten (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 2008, AR F.06.0129.N, nr. 635; Cass., 12 dec. 2008, AR F.07.0051.N, nr. 728; Cass., 20 mei 2010, AR F.09.0136.N, niet gepubliceerd.

P.2007.0608.F

Arrest van 13 juni 2007

HOET, Peter; Noot "Buitenlandse strafrechtelijke beslissingen gelijkgesteld aan Belgische beslissingen?", *Tijdschrift voor Strafrecht [T. Strafr.]*, 2011, nr. 2, p. 116-119.

GENEESKUNDE

De termijn voor herhaling na een veroordeling wegens overtreding van de Drugwet, begint te lopen vanaf de dag waarop de veroordeling die als grondslag voor de herhaling dient, in kracht van gewijsde is gegaan, zelfs al is de veroordeling in het buitenland uitgesproken.

HERHALING

De termijn voor herhaling na een veroordeling wegens overtreding van de Drugwet, begint te lopen vanaf de dag waarop de veroordeling die als grondslag voor de herhaling dient, in kracht van gewijsde is gegaan, zelfs al is de veroordeling in het buitenland uitgesproken.

P.2009.0576.F

Arrest van 21 oktober 2009

DESCHAPPER, Toon; Noot "Over de verlenging van de buitengewone verzetstermijn", *Nullum Crimen – Tijdschrift voor straf- en strafprocesrecht*, 2011, nr. 1, p. 55-57.

VERZET

De betekening die met toepassing van artikel 40, eerste lid, Ger.W., is gebeurd, wordt niet geacht aan de persoon te zijn geschied in de zin van artikel 33, tweede lid, van hetzelfde wetboek en kan bijgevolg de gewone verzettermijn niet doen ingaan; wanneer de betekening in het buitenland van het veroordelend vonnis bij verstek niet aan de beklagde in persoon is gedaan, kan deze, wat de veroordeling tot straf betreft, in verzet komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft genomen, waarbij de termijn moet worden verlengd zoals bepaald in de artt. 55 Ger.W. en 3 K.B. nr 301 van 30 maart 1936 (1). (1) Zie Cass., 18 okt. 1994, AR P.92.6402.N - P.92.6784.N, AC, 1994, nr 436; Cass., 28 mei 2002, AR P.02.0364.N, AC, 2002, nr 322.

P.2009.0605.F

Arrest van 20 mei 2009

DE SMET, Bart; Noot "Maatschappelijk onderzoek door de sociale dienst is geen verplichting", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 22 januari 2011, nr. 21, p. 871-872.

JEUGDBESCHERMING

Aan de rechtszitting over de door het parket gevorderde beschermende maatregelen moet niet noodzakelijk een voorbereidende fase voorafgaan; het maatschappelijk onderzoek verliest dus zijn facultatief karakter niet omdat de door het parket gevorderde beschermingsmaatregel een ontzetting uit de ouderlijke macht is.

P.2009.0770.F

Arrest van 27 januari 2010

WUYTS, Daily; Noot "De rol van het misdrijf valsheid in geschriften in de strijd tegen verzekeringsfraude", Rechtskundig Weekblad [RW], 2011, nr. 13, p. 607-613.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

Bij de beoordeling van het oorzakelijk verband tussen de oplichting met behulp van fictieve overeenkomsten en de bedragen die met die kunstgreep zijn vergaard, dient geen rekening te worden gehouden met het feit dat de verzekeringsmaatschappij zich door de makelaar de onverschuldigde commissies had kunnen doen terugbetalen, indien de makelaar solvabel was geweest, met toepassing van de clausules die daarin voorzien wanneer overeenkomsten de vastgestelde duur niet halen omdat zij het gevolg zijn van fictieve levensverzekeringsovereenkomsten die de ondertekenaars zijn aangegaan, niet met de bedoeling zich te verbinden, maar om de makelaar in staat te stellen de voormelde commissies op te strijken.

MISDRIJF

Het misdrijf valsheid in geschrifte bestaat voor zover het valse stuk, door het gebruik dat ervan wordt gemaakt, een recht of een rechtsgoed heeft kunnen schaden; de mogelijkheid van schade moet overigens worden beoordeeld op het ogenblik dat de valsheid werd gepleegd.

MISDRIJF

Ook als de geadresseerde kan nagaan of de vermeldingen in een verzekeringsvoorstel juist zijn, kan het gemis aan oprechtheid omtrent de reële bedoeling van de kandidaat-verzekeringnemer om een overeenkomst te sluiten, valsheid in geschrifte uitmaken, in zoverre die akte tot bewijs kan strekken en aldus derden kan schaden doordat ze tegen hen uitwerking heeft (1). (1)Zie A. De Nauw, *Initiation au droit pénal*, Kluwer, 2008, p. 39.

MISDRIJF

Het bedrieglijk opzet, dat vereist is opdat valsheid strafbaar zou zijn, bestaat zodra de dader, door het vertrouwen van het publiek in een geschrift te beschamen, voor zichzelf of voor een ander enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij de waarheidsgetrouwheid of de juistheid van het geschrift had geëerbiedigd (1). (1)Zie Cass., 3 sept. 2008, AR P.08.0524.F., AC, 2008, nr. 445.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

Het misdrijf valsheid in geschrifte bestaat voor zover het valse stuk, door het gebruik dat ervan wordt gemaakt, een recht of een rechtsgoed heeft kunnen schaden; de mogelijkheid van schade moet overigens worden beoordeeld op het ogenblik dat de valsheid werd gepleegd.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

Het verzekeringsvoorstel met de verplichting om op zijn minst de eerste premie te betalen, is een handelsgeschrift dat het vermoeden van geloofwaardigheid geniet, waardoor het in de categorie van de beschermde geschriften valt (1). (1) Rigaux & Trousse, *Les crimes et les délits du Code pénal*, dl. III, *Les faux en écritures*, Brussel, 1957, p. 99.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

Ook als de geadresseerde kan nagaan of de vermeldingen in een verzekeringsvoorstel juist zijn, kan het gemis aan oprechtheid omtrent de reële bedoeling van de kandidaat-verzekeringnemer om een overeenkomst te sluiten, valsheid in geschrifte uitmaken, in zoverre die akte tot bewijs kan strekken en aldus derden kan schaden doordat ze tegen hen uitwerking heeft (1). (1)Zie A. De Nauw, *Initiation au droit pénal*, Kluwer, 2008, p. 39.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

Het bedrieglijk opzet, dat vereist is opdat valsheid strafbaar zou zijn, bestaat zodra de dader, door het vertrouwen van het publiek in een geschrift te beschamen, voor zichzelf of voor een ander enig voordeel of enige winst beoogt, die hij niet zou hebben behaald indien hij de waarheidsgetrouwheid of de juistheid van het geschrift had geëerbiedigd (1). (1)Zie Cass., 3 sept. 2008, AR P.08.0524.F., AC, 2008, nr. 445.

KUTY, Franklin; Note « Les conséquences du dépassement du délai raisonnable constaté lors du règlement de la procédure », Revue de droit pénal et de criminologie, novembre 2010, n° 11, p. 1157-1172

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Wanneer het onderzoeksgerecht oordeelt dat de overschrijding van de redelijke termijn de bewijsvoering en het recht van verdediging van de verdachte ernstig en onherstelbaar heeft aangetast, zodat geen eerlijk strafproces en beoordeling van de burgerlijke rechtsvordering meer mogelijk is en hij van rechtsvervolging wordt ontslagen, moet het preciseren tegen welke bewijsmiddelen en waarom de verdachte zich niet meer behoorlijk zou kunnen verdedigen; deze motivering moet het Hof toelaten te toetsen of de kamer van inbeschuldigingstelling wettig heeft kunnen oordelen, zoals zij dat heeft gedaan (1). (1) Zie conclusie O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Het onderzoeksgerecht dat beslist over de regeling van de rechtspleging kan ook over de overschrijding van de redelijke termijn oordelen; het kan de verdachte alleen van rechtsvervolging ontslaan wanneer het oordeelt dat de overschrijding van de redelijke termijn de bewijsvoering en het recht van verdediging van de verdachte ernstig en onherstelbaar heeft aangetast, zodat geen eerlijk strafproces en beoordeling van de burgerlijke rechtsvordering meer mogelijk is (1). (1) Zie conclusie O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Het onderzoeksgerecht heeft niet de bevoegdheid om louter omwille van de overschrijding van de redelijke termijn het verval van de strafvordering uit te spreken waarbij de burgerlijke rechtsvordering zonder meer wordt ter zijde geschoven (1). (1) Zie conclusie O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Het onderzoeksgerecht heeft niet de bevoegdheid om louter omwille van de overschrijding van de redelijke termijn het verval van de strafvordering uit te spreken waarbij de burgerlijke rechtsvordering zonder meer wordt ter zijde geschoven (1). (1) Zie conclusie O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Het onderzoeksgerecht dat beslist over de regeling van de rechtspleging kan ook over de overschrijding van de redelijke termijn oordelen; het kan de verdachte alleen van rechtsvervolging ontslaan wanneer het oordeelt dat de overschrijding van de redelijke termijn de bewijsvoering en het recht van verdediging van de verdachte ernstig en onherstelbaar heeft aangetast, zodat geen eerlijk strafproces en beoordeling van de burgerlijke rechtsvordering meer mogelijk is (1). (1) Zie conclusie O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Wanneer het onderzoeksgerecht oordeelt dat de overschrijding van de redelijke termijn de bewijsvoering en het recht van verdediging van de verdachte ernstig en onherstelbaar heeft aangetast, zodat geen eerlijk strafproces en beoordeling van de burgerlijke rechtsvordering meer mogelijk is en hij van rechtsvervolging wordt ontslagen, moet het preciseren tegen welke bewijsmiddelen en waarom de verdachte zich niet meer behoorlijk zou kunnen verdedigen; deze motivering moet het Hof toelaten te toetsen of de kamer van inbeschuldigingstelling wettig heeft kunnen oordelen, zoals zij dat heeft gedaan (1). (1) Zie conclusie O.M.

RECHTEN VAN DE MENS

Het onderzoeksgerecht heeft niet de bevoegdheid om louter omwille van de overschrijding van de redelijke termijn het verval van de strafvordering uit te spreken waarbij de burgerlijke rechtsvordering zonder meer wordt ter zijde geschoven (1). (1) Zie conclusie O.M.

RECHTEN VAN DE MENS

Artikel 6.1 E.V.R.M. verhindert niet dat het interne recht de mogelijke gevolgen bepaalt die een overschrijding van de redelijke termijn kan meebrengen, op voorwaarde dat die wettelijke gevolgen daadwerkelijk rechtsherstel voor de beklaagde kunnen inhouden; het komt de rechter toe het bepaalde wettelijke gevolg te kiezen dat in de zaak passend is.

RECHTEN VAN DE MENS

Wanneer het onderzoeksgerecht oordeelt dat de overschrijding van de redelijke termijn de bewijsvoering en het recht van verdediging van de verdachte ernstig en onherstelbaar heeft aangetast, zodat geen eerlijk strafproces en beoordeling van de burgerlijke rechtsvordering meer mogelijk is en hij van rechtsvervolging wordt ontslagen, moet het preciseren tegen welke bewijsmiddelen en waarom de verdachte zich niet meer behoorlijk zou kunnen verdedigen; deze motivering moet het Hof toelaten te toetsen of de kamer van inbeschuldigingstelling wettig heeft kunnen oordelen, zoals zij dat heeft gedaan (1). (1) Zie conclusie O.M.

RECHTEN VAN DE MENS

Geen enkele verdragrechtelijke of wettelijke bepaling stelt dat de overschrijding van de redelijke termijn bedoeld in artikel 6.1 E.V.R.M. de niet-ontvankelijkheid of het verval van de strafvordering voor gevolg heeft; de rechter beoordeelt welke het passende rechtsherstel is (1). (1) Cass., 27 okt. 2009, AR P.09.0901.N, AC, 2009, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

Artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering houdt in beginsel in dat niet het onderzoeksgerecht, maar het vonnisgerecht beoordeelt welk van de mogelijke wettelijke gevolgen aan de overschrijding van de redelijke termijn moet worden verleend; bovendien is het vonnisgerecht overeenkomstig artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering alleen bevoegd recht te doen over de op de telastlegging gestoelde burgerlijke rechtsvordering.

RECHTEN VAN DE MENS

Het onderzoeksgerecht dat beslist over de regeling van de rechtspleging kan ook over de overschrijding van de redelijke termijn oordelen; het kan de verdachte alleen van rechtsvervolgung ontslaan wanneer het oordeelt dat de overschrijding van de redelijke termijn de bewijsvoering en het recht van verdediging van de verdachte ernstig en onherstelbaar heeft aangetast, zodat geen eerlijk strafproces en beoordeling van de burgerlijke rechtsvordering meer mogelijk is (1). (1) Zie conclusie O.M.

P.2009.1441.F

Arrest van 6 januari 2010

DE SMET, Bart; Noot "Plaats van aantreffen van de beklaagde", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010 – 2011, nr. 34, p. 1434 – 1436

BEVOEGDHEID EN AANLEG

De territoriale bevoegdheid van de correctionele rechtbank wordt in de regel bepaald door, ofwel de plaats van het misdrijf, ofwel de plaats waar de beklaagde werkelijk verblijft op het ogenblik waarop de strafvordering op gang wordt gebracht, of de plaats waar de beklaagde werd aangetroffen; de plaats waarnaar de voormelde beklaagde zich, na een oproeping te hebben ontvangen, heeft begeven om er door de politie te worden gehoord, is geen plaats waar de beklaagde werd aangetroffen (1). (1) Zie Cass., 30 mei 1989, AR 3395, AC, 1989, nr 556.

REGELING VAN RECHTSGEBIED

Wanneer het vonnisgerecht, op een beschikking van de raadkamer, zich ratione loci onbevoegd verklaart en uit de processtukken blijkt dat het onderzoeksgerecht ratione loci onbevoegd was om de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht te verwijzen, beslist het Hof van Cassatie tot regeling van rechtsgebied, en, nadat het heeft vastgesteld dat tegen de beschikking van de raadkamer vooralsnog geen rechtsmiddel openstaat en dat de beslissing van het vonnisgerecht in kracht van gewijsde is gegaan, vernietigt het de beschikking van de raadkamer en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling die bevoegd lijkt te zijn (1). (1) Cass., 11 juli 2000, AR P.00.0846.F, AC, 2000, nr 426.

REGELING VAN RECHTSGEBIED

Ofschoon het verzoek tot regeling van rechtsgebied wijst op een geschil over rechtsmacht tussen een beschikking van de raadkamer en een vonnis van de correctionele rechtbank, verbiedt geen enkele wettelijke bepaling dat het openbaar ministerie in hoger beroep dat verzoek indient (1). (1) Zie Cass., 24 aug. 2004, AR P.04.0994.N, AC, 2004, nr 373, Rev.dr.pén., 2005, p. 205, noot 2.

P.2009.1580.F

Arrest van 27 oktober 2010

FRETEUR, Pierre ; Observations « Saisie pénale de délai raisonnable », Journal des Tribunaux [J.T.], 2011, n° 6434, p. 325-328.

BESLAG

Wanneer de verzoeker, in het kader van een procedure tot opheffing van een bewarend beslag op goederen, de onredelijke duur van de procedure aanvoert, dient de kamer van inbeschuldigingstelling daadwerkelijk het toezicht op de duur van de beslagprocedure uit te oefenen, zoals bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is vereist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Wanneer de verzoeker, in het kader van een procedure tot opheffing van een bewarend beslag op goederen, de onredelijke duur van de procedure aanvoert, dient de kamer van inbeschuldigingstelling daadwerkelijk het toezicht op de duur van de beslagprocedure uit te oefenen, zoals bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is vereist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

Wanneer de verzoeker, in het kader van een procedure tot opheffing van een bewarend beslag op goederen, de onredelijke duur van de procedure aanvoert, dient de kamer van inbeschuldigingstelling daadwerkelijk het toezicht op de duur van de beslagprocedure uit te oefenen, zoals bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is vereist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

Wanneer de verzoeker, in het kader van een procedure tot opheffing van een bewarend beslag op goederen, de onredelijke duur van de procedure aanvoert, dient de kamer van inbeschuldigingstelling daadwerkelijk het toezicht op de duur van de beslagprocedure uit te oefenen, zoals bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is vereist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

P.2009.1584.F

Arrest van 10 november 2009

DE SMET, Bart; Noot "Opvangen van signalen van gsm-toestellen als onderzoeksdaad", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 31, p. 1302-1303.

BEWIJS

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

BEWIJS

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Het dossier dat ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en zijn raadsman, alvorens te verschijnen voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, moet in de regel volledig zijn (1). (1) Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.1274.F, AC, 2001, nr 476; 30 april 2003, AR P.03.0590.F, AC, 2003, nr 273.

ONDERZOEKSRECHTER

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

ONDERZOEKSRECHTER

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

RECHT VAN VERDEDIGING

Het dossier dat ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en zijn raadsman, alvorens te verschijnen voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, moet in de regel volledig zijn (1). (1) Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.1274.F, AC, 2001, nr 476; 30 april 2003, AR P.03.0590.F, AC, 2003, nr 273.

TELEGRAAF EN TELEFOON

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

TELEGRAAF EN TELEFOON

Art. 88bis werd bij wet van 11 februari 1991 ingevoegd om een wettelijke basis te bezorgen aan de inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven. Die inmenging bestaat erin om buiten medeweten van de abonnee van een telecommunicatienetwerk en de door hem opgebeldde persoon, tijdens de uitwisseling van de telecommunicatie, de oorsprong of de bestemming ervan te lokaliseren; de bewoordingen van deze bepaling houden in dat het bevelschrift dat van de onderzoeksrechter wordt vereist alleen een verplicht vormvereiste is ten aanzien van de uitwisseling van telecommunicatie en niet voor het nauwkeurig lokaliseren van een mobiele telefoon door het Belgisch Instituut van Posterijen en Telecommunicatie, wat mogelijk is door alleen maar het signaal van dat toestel op te sporen terwijl het in werking is, zonder dat vereist is dat er tijdens het opsporen telecommunicatie uitgaat of inkomt.

VOORLOPIGE HECHTENIS

Het dossier dat ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en zijn raadsman, alvorens te verschijnen voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, moet in de regel volledig zijn (1). (1) Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.1274.F, AC, 2001, nr 476; 30 april 2003, AR P.03.0590.F, AC, 2003, nr 273.

P.2009.1662.N

Arrest van 26 oktober 2010

VAN BAVEL, Hans ; Note "Over leugens in een conclusie", Tijdschrift voor strafrecht [T.Strafr.], 2011, n° 4, p. 264-265.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

De burgerlijke-partijstelling voor de onderzoeksrechter en de daardoor ingestelde strafvordering zijn slechts ontvankelijk wanneer de aangeklaagde feiten, waarvan aannemelijk wordt gemaakt dat zij de burgerlijke partij hebben benadeeld, beantwoorden aan een door de wet als misdrijf of wanbedrijf gekwalificeerd misdrijf (1). (1) Zie: Cass., 21 sept. 1999, AR P.99.0743.N, AC, 1999, nr. 475; Cass., 22

mei 2001, AR P.99.1655.N, AC, 2001, nr. 303.

ONDERZOEKSRECHTER

De burgerlijke-partijstelling voor de onderzoeksrechter en de daardoor ingestelde strafvordering zijn slechts ontvankelijk wanneer de aangeklaagde feiten, waarvan aannemelijk wordt gemaakt dat zij de burgerlijke partij hebben benadeeld, beantwoorden aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd misdrijf (1). (1) Zie: Cass., 21 sept. 1999, AR P.99.0743.N, AC, 1999, nr. 475; Cass., 22 mei 2001, AR P.99.1655.N, AC, 2001, nr. 303.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

Een conclusie neergelegd in het kader van de procedure tot echtscheiding, waarbij de eiseres ten onrechte een onderhoudsgeld vordert op grond van de valse bewering dat zij niet over financiële middelen beschikt, is geen beschermd geschrift als bedoeld in de artikelen 193 en volgende Strafwetboek; dat geschrift dringt zich immers niet op aan het openbare vertrouwen maar is integendeel aan de tegenspraak van de partijen onderworpen, die de vermeldingen ervan kunnen controleren en betwisten.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

Het misdrijf valsheid in geschriften bestaat erin, in een door de wet beschermd geschrift, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de waarheid te vermommen op een bij de wet bepaalde wijze, terwijl hieruit een mogelijk nadeel kan ontstaan (1). (1) VANHALEWIJN en L. DUPONT, Valsheid in geschriften in A.P.R., Gent-Leuven, Story-Scientia, 1975, nr. 4-5.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

Een door de wet beschermd geschrift is een geschrift dat in een zekere mate tot bewijs kan strekken, dit is zich aan het openbare vertrouwen opdringen, zodat de overheid of particulieren die ervan kennis nemen of aan wie het wordt voorgelegd, kunnen overtuigd zijn van de waarachtigheid van de rechtshandeling of van het juridisch feit in dat geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten; een geschrift waarvan de inhoud slechts aangenomen wordt onder voorbehoud van controle, geniet geen openbaar vertrouwen en valt dan ook buiten de toepassing van de artikelen 193 en volgende Strafwetboek (1). (1) Zie: Cass., 18 juni 1985, AR 9287, AC, 1984-1985, nr. 633; Cass., 18 april 2006, AR P.06.0010.N, AC, 2006, nr. 216.

P.2009.1696.N

Arrest van 22 juni 2010

VAN GOETHEM, Raf; Noot "Het reclameverbod voor tandartsen houdt stand", Tijdschrift voor gezondheidsrecht, 2011, nr. 5, p. 411-415.

GENEESKUNDE

De bleking van tanden kan een tandheeskundige bewerking zijn die tot doel heeft het behoud, de genezing of herstel van een gebit te verwezenlijken.

GENEESKUNDE

De wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit van tandverzorging beoogt ook de tandverzorging van een tandverkleuring waarvoor de tussenkomst van een tandarts nodig is.

P.2009.1711.N

Arrest van 16 februari 2010

DE SMET, Bart; Noot "Verwijzing van minderjarige verdachten naar de bijzondere jeugdkamer", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 18 december 2010, nr. 16, p. 673-677.

JEUGDBESCHERMING

Wanneer de raadkamer door het openbaar ministerie gevorderd wordt om de procedure te regelen met betrekking tot een zaak die overeenkomstig de Jeugdbeschermingswet uit handen werd gegeven, moet de raadkamer, indien de betrokkene ervan verdacht wordt een correctionaliseerbare misdaad of wanbedrijf te hebben gepleegd, de zaak verwijzen naar een bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat (1). (1) Zie concl. O.M.

JEUGDBESCHERMING

Wanneer de raadkamer door het openbaar ministerie gevorderd wordt om de procedure te regelen met betrekking tot een zaak die overeenkomstig de Jeugdbeschermingswet uit handen werd gegeven, moet de raadkamer, indien de betrokkene ervan verdacht wordt een correctionaliseerbare misdaad of wanbedrijf te hebben gepleegd, de zaak verwijzen naar een bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Wanneer de raadkamer door het openbaar ministerie gevorderd wordt om de procedure te regelen met betrekking tot een zaak die overeenkomstig de Jeugdbeschermingswet uit handen werd gegeven, moet

de raadkamer, indien de betrokkene ervan verdacht wordt een correctionaliseerbare misdaad of wanbedrijf te hebben gepleegd, de zaak verwijzen naar een bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Wanneer de raadkamer door het openbaar ministerie gevorderd wordt om de procedure te regelen met betrekking tot een zaak die overeenkomstig de Jeugdbeschermingswet uit handen werd gegeven, moet de raadkamer, indien de betrokkene ervan verdacht wordt een correctionaliseerbare misdaad of wanbedrijf te hebben gepleegd, de zaak verwijzen naar een bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat (1). (1) Zie concl. O.M.

P.2009.1750.N

Arrest van 20 april 2010

DEMEDTS, Hanne; Noot "Geen controlemogelijkheid voor de kamer van inbeschuldigingstelling op de regelmatigheid van het opsporingsonderzoek.", *Nullum Crimen [NC]*, 2011, nr. 5, p. 320-323.

CASSATIEBEROEP

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 28sexies Wetboek van Strafvordering oordeelt over het hoger beroep tegen de beslissing van het openbaar ministerie over het verzoek tot het opheffen van een opsporingshandeling met betrekking tot de goederen, doet geen uitspraak met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van hetzelfde wetboek; een dergelijke beslissing is een voorbereidend arrest, dat niet valt onder een van de uitzonderingen vermeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, zodat het onmiddellijk cassatieberoep daartegen niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 16 feb. 2010, AR P.10.0012.N, AC, 2010, nr. ... met conclusie O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

De artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering verlenen aan de kamer van inbeschuldigingstelling de bevoegdheid uitspraak te doen over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek, maar niet over de regelmatigheid van het opsporingsonderzoek gevoerd door het openbaar ministerie wanneer dit opsporingsonderzoek nog niet geleid heeft tot het vorderen van een strafonderzoek (1) (2). (1) Cass., 21 maart 2006, AR P.05.1701.N, AC, 2006, nr. 164; (2) Zie Cass., 16 feb. 2010, AR P.10.0012.N, AC, 2010, nr. ... met conclusie O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN

De artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering verlenen aan de kamer van inbeschuldigingstelling de bevoegdheid uitspraak te doen over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek, maar niet over de regelmatigheid van het opsporingsonderzoek gevoerd door het openbaar ministerie wanneer dit opsporingsonderzoek nog niet geleid heeft tot het vorderen van een strafonderzoek (1) (2). (1) Cass., 21 maart 2006, AR P.05.1701.N, AC, 2006, nr. 164; (2) Zie Cass., 16 feb. 2010, AR P.10.0012.N, AC, 2010, nr. ... met conclusie O.M.

P.2009.1822.N

Arrest van 4 mei 2010

MEGANCK, Bart; Noot "Over zorgvuldigheid bij de betekening van verzet", *Tijdschrift voor Strafrecht [T.Strafr.]*, 2011, nr. 1, p. 54-55

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

Overeenkomstig artikel 187 Wetboek van Strafvordering moet het verzet worden betekend aan het openbaar ministerie; het bedoelde openbaar ministerie is enkel datgene dat de strafvordering heeft uitgeoefend zodat het verzet dat wegens een aan de verzetdoener verwijtbare vergissing betekend werd aan de procureur des Konings, wanneer de procureur-generaal de strafvordering heeft uitgeoefend, niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 28 april 1993, AR P.93.0015.F, AC, 1993, nr 205.

VERZET

Overeenkomstig artikel 187 Wetboek van Strafvordering moet het verzet worden betekend aan het openbaar ministerie; het bedoelde openbaar ministerie is enkel datgene dat de strafvordering heeft uitgeoefend zodat het verzet dat wegens een aan de verzetdoener verwijtbare vergissing betekend werd aan de procureur des Konings, wanneer de procureur-generaal de strafvordering heeft uitgeoefend, niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 28 april 1993, AR P.93.0015.F, AC, 1993, nr 205.

P.2009.1847.N

Arrest van 27 april 2010

DE SMET, Bart; Noot "Overmacht als factor voor de verlenging van de verzettermijn", *Rechtskundig Weekblad [R.W.]*, 2010-2011, nr. 35, p. 1475-1477.

CASSATIEBEROEP

Overmacht die de ontvankelijkheid verantwoordt van het rechtsmiddel dat na het verstrijken van de wettelijke termijn is ingesteld, kan alleen voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de partij

die dit rechtsmiddel instelt en die door hem onmogelijk kon worden voorzien of vermeden (1). (1) Cass., 30 april 2002, AR P.00.1617.N, AC, 2002, nr. 262; Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0699.F, AC, 2003, nr. 312; Cass., 30 sept. 2003, AR P.02.1415.N - P.03.0312.N, AC, 2003, nr. 464; Cass., 13 jan. 2004, AR P.03.0860.N, AC, 2003, nr. 17.

GERECHTSDEURWAARDER

Het verzet in strafzaken is niet ontvankelijk wanneer het is betekend na het verstrijken van de termijn, zelfs als de vertraging te wijten is aan de fout van de gerechtsdeurwaarder die optreedt als lasthebber van de verzetdoende partij (1). (1) Cass., 24 jan. 1974, A.C., 1974, nr. 576; Cass., 3 maart 1981, AR 6327, A.C., 1980-81, nr. 388; Cass., 8 sept. 1993, AR P.93.0488.F, A.C., 1993, nr. 335.

HOGER BEROEP

Overmacht die de ontvankelijkheid verantwoordt van het rechtsmiddel dat na het verstrijken van de wettelijke termijn is ingesteld, kan alleen voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de partij die dit rechtsmiddel instelt en die door hem onmogelijk kon worden voorzien of vermeden (1). (1) Cass., 30 april 2002, AR P.00.1617.N, A.C., 2002, nr. 262; Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0699.F, A.C., 2003, nr. 312; Cass., 30 sept. 2003, AR P.02.1415.N - P.03.0312.N, A.C., 2003, nr. 464; Cass., 13 jan. 2004, AR P.03.0860.N, A.C., 2003, nr. 17.

LASTGEVING

De fouten of nalatigheden van de lasthebber binden de lastgever wanneer zij worden begaan binnen de perken van de lastgeving en leveren op zichzelf voor de lastgever geen vreemde oorzaak, toeval of overmacht op (1). (1) Cass., 8 sept. 1993, AR P.93.0488.F, A.C., 1993, nr. 335.

VERZET

Het verzet in strafzaken is niet ontvankelijk wanneer het is betekend na het verstrijken van de termijn, zelfs als de vertraging te wijten is aan de fout van de gerechtsdeurwaarder die optreedt als lasthebber van de verzetdoende partij (1). (1) Cass., 24 jan. 1974, AC, 1974, nr. 576; Cass., 3 maart 1981, AR 6327, AC, 1980-81, nr. 388; Cass., 8 sept. 1993, AR P.93.0488.F, AC, 1993, nr. 335.

VERZET

Overmacht die de ontvankelijkheid verantwoordt van het rechtsmiddel dat na het verstrijken van de wettelijke termijn is ingesteld, kan alleen voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de partij die dit rechtsmiddel instelt en die door hem onmogelijk kon worden voorzien of vermeden (1). (1) Cass., 30 april 2002, AR P.00.1617.N, AC, 2002, nr. 262; Cass., 21 mei 2003, AR P.03.0699.F, AC, 2003, nr. 312; Cass., 30 sept. 2003, AR P.02.1415.N - P.03.0312.N, AC, 2003, nr. 464; Cass., 13 jan. 2004, AR P.03.0860.N, AC, 2003, nr. 17.

P.2010.0007.F

Arrest van 13 januari 2010

DE SMET, Bart; Noot "Geen hoger beroep mogelijk tegen de beslissing van de onderzoeksrechter over vrijheid onder voorwaarden", Rechtskundig Weekblad [RW], 2011, nr. 2, p. 140-142.

CASSATIEBEROEP

Het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep tegen de door de onderzoeksrechter binnen de initiële termijn van vierentwintig uren genomen beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden, niet ontvankelijk verklaart, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

Het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep tegen de door de onderzoeksrechter binnen de initiële termijn van vierentwintig uren genomen beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden, niet ontvankelijk verklaart, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

Aangezien tegen het bevel tot aanhouding geen rechtsmiddel openstaat, kan tegen de beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden die de onderzoeksrechter binnen de initiële termijn van vrijheidsberoving van vierentwintig uur heeft genomen, evenmin hoger beroep worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

Aangezien tegen het bevel tot aanhouding geen rechtsmiddel openstaat, kan tegen de beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden die de onderzoeksrechter binnen de initiële termijn van vrijheidsberoving van vierentwintig uur heeft genomen, evenmin hoger beroep worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

Het cassatieberoep tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat het hoger beroep tegen de door de onderzoeksrechter binnen de initiële termijn van vierentwintig uren genomen beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden, niet ontvankelijk verklaart, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr ...

P.2010.0109.N

Arrest van 11 mei 2010

VOET, Stefaan; Noot “Rechtsplegingsvergoeding bij een gemengde vordering: Hof van Cassatie hakt de knoop door”, *Rechtskundig Weekblad [R.W.]*, 22 januari 2011, nr. 21, p. 873–875.

GERECHTSKOSTEN

Wanneer de vordering zowel een niet in geld waardeerbare vordering bevat als een in geld waardeerbare vordering, dient de rechtsplegingsvergoeding te worden bepaald op basis van de vordering waarvoor de hoogste wettelijke rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

P.2010.0267.F

Arrest van 17 februari 2010

DELBROUCK, Luk; “De redelijke termijn inzake de voorlopige hechtenis”, *Tijdschrift voor Strafrecht*, december 2010, nr. 6, p. 330–331.

RECHTEN VAN DE MENS

Wanneer het onderzoeksgerecht de duur van de voorlopige hechtenis moet nagaan, dient het op een actuele, nauwkeurige en geïndividualiseerde wijze, de gegevens van de zaak te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0620.F, AC, 2003, nr. 280, en Cass., 25 juni 2008, AR P.08.0963.F, AC, 2008, nr. 400.

VOORLOPIGE HECHTENIS

Wanneer het onderzoeksgerecht de duur van de voorlopige hechtenis moet nagaan, dient het op een actuele, nauwkeurige en geïndividualiseerde wijze, de gegevens van de zaak te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0620.F, AC, 2003, nr. 280, en Cass., 25 juni 2008, AR P.08.0963.F, AC, 2008, nr. 400.

P.2010.0278.N

Arrest van 15 juni 2010

ROES, T.; Noot “Herstel in eer en rechten”, *Rechtskundig Weekblad [R.W.]*, 2010-2011, nr. 38, p. 1601-1603

HERSTEL IN EER EN RECHTEN

De kamer van inbeschuldigingstelling die beslist over een verzoek tot herstel in eer en rechten oordeelt op onaantastbare wijze over de moeite, door de veroordeelde gedaan om de uit de misdrijven voortvloeiende schade die niet gerechtelijk mocht zijn vastgesteld, te herstellen (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1978, A.C., 1977-78, 763 betreffende de onaantastbare beoordeling door de kamer van inbeschuldigingstelling van de door de veroordeelde tijdens de proeftijd gegeven blijk van verbetering en goed gedrag.

P.2010.0561.N

Arrest van 8 juni 2010

VANDEUREN, Jacques; Noot «Aanvang van de proeftijd: behoedte aan duidelijkheid», *Rechtskundig Weekblad [R.W.]*, 2010-2011, nr. 41, p. 1722-1725.

RECHTEN VAN DE MENS

De omstandigheid dat eenzelfde rechter mede oordeelt over de beslissing die het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf gelast en over de beslissing die de herroeping van dit uitstel beveelt, levert geen miskennis op van artikel 6.1 EVRM; deze laatste beslissing doet immers niet opnieuw uitspraak over de gegrondheid van de strafvordering die aanleiding gaf tot de eerste beslissing, maar oordeelt enkel of aan de voorwaarden van artikel 14, § 1bis Probawet is voldaan en het uitstel dient herroepen te worden.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

Artikel 292 Gerechtelijk Wetboek vindt geen toepassing in het geval dat een rechter, die een vonnis heeft gewezen waarbij uitstel van tenuitvoerlegging werd toegekend, uitspraak moet doen over een op artikel 14, § 1bis Probawet gesteunde vordering tot herroeping van dit uitstel; hij oordeelt dan niet in dezelfde zaak.

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING

Artikel 8, derde lid, Probatiewet bepaalt dat de proeftijd een aanvang neemt op de datum van het arrest dat een proeftijd oplegt; dat is ook het geval indien tegen dit arrest cassatieberoep is aangetekend, op voorwaarde dat het cassatieberoep wordt verworpen.

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING

Artikel 8, derde lid, Probatiewet bepaalt dat de proeftijd een aanvang neemt op de datum van het arrest dat een proeftijd oplegt; dat is ook het geval indien tegen dit arrest cassatieberoep is aangetekend, op voorwaarde dat het cassatieberoep wordt verworpen.

P.2010.0614.F

Arrest van 29 september 2010

GYSELAERS, Lore ; Noot "« When in doubt, give reason ». Over de motivering van een assisenvrijspraak", Nullum Crimen [NC], 2011, n° 4, p. 252-256.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Wanneer de procureur des Konings geen kennis krijgt van de feiten ten gevolge van een klacht of aangifte door de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, en hij vervolging instelt wegens feiten die naar luid van het Wetboek over de toegevoegde waarde strafbaar zijn, bepaalt artikel 74, §3, van het voormelde wetboek dat het advies van de gewestelijk directeur van de belasting over de toegevoegde waarde kan worden gevraagd, maar stelt dat niet verplicht (1). (1) Zie Cass., 6 juni 1995, AR P.94.0167.N, AC, 1995, nr. 276.

DOUANE EN ACCIJNZEN

Artikel 29, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, verbiedt de feiten die, naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafbaar zijn, zonder de machtiging van de gewestelijk directeur onder wie zij ressorteren, aan te geven bij de procureur des Konings, slaat niet op de feiten die door de ambtenaren van de Administratie der douane en accijnzen ter kennis van het parket zijn gebracht; ter uitvoering van de handelingen van gerechtelijke politie die noodzakelijk zijn voor het door de procureur des Konings gevorderde vooronderzoek, moet bijgevolg aan de gewestelijk directeur geen machtiging worden gevraagd door de ambtenaren die onder hem ressorteren (1). (1) J. SPREUTELS, Fr. ROGGEN, E. Roger FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 825.

STRAFVORDERING

Artikel 29, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, verbiedt de feiten die, naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafbaar zijn, zonder de machtiging van de gewestelijk directeur onder wie zij ressorteren, aan te geven bij de procureur des Konings, slaat niet op de feiten die door de ambtenaren van de Administratie der douane en accijnzen ter kennis van het parket zijn gebracht; ter uitvoering van de handelingen van gerechtelijke politie die noodzakelijk zijn voor het door de procureur des Konings gevorderde vooronderzoek, moet bijgevolg aan de gewestelijk directeur geen machtiging worden gevraagd door de ambtenaren die onder hem ressorteren (1). (1) J. SPREUTELS, Fr. ROGGEN, E. Roger FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 825.

STRAFVORDERING

Wanneer de procureur des Konings geen kennis krijgt van de feiten ten gevolge van een klacht of aangifte door de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen, de ambtenaren van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, de ambtenaren van de Administratie van de bijzondere belastinginspectie en de ambtenaren van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, en hij vervolging instelt wegens feiten die naar luid van het Wetboek over de toegevoegde waarde strafbaar zijn, bepaalt artikel 74, §3, van het voormelde wetboek dat het advies van de gewestelijk directeur van de belasting over de toegevoegde waarde kan worden gevraagd, maar stelt dat niet verplicht (1). (1) Zie Cass., 6 juni 1995, AR P.94.0167.N, AC, 1995, nr. 276.

P.2010.0703.N

Arrest van 5 oktober 2010

OOMS, B.; Noot "Gebruik van camerabeelden als bewijs", Computerrecht, 2011, nr. 2, p. 81-84.

BEWIJS

De in artikel 2, 5°, Camerawet bedoelde verantwoordelijke voor de verwerking, kan de opvolger zijn van degene die de beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek

toegankelijke besloten plaats heeft genomen.

BEWIJS

Waar het plaatsen en het gebruik van een bewakingscamera slechts tot doel mogen hebben misdrijven tegen personen of goederen of overlast in de zin van artikel 135 Nieuwe Gemeentewet te voorkomen, vast te stellen of op te sporen, of de openbare orde te handhaven, is het gebruik van de door een bewakingscamera verzamelde, verwerkte of bewaarde beelden niet uitgesloten indien deze beelden een bijdrage kunnen leveren tot het bewijs van een ander misdrijf dan een misdrijf tegen personen of goederen zoals bedoeld in artikel 2, 4°, Camerawet.

CASSATIEMIDDELEN

Is nieuw, mitsdien niet ontvankelijk, het middel dat de schending aanvoert van de artikelen 6.1 en 6.3.c E.V.R.M. doordat het bestreden arrest de veroordeling steunt op zelfincriminerende verklaringen die werden afgelegd zonder 'cautie' en zonder bijstand van een raadsman, terwijl eiser zich over de grond van de zaak heeft verdedigd zonder zich op de schending van die verdragsartikelen, die hij bij de rechter kon aanvoeren, te beroepen.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

De in artikel 2, 5°, Camerawet bedoelde verantwoordelijke voor de verwerking, kan de opvolger zijn van degene die de beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek toegankelijke besloten plaats heeft genomen.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Waar het plaatsen en het gebruik van een bewakingscamera slechts tot doel mogen hebben misdrijven tegen personen of goederen of overlast in de zin van artikel 135 Nieuwe Gemeentewet te voorkomen, vast te stellen of op te sporen, of de openbare orde te handhaven, is het gebruik van de door een bewakingscamera verzamelde, verwerkte of bewaarde beelden niet uitgesloten indien deze beelden een bijdrage kunnen leveren tot het bewijs van een ander misdrijf dan een misdrijf tegen personen of goederen zoals bedoeld in artikel 2, 4°, Camerawet.

RECHTEN VAN DE MENS

Het zwijgrecht behelst niet dat de rechter nooit een gevolg zou mogen trekken uit het stilzwijgen van de verdachte en verhindert niet dat die gevolgtrekking wordt gemaakt naar de concrete omstandigheden, zonder algemeen te zijn; onder die voorwaarde mag de rechter een naar de feitelijke omstandigheden betekenisvol stilzwijgen, samen met ander bewijs, als een gegeven ten laste beschouwen.

RECHTEN VAN DE MENS

Het zwijgrecht behelst niet dat de rechter nooit een gevolg zou mogen trekken uit het stilzwijgen van de verdachte en verhindert niet dat die gevolgtrekking wordt gemaakt naar de concrete omstandigheden, zonder algemeen te zijn; onder die voorwaarde mag de rechter een naar de feitelijke omstandigheden betekenisvol stilzwijgen, samen met ander bewijs, als een gegeven ten laste beschouwen.

P.2010.0863.F

Arrest van 17 november 2010

VAN VOLSEM, Filip; Noot «Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor de strafrechter: de rechter mag bij opgeblazen vorderingen het bedrag bepalen in functie van het toegekende in plaats van het gevorderde», Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 14, p. 972-978.

GERECHTSKOSTEN

Niettegenstaande wat in het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding is bepaald, kan de rechter de rechtsplegingsvergoeding berekenen op basis van het toegekende veeleer dan op basis van het gevorderde bedrag, als laatstgenoemd bedrag volgt ofwel uit een klaarblijkelijke overwaardering die de normaal bedachtzame en zorgvuldige justitiabele niet zou hebben begaan, ofwel uit een te kwader trouw verrichte verhoging die als enig doel had op artificiële wijze het bedrag van de vordering op te trekken tot de hogere schijf.

GERECHTSKOSTEN

Niettegenstaande wat in het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding is bepaald, kan de rechter de rechtsplegingsvergoeding berekenen op basis van het toegekende veeleer dan op basis van het gevorderde bedrag, als laatstgenoemd bedrag volgt ofwel uit een klaarblijkelijke overwaardering die de normaal bedachtzame en zorgvuldige justitiabele niet zou hebben begaan, ofwel uit een te kwader trouw verrichte verhoging die als enig doel had op artificiële wijze het bedrag van de vordering op te trekken tot de hogere schijf.

MISDRIJF

Belaging wordt door artikel 442bis van het Strafwetboek gestraft en kan bestaan in herhaalde agressiviteit, die blijkt uit gedragingen waarvan de dader weet of moet weten dat zij de persoonlijke levenssfeer van het slachtoffer kunnen aantasten en, bijgevolg, diens rust ernstig kunnen verstoren.

MISDRIJF

Belaging wordt door artikel 442bis van het Strafwetboek gestraft en kan bestaan in herhaalde agressiviteit, die blijkt uit gedragingen waarvan de dader weet of moet weten dat zij de persoonlijke levenssfeer van het slachtoffer kunnen aantasten en, bijgevolg, diens rust ernstig kunnen verstoren.

P.2010.0914.F

Arrest van 15 december 2010

MINETTE, Sophie; Observations «Droit à l'assistance d'un avocat: quelles suites le droit belge réserve-t-il à la jurisprudence Salduz de la Cour européenne des droits de l'homme ?», Forum de l'assurance, 2011, n° 113, p. 85-88

ADVOCAAT

Het in artikel 6.1 EVRM vastgelegde recht op een eerlijke behandeling van de zaak, houdt in dat de persoon die is aangehouden en die ter beschikking van het gerecht is gesteld, over de daadwerkelijke bijstand beschikt van een advocaat tijdens het verhoor door de politie in de eerste vierentwintig uren van zijn vrijheidsberoving, tenzij wordt aangetoond dat er, gelet op de bijzondere omstandigheden van de zaak, dwingende redenen zijn om dat recht te beperken; in zoverre artikel 20, §1, Wet Voorlopige Hechtenis dat contact met de advocaat pas na het eerste verhoor door de onderzoeksrechter toestaat, moet het beschouwd worden als in strijd met artikel 6 van het Verdrag (1). (1) Zie Cass., 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC, 2010, nr. ..., met concl. adv.-gen. P. Duinslaeger.

ADVOCAAT

De appelrechters die, om te besluiten tot de geloofwaardigheid van de klacht en vervolgens tot de gegrondheid van de vervolging, zelfbeschuldigende verklaringen in aanmerking nemen die een verdachte aan de politie tijdens de vierentwintig uren vrijheidsberoving heeft afgelegd, terwijl hij bij gebrek aan bijstand door een raadsman de juridische gevolgen van zijn uitlatingen eventueel niet juist heeft ingeschat, schenden artikel 6 EVRM.

BEWIJS

De appelrechters die, om te besluiten tot de geloofwaardigheid van de klacht en vervolgens tot de gegrondheid van de vervolging, zelfbeschuldigende verklaringen in aanmerking nemen die een verdachte aan de politie tijdens de vierentwintig uren vrijheidsberoving heeft afgelegd, terwijl hij bij gebrek aan bijstand door een raadsman de juridische gevolgen van zijn uitlatingen eventueel niet juist heeft ingeschat, schenden artikel 6 EVRM.

BEWIJS

De eerlijke behandeling van een strafzaak wordt beoordeeld in het licht van de rechtspleging in haar geheel, door na te gaan of het recht van verdediging werd geëerbiedigd, te onderzoeken of de vervolgte persoon de mogelijkheid werd geboden de geloofwaardigheid van de bewijzen te betwisten en zich tegen de aanwending ervan te verzetten, na te gaan of de omstandigheden waarin de elementen à charge werden vergaard twijfel zaaien over de geloofwaardigheid of de juistheid van dat bewijsmateriaal, en de invloed te beoordelen van het onregelmatig verkregen bewijselement op de afloop van de strafvordering.

CASSATIEMIDDELEN

Als de eiser pas bij de lezing van het arrest waarop hij kritiek uitoefent, de argumenten ontdekt waarop het middel steunt, kan het geen nieuw middel zijn (1). (1) Het openbaar ministerie had geconcludeerd dat het een nieuw middel betrof, aangezien de eiser voor de appelrechters het middel niet had aangevoerd dat gegrond is op het gebrek aan contact met een advocaat tijdens zijn verhoren tijdens de periode van de vrijheidsberoving.

RECHTEN VAN DE MENS

Het in artikel 6.1 EVRM vastgelegde recht op een eerlijke behandeling van de zaak, houdt in dat de persoon die is aangehouden en die ter beschikking van het gerecht is gesteld, over de daadwerkelijke bijstand beschikt van een advocaat tijdens het verhoor door de politie in de eerste vierentwintig uren van zijn vrijheidsberoving, tenzij wordt aangetoond dat er, gelet op de bijzondere omstandigheden van de zaak, dwingende redenen zijn om dat recht te beperken; in zoverre artikel 20, §1, Wet Voorlopige Hechtenis dat contact met de advocaat pas na het eerste verhoor door de onderzoeksrechter toestaat, moet het beschouwd worden als in strijd met artikel 6 van het Verdrag (1). (1) Zie Cass., 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC, 2010, nr. ..., met concl. adv.-gen. P. Duinslaeger.

RECHTEN VAN DE MENS

De appelrechters die, om te besluiten tot de geloofwaardigheid van de klacht en vervolgens tot de gegrondheid van de vervolging, zelfbeschuldigende verklaringen in aanmerking nemen die een verdachte aan de politie tijdens de vierentwintig uren vrijheidsberoving heeft afgelegd, terwijl hij bij gebrek aan bijstand door een raadsman de juridische gevolgen van zijn uitlatingen eventueel niet juist heeft ingeschat, schenden artikel 6 EVRM.

RECHTEN VAN DE MENS

De eerlijke behandeling van een strafzaak wordt beoordeeld in het licht van de rechtspleging in haar geheel, door na te gaan of het recht van verdediging werd geëerbiedigd, te onderzoeken of de vervolgte persoon de mogelijkheid werd geboden de geloofwaardigheid van de bewijzen te betwisten en zich tegen de aanwending ervan te verzetten, na te gaan of de omstandigheden waarin de elementen à charge werden vergaard twijfel zaaien over de geloofwaardigheid of de juistheid van dat bewijsmateriaal, en de invloed te beoordelen van het onregelmatig verkregen bewijselement op de afloop van de strafvordering.

RECHTEN VAN DE MENS

De appelrechters die, om te besluiten tot de geloofwaardigheid van de klacht en vervolgens tot de gegrondheid van de vervolging, zelfbeschuldigende verklaringen in aanmerking nemen die een verdachte aan de politie tijdens de vierentwintig uren vrijheidsberoving heeft afgelegd, terwijl hij bij gebrek aan bijstand door een raadsman de juridische gevolgen van zijn uitlatingen eventueel niet juist heeft ingeschat, schenden artikel 6 EVRM.

RECHT VAN VERDEDIGING

De eerlijke behandeling van een strafzaak wordt beoordeeld in het licht van de rechtspleging in haar geheel, door na te gaan of het recht van verdediging werd geëerbiedigd, te onderzoeken of de vervolgte persoon de mogelijkheid werd geboden de geloofwaardigheid van de bewijzen te betwisten en zich tegen de aanwending ervan te verzetten, na te gaan of de omstandigheden waarin de elementen à charge werden vergaard twijfel zaaien over de geloofwaardigheid of de juistheid van dat bewijsmateriaal, en de invloed te beoordelen van het onregelmatig verkregen bewijselement op de afloop van de strafvordering.

VOORLOPIGE HECHTENIS

Het in artikel 6.1 EVRM vastgelegde recht op een eerlijke behandeling van de zaak, houdt in dat de persoon die is aangehouden en die ter beschikking van het gerecht is gesteld, over de daadwerkelijke bijstand beschikt van een advocaat tijdens het verhoor door de politie in de eerste vierentwintig uren van zijn vrijheidsberoving, tenzij wordt aangetoond dat er, gelet op de bijzondere omstandigheden van de zaak, dwingende redenen zijn om dat recht te beperken; in zoverre artikel 20, §1, Wet Voorlopige Hechtenis dat contact met de advocaat pas na het eerste verhoor door de onderzoeksrechter toestaat, moet het beschouwd worden als in strijd met artikel 6 van het Verdrag (1). (1) Zie Cass., 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC, 2010, nr. ..., met concl. adv.-gen. P. Duinslaeger.

P.2010.0931.F

Arrest van 9 juni 2010

LENAERTS, Jean-Sébastien ; MOINY, Christine ; Observations « La représentation de l'inculpé devant les juridictions d'instruction : un arrêté à contre-courant ? », Journal des Tribunaux [J.T.], 2011, n° 6432, p. 286-291.

ADVOCAAT

De weigering om in persoon te verschijnen en de wil om zich door een advocaat te doen vertegenwoordigen, maken deel uit van het recht van de verdediging en maken een essentieel onderdeel uit van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak; de inverdenkinggestelde of de beklaagde kunnen niet, louter omdat zij niet verschijnen, het recht worden ontzegd om op de rechtszitting door hun raadsman te worden vertegenwoordigd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

Artikel 23, 2°, Wet Voorlopige Hechtenis, dat het onderzoeksgerecht het recht verleent om de inverdenkinggestelde die ervoor kiest het toezicht van de rechter op zijn voorlopige hechtenis niet bij te wonen, diens vertegenwoordiging door een advocaat te ontzeggen, is niet in strijd met artikel 5.4 E.V.R.M. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

Gelet op het essentieel belang dat de aanwezigheid van de inverdenkinggestelde heeft voor de magistraat die moet onderzoeken of er al dan niet grond is om hem opnieuw in vrijheid te stellen, is het niet in strijd met artikel 6.3.c E.V.R.M. om, zoals het bestreden arrest, te oordelen dat de weigering van de inverdenkinggestelde om te verschijnen door hemzelf of zijn raadsman moet worden gemotiveerd, opdat hij recht zou hebben op vertegenwoordiging achteraf op de rechtszitting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

Artikel 23, 2°, Wet Voorlopige Hechtenis, dat het onderzoeksgerecht het recht verleent om de inverdenkinggestelde die ervoor kiest het toezicht van de rechter op zijn voorlopige hechtenis niet bij te wonen, diens vertegenwoordiging door een advocaat te ontzeggen, is niet in strijd met artikel 5.4 E.V.R.M. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

Gelet op het essentieel belang dat de aanwezigheid van de inverdenkinggestelde heeft voor de magistraat die moet onderzoeken of er al dan niet grond is om hem opnieuw in vrijheid te stellen, is het niet in strijd met artikel 6.3.c E.V.R.M. om, zoals het bestreden arrest, te oordelen dat de weigering van de inverdenkinggestelde om te verschijnen door hemzelf of zijn raadsman moet worden gemotiveerd, opdat hij recht zou hebben op vertegenwoordiging achteraf op de rechtszitting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

De weigering om in persoon te verschijnen en de wil om zich door een advocaat te doen vertegenwoordigen, maken deel uit van het recht van de verdediging en maken een essentieel onderdeel uit van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak; de inverdenkinggestelde of de beklaagde kunnen niet, louter omdat zij niet verschijnen, het recht worden ontzegd om op de rechtszitting door hun raadsman te worden vertegenwoordigd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

Artikel 23, 2°, Wet Voorlopige Hechtenis, dat het onderzoeksgerecht het recht verleent om de inverdenkinggestelde die ervoor kiest het toezicht van de rechter op zijn voorlopige hechtenis niet bij te wonen, diens vertegenwoordiging door een advocaat te ontzeggen, is niet in strijd met artikel 5.4 E.V.R.M. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

Gelet op het essentieel belang dat de aanwezigheid van de inverdenkinggestelde heeft voor de magistraat die moet onderzoeken of er al dan niet grond is om hem opnieuw in vrijheid te stellen, is het niet in strijd met artikel 6.3.c E.V.R.M. om, zoals het bestreden arrest, te oordelen dat de weigering van de inverdenkinggestelde om te verschijnen door hemzelf of zijn raadsman moet worden gemotiveerd, opdat hij recht zou hebben op vertegenwoordiging achteraf op de rechtszitting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

P.2010.1058.F

Arrest van 8 september 2010

VANDEMEULEBROEKE, O; Note "Les soins requis au regard de la langue des internés", Revue de droit pénal et de criminologie [Rev.Dr.Pén.Crim.], 2011, n° 4, p. 409-413.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ

De tenuitvoerlegging van de interneringsmaatregel wordt niet onwettig alleen maar omdat zij plaatsvindt in een van de daartoe door de regering georganiseerde inrichtingen, veeleer dan in een andere inrichting die bijzonder aangewezen is voor de eventuele therapie (1). (1) Zie GwH, 30 juni 1999, nr. 78/99.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ

De internering is in de eerste plaats een veiligheidsmaatregel zodat de therapie die een dergelijke toestand vereist geen wettelijke voorwaarde is voor de regelmatigheid van de vrijheidsberoving, ook al heeft die, naast de bescherming van de maatschappij, tot doel om de geïnterneerde de nodige verzorging te verstrekken (1). (1) Zie Cass., 20 jan. 1987, AR 1062, AC, 1987, nr. 291, en noot 1.

P.2010.1072.F

Arrest van 30 juni 2010

DELBROUCK, Luc; Noot "Rechtvaardigt de moord op een magistraat de verwijzing naar een andere rechtbank?", Tijdschrift voor Strafrecht [T.Strafr.], 2011, nr. 1, p. 62-64.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere moet bewijskrachtige en nauwkeurige feiten aandragen die, indien zij juist blijken te zijn, gewettigde verdenking kunnen doen rijzen omtrent de strikte onpartijdigheid, die wordt vermoed, van alle magistraten van het rechtscollege waaraan men de zaak wil onttrekken (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1998, AR P.98.0585.F, AC, 1998, nr. 226; Cass., 27 jan. 1999, AR P.99.0128.F, AC, 1999, nr. 47; Cass., 24 jan. 2001, AR P.01.0048.F, AC, 2001, nr. 44.

P.2010.1328.N

Arrest van 1 februari 2011

LINDEMANS, D.; Noot onder cassatie, Nieuwsbrief bij het Tijdschrift voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw [T.R.O.S.-nieuwsbrief], 2011, nr. 4, p. 4.

GRONDWET

Het wettigheidsbeginsel in strafzaken, gewaarborgd door artikel 7 EVRM en de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet, vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is (1). (1) Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0071.N, A.C., 2009, nr. 366.

GRONDWET

Het wettigheidsbeginsel in strafzaken, gewaarborgd door artikel 7 EVRM en de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet, vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is (1). (1) Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0071.N, A.C., 2009, nr. 366.

RECHTEN VAN DE MENS

Het wettigheidsbeginsel in strafzaken, gewaarborgd door artikel 7 EVRM en de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet, vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is (1). (1) Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0071.N, AC, 2009, nr. 366.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

Het wettigheidsbeginsel in strafzaken, gewaarborgd door artikel 7 EVRM en de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet, vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is (1). (1) Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0071.N, AC, 2009, nr. 366.

STEDENBOUW

Overeenkomstig artikelen 4.1.1.3° en 4.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is een publiciteitsinrichting enkel een "constructie" waarvan de plaatsing een voorafgaande vergunning behoeft, wanneer zij in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steunt omwille van de stabiliteit en zij bestemd is om ter plaatse te blijven staan of liggen; deze voorwaarde wijkt niet af van de voordien bij artikel 99, §1, 5° Stedenbouwdecreet 1999, vóór de wijziging ervan, bepaalde vereiste dat de grond gewoonlijk moet zijn gebruikt, aangelegd of ingericht vooraleer de plaatsing van één of meer verplaatsbare inrichtingen of rollend materieel, hoofdzakelijk gebruikt voor publicitaire doeleinden, een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning behoeft.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

Het wettigheidsbeginsel in strafzaken, gewaarborgd door artikel 7 EVRM en de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet, vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is (1). (1) Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0071.N, AC, 2009, nr. 366.

P.2010.1347.N

Arrest van 18 januari 2011

KERZMANN, Ludivine ; Note « L'affaire Yahoo ! ou à qui s'adresse l'obligation de collaboration instaurée par l'article 46bis du Code d'instruction criminelle ? », Revue du droit des technologies de l'information [RDTI], 2011, n°44, p. 113-123.

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ

"Verstrekker van een elektronische communicatiedienst" in de zin van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering, is niet alleen de Belgische operator in de zin van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, maar iedereen die diensten van elektronische communicatie verstrekt, zoals onder meer de transmissie van communicatiegegevens; de medewerkingsplicht van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering is dus niet beperkt tot operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of verstrekkers van een elektronische communicatiedienst die ook operator zijn in de zin van de wet van 13 juni 2005 of die hun elektronische communicatiediensten enkel verstrekken via hun eigen infrastructuur; die verplichting bestaat ook voor iedereen die een dienst aanbiedt die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken en de persoon die een dienst aanbiedt die erin bestaat zijn klanten toe te laten via een elektronisch netwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden, kan ook een verstrekker van een elektronische communicatiedienst zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

"Verstrekker van een elektronische communicatiedienst" in de zin van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering, is niet alleen de Belgische operator in de zin van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, maar iedereen die diensten van elektronische communicatie verstrekt, zoals onder meer de transmissie van communicatiegegevens; de medewerkingsplicht van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering is dus niet beperkt tot operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of verstrekkers van een elektronische communicatiedienst die ook operator zijn in de zin van de wet van 13 juni 2005 of die hun elektronische communicatiediensten enkel verstrekken via hun eigen infrastructuur; die verplichting bestaat ook voor iedereen die een dienst aanbiedt die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken en de persoon die een dienst aanbiedt die erin bestaat zijn klanten toe te laten via een elektronisch netwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden, kan ook een verstrekker van een elektronische communicatiedienst zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

P.2010.1371.N

Arrest van 23 november 2010

DE SMET, Bart; Noot "Oproepen en ondervragen van getuigen à décharge", Rechtskundig Weekblad [RW], 2011, nr. 7, p. 367-370.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

De omvang van de bescherming door het specialiteitsbeginsel wordt bepaald door de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde feiten; een overleveringsverzoek is gebaseerd op die informatie die bekend was ingevolge de stand van het onderzoek op het ogenblik van het verzoek en de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel, maar de gegevens die later in het onderzoek worden verzameld, kunnen een precisering van de strafbare feiten die de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel aanvankelijk hebben gerechtvaardigd, tot gevolg hebben, in zoverre zij betrekking hebben op de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde feiten.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

De omvang van de bescherming door het specialiteitsbeginsel wordt bepaald door de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde feiten; een overleveringsverzoek is gebaseerd op die informatie die bekend was ingevolge de stand van het onderzoek op het ogenblik van het verzoek en de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel, maar de gegevens die later in het onderzoek worden verzameld, kunnen een precisering van de strafbare feiten die de uitvaardiging van het Europees aanhoudingsbevel aanvankelijk hebben gerechtvaardigd, tot gevolg hebben, in zoverre zij betrekking hebben op de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde feiten.

STRAF

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring, bedoeld in artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek, dient enkel voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging te zijn toegevoegd, zodanig dat de beklaagde ervan kennis kan nemen en zich ertegen kan verdedigen; een mondelinge vordering waarvan de inhoud regelmatig wordt vastgesteld in het proces-verbaal van de rechtszitting, kan voldoende zijn opdat een beklaagde zijn recht van verdediging zou kunnen uitvoeren (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2008, AR P.08.1268.N, AC, 2008, nr. 735.

STRAF

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring, bedoeld in artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek, dient enkel voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging te zijn toegevoegd, zodanig dat de beklaagde ervan kennis kan nemen en zich ertegen kan verdedigen; een mondelinge vordering waarvan de inhoud regelmatig wordt vastgesteld in het proces-verbaal van de rechtszitting, kan voldoende zijn opdat een beklaagde zijn recht van verdediging zou kunnen uitvoeren (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2008, AR P.08.1268.N, AC, 2008, nr. 735.

P.2010.1469.N

Arrest van 12 oktober 2010

VERHELST, Stephanie; Noot "Het recht op tegenspraak voor de burgerlijke partij in het kader van de controle op de regelmatigheid van het onderzoek", Nullum Crimen, december 2010, nr. 6, p. 373-377.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Uit artikel 136, eerste lid, en 136bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet met toepassing van één van deze artikelen of van beiden, zij overeenkomstig artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, de wettigheid of regelmatigheid van de procedure kan nagaan; in dit geval moet zij de procedure van artikel 235bis Wetboek van Strafvordering naleven.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN)

Artikel 235bis Wetboek van Strafvordering voert een rechtspleging op tegenspraak in, ook wanneer het openbaar ministerie de toepassing van dit artikel vordert, wat onderstelt dat alle partijen, daarin begrepen de burgerlijke partijen, moeten worden opgeroepen en gehoord; wanneer de partijen niet opgeroepen zijn, moet de behandeling van de zaak op een latere rechtszitting worden gesteld teneinde daaraan te voldoen en wanneer de partijen verzoeken te worden gehoord, vereist de tegenspraak dat daaraan gunstig gevolg gegeven wordt (1). (1) Cass., 12 okt. 2010, AR P.10.1535.N, AC, 2010, nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

Uit artikel 136, eerste lid, en 136bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak doet met toepassing van één van deze artikelen of van beiden, zij overeenkomstig artikel 235bis Wetboek van Strafvordering, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, de wettigheid of regelmatigheid van de procedure kan nagaan; in dit geval moet zij de procedure van artikel 235bis Wetboek van Strafvordering naleven.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Artikel 235bis Wetboek van Strafvordering voert een rechtspleging op tegenspraak in, ook wanneer het openbaar ministerie de toepassing van dit artikel vordert, wat onderstelt dat alle partijen, daarin begrepen de burgerlijke partijen, moeten worden opgeroepen en gehoord; wanneer de partijen niet opgeroepen zijn, moet de behandeling van de zaak op een latere rechtszitting worden gesteld teneinde daaraan te voldoen en wanneer de partijen verzoeken te worden gehoord, vereist de tegenspraak dat daaraan gunstig gevolg gegeven wordt (1). (1) Cass., 12 okt. 2010, AR P.10.1535.N, AC, 2010, nr. ...

P.2010.1673.N

Arrest van 16 november 2010

DEWULF, Steven; Note «Réflexions sur quelques principes du droit de l'extradition», Revue de droit pénal et de criminologie [Rev. Dr. Pén. Crim.], 2011, n° 7-8, p. 789-799.

GRONDWETTELIJK HOF

Bij toepassing van artikel 26, § 2, derde lid, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, is een rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor een voorziening in cassatie, er niet toe gehouden de prejudiciële vraag te stellen wanneer de wet, het decreet of de in artikel 134 Grondwet bedoelde regel een regel of een artikel van de Grondwet bedoeld in § 1 van dit artikel klaarblijkelijk niet schendt; de beoordeling van de afwezigheid van een klaarblijkelijke schending vereist noodzakelijk een prima facie onderzoek van de beweerde schending (1). (1) Cass., 22 juni 2004, AR P.04.0397.N, AC, 2004, nr. 347.

GRONDWETTELIJK HOF

De rechtspleging strekkende tot de uitvoerbaarverklaring van een bevel tot aanhouding met het oog op uitlevering is een procedure die spoedeisend is en een voorlopig karakter heeft in de zin van artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, zodat een rechtscollege er niet toe gehouden is een prejudiciële vraag te stellen betreffende de bestaanbaarheid van bepalingen van de Uitleveringswet 1874 met de Grondwet.

ONDERZOEKSGERECHTEN

Volgens artikel 1, § 2, Uitleveringswet 1874 en artikel 2.1 van het Europees verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 dienen de feiten die tot uitlevering aanleiding kunnen geven zowel krachtens het Belgisch recht als krachtens de wetgeving van de verzoekende staat strafbaar te zijn; het onderzoeksgerecht moet dus zonder de schuld te onderzoeken, nagaan of de feiten ongeacht hun kwalificatie, in beide wetgevingen onder de strafwet vallen (1). (1) Cass., 11 april 2000, AR P.00.0407.N, AC, 2000, nr. 246.

PREJUDICIEEL GESCHIL

Bij toepassing van artikel 26, § 2, derde lid, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, is een rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor een voorziening in cassatie, er niet toe gehouden de prejudiciële vraag te stellen wanneer de wet, het decreet of de in artikel 134 Grondwet bedoelde regel een regel of een artikel van de Grondwet bedoeld in § 1 van dit artikel klaarblijkelijk niet schendt; de beoordeling van de afwezigheid van een klaarblijkelijke schending vereist noodzakelijk een prima facie onderzoek van de beweerde schending (1). (1) Cass., 22 juni 2004, AR P.04.0397.N, AC, 2004, nr. 347.

PREJUDICIEEL GESCHIL

De rechtspleging strekkende tot de uitvoerbaarverklaring van een bevel tot aanhouding met het oog op uitlevering is een procedure die spoedeisend is en een voorlopig karakter heeft in de zin van artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, zodat een rechtscollege er niet toe gehouden is een prejudiciële vraag te stellen betreffende de bestaanbaarheid van bepalingen van de Uitleveringswet 1874 met de Grondwet.

UITLEVERING

De rechtspleging strekkende tot de uitvoerbaarverklaring van een bevel tot aanhouding met het oog op uitlevering is een procedure die spoedeisend is en een voorlopig karakter heeft in de zin van artikel 26, § 3, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, zodat een rechtscollege er niet toe gehouden is een prejudiciële vraag te stellen betreffende de bestaanbaarheid van bepalingen van de Uitleveringswet 1874 met de Grondwet.

UITLEVERING

Volgens artikel 1, § 2, Uitleveringswet 1874 en artikel 2.1 van het Europees verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 dienen de feiten die tot uitlevering aanleiding kunnen geven zowel krachtens het Belgisch recht als krachtens de wetgeving van de verzoekende staat strafbaar te zijn; het onderzoeksgerecht moet dus zonder de schuld te onderzoeken, nagaan of de feiten ongeacht hun kwalificatie, in beide wetgevingen onder de strafwet vallen (1). (1) Cass., 11 april 2000, AR P.00.0407.N, AC, 2000, nr. 246.

UITLEVERING

Vreemdelingen in de zin van artikel 1, § 1, eerste lid, Uitleveringswet 1874 zijn al diegenen die niet de Belgische nationaliteit bezitten (1). (1) Cass., 30 juni 1987, AR 1573, AC, 1986-1987, nr. 658.

UITLEVERING

De omstandigheid dat artikel 7, § 1, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de artikelen 6, 4°, en 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel voor de toepassing van die bepalingen de niet-Belgen die hun hoofdverblijf hebben in het Rijk respectievelijk de niet-Belgen die in België verblijven met de Belgen gelijk stelt, laat niet toe het begrip vreemdeling in de zin van artikel 1, § 1, eerste lid, Uitleveringswet 1874 te beperken tot de buiten België verblijvende vreemdelingen.

VREEMDELINGEN

Vreemdelingen in de zin van artikel 1, § 1, eerste lid, Uitleveringswet 1874 zijn al diegenen die niet de Belgische nationaliteit bezitten (1). (1) Cass., 30 juni 1987, AR 1573, AC, 1986-1987, nr. 658.

VREEMDELINGEN

De omstandigheid dat artikel 7, § 1, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de artikelen 6, 4°, en 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel voor de toepassing van die bepalingen de niet-Belgen die hun hoofdverblijf hebben in het Rijk respectievelijk de niet-Belgen die in België verblijven met de Belgen gelijk stelt, laat niet toe het begrip vreemdeling in de zin van artikel 1, § 1, eerste lid, Uitleveringswet 1874 te beperken tot de buiten België verblijvende vreemdelingen.

P.2010.1773.F

Arrest van 19 januari 2011

DEWULF, Steven; Noot "Controle van de dubbele verjaring in geval van uitlevering", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 14, p. 968-971.

ONDERZOEKSGERECHTEN

De kamer van inbeschuldigingstelling moet op het hoger beroep tegen het door de raadkamer bevolen exequatur, met name nagaan of, op het ogenblik van haar beslissing, het aanhoudingsbevel dat door de bevoegde buitenlandse overheid is verleend en op grond waarvan de uitlevering is gevraagd, aan de wettelijke vereisten voldoet (1); zij moet aldus nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard is volgens de wetgeving van de verzoekende Staat (2). (1) Zie Cass., 18 feb. 2003, AR P.02.1711.N, AC, 2003, nr. 116. (2) Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 1419 en 1425.

UITLEVERING

De kamer van inbeschuldigingstelling moet op het hoger beroep tegen het door de raadkamer bevolen exequatur, met name nagaan of, op het ogenblik van haar beslissing, het aanhoudingsbevel dat door de bevoegde buitenlandse overheid is verleend en op grond waarvan de uitlevering is gevraagd, aan de wettelijke vereisten voldoet (1); zij moet aldus nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard is volgens de wetgeving van de verzoekende Staat (2). (1) Zie Cass., 18 feb. 2003, AR P.02.1711.N, AC, 2003, nr. 116. (2) Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 1419 en 1425.

P.2010.2006.F

Arrest van 20 april 2011

BERNEMAN, Sidney; Noot "Kinderpornografische beelden: kijken is bezitten!", Rechtspraak Antwerpen, Brussel Gent [RABG], 2011, nr. 14, p. 959-965.

OPENBARE SCHENNIS VAN DE GOEDE ZEDEN

Het bezit van beelden met pornografisch karakter waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld, dat bij wet wordt gestraft, vereist niet dat de computergebruiker een afbeelding kan manipuleren door ze te downloaden of uit te printen, noch dat hij de afbeelding voortdurend bewaart; het feit dat de betrokkene wetens een webstek bezoekt en de beelden bekijkt, volstaat.

OPENBARE SCHENNIS VAN DE GOEDE ZEDEN

Het bezit van beelden met pornografisch karakter waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld, dat bij wet wordt gestraft, vereist niet dat de computergebruiker een afbeelding kan manipuleren door ze te downloaden of uit te printen, noch dat hij de afbeelding voortdurend bewaart; het feit dat de betrokkene wetens een webstek bezoekt en de beelden bekijkt, volstaat.

OPENBARE SCHENNIS VAN DE GOEDE ZEDEN

Artikel 383bis, §2, van het Strafwetboek, straft hij die wetens zinnebeelden, voorwerpen, films, foto's, dia's of andere beeldragers bezit die houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter voorstellen waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld; het beoogt de bescherming van de persoon van de minderjarige en van het gebruik van diens afbeelding alsook de bestrijding van de handel in alles wat met kinderpornografie verband houdt, door de veroordeling van de gewone consument van dergelijk materiaal mogelijk te maken (1). (1) Parl.St., Kamer, zitting 1993-1994, nr.

1381/4-4; Parl.St., Senaat, zitting 1994-1995, nr. 1142-3, p. 50; A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, 2de uitg., Kluwer, 2008, p. 239; I. WATTIER, "Etat du droit pénal des moeurs après la loi relative à la protection des mineurs et questions critiques", Ann.Dr.Louvain, 2002, p. 137; C. FALZONE en G. GAZAN, La Pornographie enfantine en Belgique, J.T., 2008, p. 357.

OPENBARE SCHENNIS VAN DE GOEDE ZEDEN

Artikel 383bis, §2, van het Strafwetboek, straft hij die wetens zinnebeelden, voorwerpen, films, foto's, dia's of andere beeld dragers bezit die houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter voorstellen waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld; het beoogt de bescherming van de persoon van de minderjarige en van het gebruik van diens afbeelding alsook de bestrijding van de handel in alles wat met kinderpornografie verband houdt, door de veroordeling van de gewone consument van dergelijk materiaal mogelijk te maken (1). (1) Parl.St., Kamer, zitting 1993-1994, nr. 1381/4-4; Parl.St., Senaat, zitting 1994-1995, nr. 1142-3, p. 50; A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, 2de uitg., Kluwer, 2008, p. 239; I. WATTIER, "Etat du droit pénal des moeurs après la loi relative à la protection des mineurs et questions critiques", Ann.Dr.Louvain, 2002, p. 137; C. FALZONE en G. GAZAN, La Pornographie enfantine en Belgique, J.T., 2008, p. 357.

P.2010.2037.F

Arrest van 31 mei 2011

BEERNAERT, Marie-Aude ; Observations « Dénouement dans la saga KBLux », Journal des tribunaux [JT], 2011, n° 6446, p. 583-589.

RECHTERLIJK GEWIJSDE

De door de onderzoeksgerechten genomen beslissingen van buitenvervolginstelling hebben geen gezag van gewijsde ten aanzien van de strafrechter die kennisneemt van de strafvordering wegens andere feiten die aan anderen worden tenlastegelegd; dergelijke beslissingen kunnen immers noch de uitoefening van de strafvordering jegens die personen beperken, noch de uitoefening van het recht van verdediging dat vrij en ten volle moet kunnen worden uitgeoefend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

De door de onderzoeksgerechten genomen beslissingen van buitenvervolginstelling hebben geen gezag van gewijsde ten aanzien van de strafrechter die kennisneemt van de strafvordering wegens andere feiten die aan anderen worden tenlastegelegd; dergelijke beslissingen kunnen immers noch de uitoefening van de strafvordering jegens die personen beperken, noch de uitoefening van het recht van verdediging dat vrij en ten volle moet kunnen worden uitgeoefend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

P.2011.0199.F

Arrest van 25 mei 2011

NEVEN, Jean-François ; MORMONT, Hugo ; Observations « Cumul des sanctions administrative et pénale en matière de chômage : la Cour de cassation ignore-t-elle la jurisprudence de Strasbourg sur l'identité d'infraction ? », Journal des tribunaux [JT], 2011, n° 6449, p. 651-655.

MACHTEN

De bestraffing van het in artikel 175 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 bedoelde bedrieglijk opzet behoort bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht waarmee een bestuurlijke overheid zich niet mag bemoeien; het staat niet aan de directeur van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening om het voormelde opzet te straffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

MISDRIJF

De bestraffing van het in artikel 175 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 bedoelde bedrieglijk opzet behoort bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht waarmee een bestuurlijke overheid zich niet mag bemoeien; het staat niet aan de directeur van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening om het voormelde opzet te straffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

MISDRIJF

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem wordt niet geschonden wanneer de bestanddelen van twee misdrijven in wezen niet dezelfde zijn; dat is het geval wanneer het strafbaar gestelde moreel bestanddeel van beide misdrijven verschillend is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem wordt niet geschonden wanneer de bestanddelen van twee misdrijven in wezen niet dezelfde zijn; dat is het geval wanneer het strafbaar gestelde moreel bestanddeel van beide misdrijven verschillend is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WERKLOOSHEID

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem wordt niet geschonden wanneer de bestanddelen van twee misdrijven in wezen niet dezelfde zijn; dat is het geval wanneer het strafbaar gestelde moreel bestanddeel van beide misdrijven verschillend is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

P.2011.0297.F

Arrest van 23 februari 2011

Inconnu, Note « Les arrêts de la Cour de cassation sont-ils susceptibles d'opposition ? », Revue de droit pénal et de criminologie [Rev. Dr. Pen. Crim.], 2011, n° 7-8, p. 801-805.

CASSATIE

CASSATIE

CASSATIEBEROEP

HOF VAN ASSISEN

HOF VAN ASSISEN

MISDRIJF

VERZET

S.2008.0090.F

Arrest van 9 februari 2009

LIEVENS, A.; Noot "Het met terugwerkende kracht verstrekken van maatschappelijke dienstverlening", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 30, p. 1258-1259.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)

Wanneer een hulpverzoeker de voorwaarden voor toekenning van maatschappelijke dienstverlening vervult, hangt het recht van betaling ervan niet af van de datum waarop hij het bewijs daarvan heeft overgelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2009, nr. ...

S.2009.0062.F

Arrest van 29 november 2010

MAES, Bruno; Noot "Het bereiken van het normdoel bij de niet-naleving van een termijn van dagvaarding", Rechtspraak Antwerpen Brussel Gent [R.A.B.G.], 2011, nr. 6, p. 402-411.

DAGVAARDING

Wanneer het bestreden arrest vaststelt dat er, ondanks de niet-naleving van de termijn van dagvaarding, die op straffe van nietigheid is voorgeschreven bij de artikelen 55, 3°, en 707, eerste lid, 709 en 710, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, tegen de gedaagde partij een veroordelend verstekvonnis is gewezen en de gedaagde partij tegen dat vonnis verzet heeft gedaan, kan het het vonnis dat, op dat verzet, de oorspronkelijke dagvaarding nietig heeft verklaard, niet wettig wijzigen op grond dat die dagvaarding het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, te weten de gedaagde partij voor de rechtbank te brengen teneinde voor dat rechtscollege een rechtspleging op tegenspraak te voeren die het recht van verdediging eerbiedigt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ... ; artikel 867, Ger. W., zoals het van kracht was vóór de wijziging ervan bij de W. 26 april 2007.

S.2009.0081.F

Arrest van 25 oktober 2010

REMOUCHAMPS, Sophie; Note sous cassation, Chroniques de droit social-Sociaalrechtelijke kronieken [CDS-SKR], 2011, n°5, p. 220-222.

ARBEIDSONGEVAL

Het ongeval houdt verband met de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, wanneer het in een oorzakelijk verband staat tot de arbeidsprestatie zelf van de door het ongeval getroffen werknemer of tot gelijk welke omstandigheid eigen aan de omgeving waarin de door het ongeval getroffen werknemer zich bevindt wegens de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

S.2009.0092.N

Arrest van 22 november 2010

VANDEPUTTE, Wim; Noot "Willekeurig ontslag, het gedrag van de werkman en het verbod van kennelijk onredelijk ontslag", Rechtskundig Weekblad [R.W.], 2010-2011, nr. 41, pp. 1729-1738.

ARBEIDSOVEREENKOMST

Het komt de feitenrechter toe te oordelen of het gedrag of de geschiktheid van de werkmán waarmee het ontslag verband houdt, een legitieme ontslagreden vormt, terwijl het Hof slechts nagaat of de rechter daarbij het rechtsbegrip "willekeurige afdanking" dat aan het toezicht van het Hof is onderworpen niet miskent (1). (1) Zie de andersluidende conclusie van het openbaar ministerie.

ARBEIDSOVEREENKOMST

Uit de wetsgeschiedenis volgt dat de regeling van de willekeurige afdanking het verbod van kennelijk onredelijk ontslag inhoudt, zodat een motief in verband met de geschiktheid of het gedrag van de werkmán toch willekeurig is wanneer dit motief kennelijk onredelijk is (1). (1) Zie de andersluidende conclusie van het openbaar ministerie.

S.2009.0108.F

Arrest van 27 september 2010

de GHELLINCK; Commentaire sous cassation, Bulletin d'information INAMI, 2010, n° 2-3, p. 236-246.

BEVOEGDHEID EN AANLEG

De regel van plaatselijke bevoegdheid, volgens welke de rechter van de woonplaats van de verzekerde kennisneemt van de betwisting betreffende de rechten en verplichtingen van een werknemer inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, is een dwingende bepaling en geen bepaling van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

De regel van plaatselijke bevoegdheid, volgens welke de rechter van de woonplaats van de verzekerde kennisneemt van de betwisting betreffende de rechten en verplichtingen van een werknemer inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, is een dwingende bepaling en geen bepaling van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

OPENBARE ORDE

De regel van plaatselijke bevoegdheid, volgens welke de rechter van de woonplaats van de verzekerde kennisneemt van de betwisting betreffende de rechten en verplichtingen van een werknemer inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, is een dwingende bepaling en geen bepaling van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

TAALGEBRUIK

Krachtens artikel 3, tweede lid, Taalwet Gerechtszaken, hoeft de rechtspleging betreffende de geschillen die gebracht worden voor de arbeidsrechtbank te Brussel, alleen maar geheel in het Nederlands te worden gevoerd wanneer die rechtbank van de zaak heeft kennisgenomen op grond van een plaatselijke bevoegdheid bepaald door een plaats die zich op het grondgebied van een gemeente buiten de Brusselse agglomeratie bevindt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

De regel van plaatselijke bevoegdheid, volgens welke de rechter van de woonplaats van de verzekerde kennisneemt van de betwisting betreffende de rechten en verplichtingen van een werknemer inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, is een dwingende bepaling en geen bepaling van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

De regel van plaatselijke bevoegdheid, volgens welke de rechter van de woonplaats van de verzekerde kennisneemt van de betwisting betreffende de rechten en verplichtingen van een werknemer inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, is een dwingende bepaling en geen bepaling van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

S.2010.0044.F

Arrest van 13 december 2010

HERMAN, Jan; Noot "Afstand door de werknemer van de vergoeding ter compensatie van het concurrentiebeding. Vroegtijdig=ontijdig", Rechtspraak Antwerpen, Brussel, Gent [RABG], 2011, nr. 15, p. 1038-1048.

ARBEIDSOVEREENKOMST

Uit de artikelen 65, §2, vijfde lid, 4°, en 86, §1, Arbeidsovereenkomstenwet, die van dwingend recht zijn ten voordele van de werknemer, volgt dat zijn recht op de betaling van de daarin bepaalde vergoeding, ingeval de werkgever niet afziet van het concurrentiebeding, pas ontstaat na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen die volgt op het einde van de overeenkomst.

S.2010.0070.F

Arrest van 9 september 2011

NEVENS, Koen; Opmerkingen "Arbeidstijd, wachtdiensten en loon", Journal des tribunaux du travail [JTT], 2011, nr. 1107, p.373-377.

ARBEID

ARBEID

ARBEIDSOVEREENKOMST

ARBEIDSOVEREENKOMST

EUROPESE UNIE

EUROPESE UNIE

LOON

LOON

S.2010.0073.N

Arrest van 6 december 2010

NEVENS, Koen; Noot "Kritische bedenkingen betreffende de algemene criteria in en de temporele werking van de arbeidsrelatiewet", Rechtspraak Antwerpen, Brussel, Gent [RABG], 2011, nr. 15, p. 1024-1038.

ARBEIDSOVEREENKOMST

Het door de appelrechters aangenomen feit dat de uitvoerder van het werk, bij gebrek aan beroepskennis, slechts kon functioneren wanneer de verweerder hem precieze instructies gaf aangaande de organisatie van het werk, impliceert dat de verweerder op de prestaties van de uitvoerder een controle kan uitoefenen die verder reikt dan een loutere controle van de kwaliteit van het geleverde werk en die bijgevolg onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid. Een gebrek aan beroepskennis in combinatie met het ontbreken van vrijheid in de organisatie van werk, is niet verzoenbaar met een zelfstandige samenwerking, zodat de appelrechters die niettegenstaande zij vaststellen dat de uitvoerder van het werk niet in staat was om zelfstandig, zonder instructies van de verweerder, zijn taak uit te voeren, oordelen dat er geen elementen zijn die de uitoefening van hiërarchisch gezag ondersteunen en dat slechts een controle wordt uitgeoefend op de kwaliteit van het werk, hun beslissing niet wettig verantwoordt.

ARBEIDSOVEREENKOMST

De gezagsrelatie op grond waarvan tot een arbeidsovereenkomst kan worden besloten en elke andere overeenkomst moet worden uitgesloten, dient te worden beoordeeld aan de hand van de criteria die thans zijn opgenomen in titel XIII van de Programmawet (I) van 27 december 2006, Arbeidsrelatiewet genoemd, in artikel 333 van die wet, zijnde de vrijheid van organisatie van het werk, de mogelijkheid een hiërarchische controle op dat werk uit te oefenen, de al dan niet bestaande vrijheid van de organisatie van de werktijd. Omtrent de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een gezagsrelatie te staven, is het de taak van de rechter om na te gaan of deze gegevens een toepassing of de mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen, die onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle en het geven van instructies in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid.

S.2010.0093.N

Arrest van 16 mei 2011

VOTQUENNE, Didier; VOTQUENNE, Alexandra; Noot "Opmerkingen", Journal des tribunaux du travail [JTT], 2011, nr. 1103, p. 301-305.

ARBEIDSOVEREENKOMST

De beëindiging van de arbeidsovereenkomst ingevolge het door de werkgever aan de beschermde werknemer gegeven ontslag doet de band van ondergeschiktheid verdwijnen, wat de werknemer dan toelaat rechtsgeldig afstand te doen van zijn op dat ogenblik verworven rechten, spruitende uit de arbeidsovereenkomst; de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst van een personeelsafgevaardigde verleent deze werknemer evenwel nog niet de mogelijkheid om onmiddellijk afstand te doen van de beschermingsvergoeding, vermits deze vergoeding op dat ogenblik nog niet verworven is maar slechts verworven wordt vanaf het ogenblik dat vaststaat dat hij binnen de gestelde termijnen niet in de onderneming zal gereïntegreerd worden.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE

Artikel 17, §1, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden houdt geen ontbindende voorwaarde in, maar stelt een vereiste voor de opeisbaarheid van de beschermingsvergoeding.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE

De bij de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde bijzondere bescherming tegen ontslag voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor bescherming en preventie op het werk, alsmede voor de kandidaat - personeelsafgevaardigden, heeft tot doel, enerzijds, aan de personeelsafgevaardigden de gelegenheid te geven hun opdracht in de onderneming uit te oefenen, en anderzijds, de volledige vrijheid van de werknemers te waarborgen om zich kandidaat te stellen teneinde die opdracht uit te oefenen; die bescherming, waartoe de in artikel 14 van deze wet bepaalde mogelijkheid tot reïntegratie in de onderneming behoort, is in het algemeen belang ingevoerd en raakt dienvolgens de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 1995, AR S.95.0001.F, AC, 1995, nr. 363; Cass. 1 dec. 1997, AR S.97.0054.N, AC, 1997, nr. 518; Cass. 15 mei 2000, AR S.99.0194.N, AC, 2000, nr. 292.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE

De beëindiging van de arbeidsovereenkomst ingevolge het door de werkgever aan de beschermde werknemer gegeven ontslag doet de band van ondergeschiktheid verdwijnen, wat de werknemer dan toelaat rechtsgeldig afstand te doen van zijn op dat ogenblik verworven rechten, spruitende uit de arbeidsovereenkomst; de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst van een personeelsafgevaardigde verleent deze werknemer evenwel nog niet de mogelijkheid om onmiddellijk afstand te doen van de beschermingsvergoeding, vermits deze vergoeding op dat ogenblik nog niet verworven is maar slechts verworven wordt vanaf het ogenblik dat vaststaat dat hij binnen de gestelde termijnen niet in de onderneming zal gereïntegreerd worden.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE

Het openbare -orde- karakter van de wettelijke ontslagbescherming heeft niet tot gevolg dat alle uit die bescherming voortvloeiende rechten de openbare orde raken en niet vatbaar zijn voor afstand door de beschermde werknemer; van zodra de werkgever de ontslagprocedure niet heeft nageleefd en de tot de ontslagbescherming behorende mogelijke reïntegratie van de beschermde werknemer in de onderneming binnen de in de wet bepaalde termijnen niet meer kan worden gevraagd of niet is ingewilligd en derhalve de ontslagbescherming niet haar doel heeft bereikt, worden door de in de artikelen 16 en 17 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde ontslagvergoedingen nog slechts de particuliere belangen van de ontslagen werknemer beschermd, zodat de ontslagen beschermde werknemer vanaf dan zijn recht op de ontslagvergoeding definitief verworven heeft en ervan afstand kan doen.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE

De artikelen 2, §6, derde en zesde gedachtestreepje, 5, §3, tweede lid, en 8, eerste lid, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, waarin gevallen zijn bepaald waarin de arbeidsovereenkomst van een beschermde werknemer met diens akkoord op een andere wijze dan bepaald in artikel 2, §1, kan worden beëindigd en de bescherming ten einde komt, moet strikt geïnterpreteerd worden en houden geenszins in dat de beschermde werknemer te allen tijde afstand kan doen van de door deze wet verleende bescherming.

S.2010.0117.F

Arrest van 9 mei 2011

VAN BEVER, Aline; Noot "De handelsvertegenwoordiger en zijn band met de klant van de werkgever"; Rechtspraak Antwerpen, Brussel, Gent [RABG], 2011, nr. 15, p. 1048-1057.

ARBEIDSOVEREENKOMST

De arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers is de overeenkomst waarbij een werknemer, de handelsvertegenwoordiger, zich ertoe verbindt tegen loon cliëntèle op te sporen en te bezoeken met het oog op het onderhandelen over en het sluiten van zaken, verzekeringen uitgezonderd, onder het gezag, voor rekening en in naam van een of meer opdrachtgevers; die bepaling vereist dat de handelsvertegenwoordiger personen of instellingen opspoort of bezoekt die klanten zijn of dat kunnen worden en met hen zaken sluit of op zijn minst daarover onderhandelt (1). (1) Zie Cass. 9 juni 1986, AR 7597, AC, 1985-86, nr. 627.